

ਆਓ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਪੜ੍ਹੀਏ।

(Punjabi)



ਕਾਸ਼ੀ ਤਮਿਲ ਸੰਗਮਮ 5.0

“ਆਓ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੀਏ।”

Translator

ਸੁਖਦੀਪ ਸੌਂਧੀ

ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਤਮਿਲ ਸੰਸਥਾਨ, ਚੇਨਈ।

2026

ਵਿਸ਼ਾ-ਸੂਚੀ

ਅਧਿਆਇ 1 – ਕਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਤਮਿਲਨਾਡੂ 03

ਅਧਿਆਇ 2 – ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਦਾ ਜੀਵਨ-ਪਰਿਚਯ 06

ਅਧਿਆਇ 3 – ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੀ ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ 09

ਅਧਿਆਇ 4 – ਟੀਕਾਕਾਰ ਅਤੇ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ 12

ਅਧਿਆਇ 5 – ਦਿਵਿਆ ਵੇਦ ਵੱਲੁਵਵਾਦ 13

5.1. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸਦਾਚਾਰ 16

5.2. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾਨ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ 14

5.3. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਜੀਵ-ਪ੍ਰੇਮ 18

5.4. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਸੰਨਿਆਸ ਅਤੇ ਤਿਆਗਮਈ ਜੀਵਨ 19

5.5. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਆਚਰਨ 20

5.6. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰ 22

5.7. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ 23

5.8. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਦੇ ਗੁਣ 25

5.9. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕ ਸਿਹਤ 26

5.10. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਚਿਕਿਤਸਾ-ਨੀਤੀ 26

5.11. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਜੀਵਨ-ਮੁੱਲ 27

5.12. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਤਾਵਾਦ 29

5.13. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਸਦਭਾਵਨਾ 30

5.14. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਦੋਸਤੀ 31

5.15. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤੀ 30

5.16. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ 32

5.17. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਆਰਥਿਕ ਵਿਚਾਰ 33

5.18. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ 34

5.19. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਵਾਤਾਵਰਣ 35

5.20. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਦਾਚਾਰ 36

5.21. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਇਸਤਰੀ 37

5.22. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਨ 39

5.23. ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ 39

ਅਧਿਆਇ 6 – ਕੁਰਲ-ਮਣਿਮਾਲਾ 41

ਅਧਿਆਇ 1
ਕਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਤਮਿਲਨਾਡੂ

ਕਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੰਬੰਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਾਸ਼ੀ, ਅਰਥਾਤ ਵਾਰਾਣਸੀ, ਬਾਰੇ ਤਮਿਲ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹਵਾਲੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਕਲਿੱਤੋਗੈ, ਸ਼ਿਲੱਪਦਿਕਾਰਮ, ਮਣਿਮੇਕਲੈ, ਨੀਲਕੇਸ਼ੀ, ਚੂਲਾਮਣੀ, ਪੇਰੁੰਗਦੈ, ਵਿਲਲੀਭਾਰਤਮ, ਤੇਵਾਰਮ, ਪੇਰੀਯਪੁਰਾਣਮ, ਨਾਲਾਯਿਰ ਦਿਵਿਆਪ੍ਰਬੰਧਮ, ਤਿਰੁੱਪੁਗ਼ਲ, ਸ਼ਿਵਭੋਗਸਾਰਮ, ਤਿਰੁਵਿਲੈਯਾਡਲ ਪੁਰਾਣਮ, ਕਾਂਚੀਪੁਰਾਣਮ, ਸ਼ਿਵਜਵਾਨਪਾਲੈਯ ਸਵਾਮਿਗਲ ਕਲੰਬਕਮ, ਤਿਰੁਵਰੁਟਪਾ, ਵੀਰਪਾਂਡਿਆ ਕੱਟਬੋਮਮਨ ਕਥੈਪਾਡਲ, ਭਾਰਤੀ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਵਿਮਣੀ ਦੀ ਰਚਨਾ 'ਮਲਰੁਮ ਮਾਲੈਯੁਮ' ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਈ ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹਵਾਲੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਿਲਾਲੇਖਾਂ ਅਤੇ ਤਾਂਬੇ ਦੀਆਂ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਕਾਸ਼ੀ ਕਲੰਬਕਮ, ਕਾਸ਼ੀ ਤੁੰਡਿਵਿਨਾਯਕ ਪਤਿਕਮ, ਕਾਸ਼ੀ ਕਾਂਡਮ, ਕਾਸ਼ੀ ਰਹਸਿਯਮ, ਕਾਸ਼ੀ ਯਾਤਰਾ, ਕਾਸ਼ੀ ਮਹਾਤਮਿਯਮ ਜਾਂ ਸਿੰਘਧਵਜਨ ਕਥਾ, ਕਾਸ਼ੀ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਸ਼ਤਕਮ, ਸ਼੍ਰੀਕਾਸ਼ੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀਪਮ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵੀ ਕਾਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਰਚੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਯੁੱਗਾਂ ਤੋਂ ਚੱਲੇ ਆ ਰਹੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸਮਝਣਾ, ਦੋਹਾਂ ਗਿਆਨ-ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਥਾਂ ਲਿਆ ਕੇ ਦੇਖਣਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਸਾਂਝ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲੀ ਆ ਰਹੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨਾ, 'ਏਕ ਭਾਰਤ-ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਰਤ' ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਰਾਹੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਂਦਿਆਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਏਕਤਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ, ਗਿਆਨ ਦੇ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਤਮਿਲ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਤਮਿਲ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣਾ, ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਰਾਸਤ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਅਤੇ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਰਾਹੀਂ ਭਾਰਤੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਸ਼ਾਈ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰਨਾ–ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਕਾਸ਼ੀ ਤਮਿਲ ਸੰਗਮਮ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਚਾਰ ਕਾਸ਼ੀ ਤਮਿਲ ਸੰਗਮਮ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਕਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਬੰਧ, ਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ, ਭਾਰਤੀ ਗਿਆਨ-ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਅਗਸਤਿਆ ਮੁਨੀ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਅਤੇ 'ਤਮਿਲ ਸਿੱਖੋ' ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਾਲ 'ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੀਏ' ਵਿਸ਼ੇ ਹੇਠ ਵਾਰਾਣਸੀ ਵਿੱਚ 28 ਨਵੰਬਰ 2026 ਤੋਂ 12 ਦਸੰਬਰ 2026 ਤੱਕ ਕਾਸ਼ੀ ਤਮਿਲ ਸੰਗਮਮ 5.0 ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕਾਸ਼ੀ-ਤਮਿਲਨਾਡੂ: ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਕੜੀਆਂ

ਗੰਗਾ ਦੇ ਕੰਢੇ ਸਥਿਤ ਕਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਵੈਗਈ ਤੇ ਕਾਵੇਰੀ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਕੰਢੇ ਸਥਿਤ ਤਮਿਲਨਾਡੂ–ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗਿਆਨ-ਕੇਂਦਰ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁਝ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕੜੀਆਂ, ਜੋ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਚੱਲਦੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ:

ਕੁਮਰਗੁਰੂਪਰਰ – 17ਵੀਂ ਸਦੀ: ਧਰਮਪੁਰਮ ਆਧੀਨਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੁਮਰਗੁਰੂਪਰਰ ਨੇ ਕਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੁਮਾਰਸਾਮੀ ਮਠ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੇਦਾਰ ਘਾਟ 'ਤੇ ਕੇਦਾਰੇਸ਼ਵਰ ਮੰਦਰ ਬਣਵਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਸ਼ੀ ਕਲੰਬਕਮ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਏ।

ਮਹਾਕਵੀ ਭਾਰਤੀਯਾਰ: ਮਹਾਕਵੀ ਸੁਬ੍ਰਮਣਿਆ ਭਾਰਤੀ 1898 ਤੋਂ 1902 ਤੱਕ ਕਾਸ਼ੀ ਦੇ ਹਨੁਮਾਨ ਘਾਟ 'ਤੇ ਰਹੇ। ਜਿਸ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ 'ਭਾਰਤੀ ਇੱਲਮ' ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 11 ਦਸੰਬਰ 2022 ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪੰਕਤੀ–

''*காசி நகர்ப் புலவர் பேசும் உரைதான் காஞ்சியில் கேட்பதற்கோர் கருவி செய்வோம்*'
'ਕਾਸਿ ਨਗਰਪੁਲਵਰ ਪੇਸੁਮ ਉਰੈਥਾਨ ਕਾਂਚਿਯਿਲ ਕੇਟਪਦਰਕੋਰੁ ਕਰੁਵੀ ਸੇਯਵੋਮ।'
ਅਰਥਾਤ: "ਕਾਸ਼ੀ ਨਗਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੁਣਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣਾਵਾਂਗੇ।" ਇਹ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

• **ਤੇਨਕਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵਕਾਸ਼ੀ**: 'ਦੱਖਣ ਦੀ ਕਾਸ਼ੀ' ਅਰਥਾਤ ਤੇਨਕਾਸ਼ੀ ਨਾਮ ਹੀ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੰਦਰਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ 15ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਪਾਂਡਿਆ ਰਾਜਾ ਪਰਾਕ੍ਰਮ ਪਾਂਡਿਆ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੇਨਕਾਸ਼ੀ ਦੇ ਪਾਂਡਿਆ ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੀਵੀਰਰਾਮ ਪਾਂਡਿਆ ਨੇ ਕਾਸ਼ੀ ਕਾਂਡਮ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ।

• **"ਪਾਣੀ ਸਾਰਾ ਗੰਗਾ, ਧਰਤੀ ਸਾਰੀ ਕਾਸ਼ੀ"**: ਪਾਂਡਿਆ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ "ਨੀਰੇੱਲਾਮ ਗੰਗੈ, ਨਿਲਮੇੱਲਾਮ ਕਾਸ਼ੀ" ਅਰਥਾਤ "ਸਾਰਾ ਪਾਣੀ ਗੰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਕਾਸ਼ੀ ਹੈ"–ਇਸ ਕਹਾਵਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਮਾਣਯੋਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਨੇ 2023 ਦੇ ਕਾਸ਼ੀ ਤਮਿਲ ਸੰਗਮਮ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨੀ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ।

• **ਕਾਸ਼ੀ-ਰਾਮੇਸ਼ਵਰਮ ਯਾਤਰਾ:** ਇਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਕਾਸ਼ੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰਮ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਹੀ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਮਿਲ ਵਿਆਹ-ਸੰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਵੀ 'ਕਾਸ਼ੀ ਯਾਤਰਾ' ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਰਸਮ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ।

• **ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪੁਲ:** ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ 2021 ਨੂੰ ਮਹਾਕਵੀ ਭਾਰਤੀ ਦੀ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਪੁੰਨ-ਤਿਥੀ ਮੌਕੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਨਾਰਸ ਹਿੰਦੂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ 'ਸੁਬ੍ਰਮਣਿਆ ਭਾਰਤੀ ਤਮਿਲ ਅਧਿਐਨ ਪੀਠ' ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕਾਸ਼ੀ ਤਮਿਲ ਸੰਗਮਮ ਦਾ ਸਫ਼ਰ

ਕਾਸ਼ੀ ਤਮਿਲ ਸੰਗਮਮ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਅ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

ਕਾਸ਼ੀ ਤਮਿਲ ਸੰਗਮਮ 1.0

'ਕਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਬੰਧ' ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ੇ ਹੇਠ ਕਾਸ਼ੀ ਤਮਿਲ ਸੰਗਮਮ 1.0 ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਾਰਾਣਸੀ ਸਥਿਤ ਬਨਾਰਸ ਹਿੰਦੂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਂਪਸ ਵਿੱਚ 16 ਨਵੰਬਰ 2022 ਤੋਂ 15 ਦਸੰਬਰ 2022 ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕਾਸ਼ੀ ਤਮਿਲ ਸੰਗਮਮ 2.0

'ਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ' ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ੇ ਹੇਠ ਕਾਸ਼ੀ ਤਮਿਲ ਸੰਗਮਮ 2.0 ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਾਰਾਣਸੀ ਸਥਿਤ ਨਮੋ ਘਾਟ 'ਤੇ 17 ਦਸੰਬਰ 2023 ਤੋਂ 30 ਦਸੰਬਰ 2023 ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕਾਸ਼ੀ ਤਮਿਲ ਸੰਗਮਮ 3.0

'ਭਾਰਤੀ ਗਿਆਨ-ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਅਗਸਤਿਆ ਮੁਨੀ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ' ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ੇ ਹੇਠ ਕਾਸ਼ੀ ਤਮਿਲ ਸੰਗਮਮ 3.0 ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਾਰਾਣਸੀ ਸਥਿਤ ਨਮੋ ਘਾਟ 'ਤੇ 15 ਫਰਵਰੀ 2025 ਤੋਂ 24 ਫਰਵਰੀ 2025 ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕਾਸ਼ੀ ਤਮਿਲ ਸੰਗਮਮ 4.0

'ਤਮਿਲ ਸਿੱਖੋ' ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ੇ ਹੇਠ ਕਾਸ਼ੀ ਤਮਿਲ ਸੰਗਮਮ 4.0 ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਾਰਾਣਸੀ ਸਥਿਤ ਨਮੋ ਘਾਟ 'ਤੇ 2 ਦਸੰਬਰ 2025 ਤੋਂ 15 ਦਸੰਬਰ 2025 ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਾਸ਼ੀ ਤਮਿਲ ਸੰਗਮਮ ਦਾ ਸਮਾਪਨ ਸਮਾਰੋਹ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਦੇ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰਮ ਵਿੱਚ 30 ਦਸੰਬਰ 2025 ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕਾਸ਼ੀ ਤਮਿਲ ਸੰਗਮਮ 5.0

'ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੀਏ' ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ੇ ਹੇਠ ਕਾਸ਼ੀ ਤਮਿਲ ਸੰਗਮਮ 5.0 ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਾਰਾਣਸੀ ਸਥਿਤ ਨਮੋ ਘਾਟ 'ਤੇ 28 ਨਵੰਬਰ 2026 ਤੋਂ 12 ਦਸੰਬਰ 2026 ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕਾਸ਼ੀ ਤਮਿਲ ਸੰਗਮਮ 5.0 ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ਾ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਭਰ ਦੇ 1,000 ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਚੁਣ ਕੇ ਕੁੱਲ

1,000 ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਮਾਤ-ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਲਜਾਂ ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰਨਗੇ।

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਰਮ, ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਤਮਿਲ ਸੰਸਥਾਨ ਨੇ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ 35 ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅੱਠਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ 22 ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬਹੁਭਾਸ਼ੀ ਐਪ ਰਾਹੀਂ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਸਿਰੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕਿਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਕੁਰਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੇਗਾ, ਉਸੇ ਦਿਨ ਦੱਖਣੀ ਸਿਰੇ ਕੰਨਿਆਕੁਮਾਰੀ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵੀ ਉਸੇ ਕੁਰਲ ਦਾ ਆਪਣੀ ਮਾਤ-ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾਈ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ - 2
ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਦਾ ਜੀਵਨ-ਪਰਿਚਯ

ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ–ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਚੇ ਗਏ 1,330 ਕੁੜਲ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਨਮ, ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵੇਰਵੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਲੋਕ-ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਖ਼ੁਦ ਆਪਣੇ ਰਚਨਾਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਨਾਮ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਾਧੀਆਂ

'ਵੱਲੁਵਨ' ਨਾਮ ਦੇ ਨਾਲ 'ਤਿਰੁ' ਸਨਮਾਨ-ਸੂਚਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਜੁੜਨ ਨਾਲ 'ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ' ਨਾਮ ਬਣਿਆ। ਪਰੰਪਰਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਸਨਮਾਨ-ਸੂਚਕ ਨਾਮ ਅਤੇ ਉਪਾਧੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ–ਨਾਯਨਾਰ, ਦੇਵਰ, ਦੈਵੱਪੁਲਵਰ, ਮੁਦਰਪਾਵਲਰ, ਨਾਨਮੁਖਨਾਰ, ਮਾਤਾਨੁਪੰਗਿ, ਸੇਨਾਪੋਦਾਰ, ਪੇਰੁਨਾਵਲਰ, ਪੋਇਯਿਲ ਪੁਲਵਰ ਆਦਿ। ਇਹ ਨਾਮ ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਪ੍ਰਤੀ ਤਮਿਲ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡੂੰਘੇ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਕਾਲ: ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਮਤ

ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਕਾਲ ਈਸਾ-ਪੂਰਵ 300 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਈਸਵੀ ਪੰਜਵੀਂ ਸਦੀ ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੈੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਕਾਮਿਲ ਜ਼ਵੇਲੇਬਿਲ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਕਾਲ ਲਗਭਗ ਈਸਵੀ 450-500 ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਐਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਬ੍ਰਿਟੈਨਿਕਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਕਾਲ ਛੇਵੀਂ ਸਦੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਤਮਿਲ ਪਰੰਪਰਾ ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਦਾ ਕਾਲ ਈਸਾ-ਪੂਰਵ 31 ਮੰਨਦੀ ਹੈ। ਮਰੈਮਲੈ ਅਡਿਗਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਇਸ ਕਾਲ-ਗਣਨਾ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1971 ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਰਾਜਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ 'ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਵਰ੍ਹੇ' ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 1972 ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ।

ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਵਰ੍ਹਾ = ਆਮ ਈਸਵੀ ਵਰ੍ਹਾ + 31

ਅਰਥਾਤ, ਤਮਿਲ ਮਹੀਨੇ ਤੈ (ਪੁਸ/ਪੌਸ਼), ਸਾਲ 2026 ਤੋਂ ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਵਰ੍ਹਾ 2057 ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਲੋਕ-ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਕਥਾਵਾਂ

ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਪਦਾਂ ਅਤੇ ਮੌਖਿਕ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਥਾਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਥਾਵਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਲੋਕ-ਮਾਨਸ ਵਿੱਚ ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਕਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਹਨ।

- ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਲੋਕ-ਪਰੰਪਰਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਦਾ ਜਨਮ ਚੇਨਈ ਦੇ ਮਾਈਲਾਪੁਰ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੰਦਰ ਵੀ ਹੈ।
- ਲੋਕ-ਪਰੰਪਰਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਬੁਣਾਈ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਨਾਮ ਵਾਸੁਕੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਥਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਪਤੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੱਤੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਾਸੁਕੀ ਖੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਚਰਖੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਭਾਂਡੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਰੱਸੀ ਖਿੱਚ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਤੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਉਹ ਪਾਣੀ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲੀ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਚਲੀ ਆਈ। ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਭਾਂਡਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਟਕਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਕਥਾ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪੱਖ ਤੋਂ, ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਸੁਕੀ ਦੀ ਪਤੀ-ਵ੍ਰਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।
    - ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਥਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਨੂੰ ਮਦੁਰੈ ਤਮਿਲ ਸੰਗਮ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਸੰਗਮ ਦੀ ਪੱਟਿਕਾ ਨੇ ਕੇਵਲ ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਲਈ ਹੀ ਥਾਂ ਦਿੱਤੀ।

- ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਰਚੇ ਗਏ ਪਚਵੰਜਾ ਵੇਣਪਾ ਪਦਾਂ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨੂੰ ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਮਾਲੈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਡੈਕਾਡਰ ਨੇ ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਦੀ ਸੰਖੇਪਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ–

- ਕਡੁਗੈਤ ਤੁਲੈਂਤੇਝ ਕਡਲੈਪ ਪੁਗੱਟਿ
- ਅਰਥਾਤ: “ਸਰ੍ਹੋਂ ਦੇ ਦਾਣੇ ਵਿੱਚ ਛੇਦ ਕਰਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਸਮੁੰਦਰ ਭਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।”
- ਔਵੈਯਾਰ ਨੇ ਇਸੇ ਭਾਵ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੁੜਲ ਹੈ–
- ਅਣੁਵੈਤ ਤੁਲੈਂਤੇਝ ਕਡਲੈ ਪੁਗੱਟਿ
- ਕੁੜੁਗਤ ਤੜਿੱਤ ਕੁੜਲ।
- ਅਰਥਾਤ: “ਪਰਮਾਣੂ ਵਿੱਚ ਛੇਦ ਕਰਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਸਮੁੰਦਰ ਸਮਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁੜਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।”

ਰਚਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਦੀ ਤਸਵੀਰ

ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਨੀਤੀ, ਰਾਜਨੀਤੀ, ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ, ਯੁੱਧਨੀਤੀ, ਚਿਕਿਤਸਾ, ਪਿਆਰ ਆਦਿ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਗਿਆਤਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਆਧਾਰ ’ਤੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਅਤੇ ਆਚਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ’ਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਜੈਨ, ਬੋਧੀ, ਸ਼ੈਵ ਅਤੇ ਵੈਸ਼ਨਵ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈ ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੰਨ ਕੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਰਵ-ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਬਵਿਆਪਕਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਨੈਤਿਕ ਚਿੰਤਨ-ਪਰੰਪਰਾ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਆਵਾਜ਼ ਵਜੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ।

ਸਮਾਰਕ ਅਤੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਚਿੰਨ੍ਹ

ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਦਿਵਸ

ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਦਿਵਸ ਤਮਿਲ ਮਹੀਨੇ ਤੈ (ਪੂਸ/ਪੌਸ਼) ਦੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੋਂਗਲ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਜਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

ਵੱਲੁਵਰ ਕੋੱਟਮ, ਚੇਨਈ

ਚੇਨਈ ਵਿੱਚ ਵੱਲੁਵਰ ਕੋੱਟਮ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਅਪ੍ਰੈਲ 1976 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸ਼੍ਰੀ ਫਖਰੁਦੀਨ ਅਲੀ ਅਹਿਮਦ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਸਤੂ-ਰੂਪਾਂਕਣ ਵਾਈ. ਗਣਪਤੀ ਸਥਪਤੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਦੇ 1,330 ਕੁੜਲ ਪੱਥਰਾਂ ਉੱਤੇ ਉੱਕਰੇ ਗਏ ਹਨ।

ਲਗਭਗ 80 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 21 ਜੂਨ 2025 ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜਨਤਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ।

ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ, ਕੰਨਿਆਕੁਮਾਰੀ

ਕੰਨਿਆਕੁਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਦੀ 133 ਫੁੱਟ ਉੱਚੀ ਮੂਰਤੀ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਉਚਾਈ ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਦੇ 133 ਅਧਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ 38 ਫੁੱਟ ਉੱਚਾ ਆਧਾਰ ਅਰੱਤੁੱਪਾਲ ਦੇ 38 ਅਧਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਦਕਿ 95 ਫੁੱਟ ਉੱਚੀ ਮੂਰਤੀ ਪੋਰੁਟਪਾਲ ਅਤੇ ਇਨਬੱਤੁੱਪਾਲ ਦੇ ਕੁੱਲ 95 ਅਧਿਆਵਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ 1 ਜਨਵਰੀ 2000 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲ 2004 ਵਿੱਚ ਆਈ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਸੁਨਾਮੀ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਇਹ ਮੂਰਤੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਸਥਿਰ ਖੜ੍ਹੀ ਰਹੀ। ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਰਜਤ ਜਯੰਤੀ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ 30 ਦਸੰਬਰ 2024 ਨੂੰ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਸ਼ਿਲਾ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ 77 ਮੀਟਰ ਲੰਬੇ ਕੱਚ ਦੇ ਪੁਲ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਦੀ ਇਸ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ 'ਗਿਆਨ ਦੀ ਮੂਰਤੀ' ਵਜੋਂ ਵੀ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ - 3
ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ

ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 1,330 ਕੁੜਲ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਸ-ਦਸ ਕੁੜਲਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ 133 ਅਧਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਅਰਮ-ਪੋਰੁਲ-ਇਨਬਮ ਅਰਥਾਤ ਧਰਮ/ਨੀਤੀ-ਅਰਥ/ਸਮਾਜਿਕ ਜੀਵਨ-ਪ੍ਰੇਮ/ਸੁਖ ਨਾਮਕ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਕੁੜਲ ਕੇਵਲ ਦੋ ਅਡੀ (ਪੰਕਤੀਆਂ) ਅਤੇ ਸੱਤ ਸੀਰਾਂ (ਸ਼ਬਦਾਂ) ਵਾਲੇ ਕੁੜਲ ਵੇਣਪਾ ਛੰਦ ਵਿੱਚ ਰਚੇ ਗਏ ਹਨ।

ਮੁੱਪਾਲ ਦੀ ਬਣਤਰ

ਮੁੱਪਾਲ – 133 ਅਧਿਆਇ, 1,330 ਕੁੜਲ (ਪਰਿਮੇਲਅਜ਼ਗਰ ਦੀ ਟੀਕਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਿਆਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ)		
ਅਰੱਤੁੱਪਾਲ (ਧਰਮ/ਨੀਤੀ ਭਾਗ)	ਪੋਰੁਤਪਾਲ (ਆਰਥਿਕ/ਸਮਾਜਿਕ-ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਭਾਗ)	ਕਾਮੱਤੁਪਾਲ (ਪ੍ਰੇਮ/ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਭਾਗ)
ਅਰੱਤੁੱਪਾਲ – 38 ਅਧਿਆਇ 380 ਕੁੜਲ	ਪੋਰੁਟਪਾਲ – 70 ਅਧਿਆਇ 700 ਕੁੜਲ	25 (109-133) ਕਾਮੱਤੁੱਪਾਲ (ਪ੍ਰੇਮ/ਕਾਮ ਭਾਗ) 250 ਕੁੜਲ
• ਪਾਇਰਵਿਯਲ – 4 ਅਧਿਆਇ • ਇੱਲਰਵਿਯਲ – 20 ਅਧਿਆਇ • ਤੁੜਵਰਵਿਯਲ – 13 ਅਧਿਆਇ • ਊਝਿਯਲ – 1 ਅਧਿਆਇ	• ਅਰਸਿਯਲ – 25 ਅਧਿਆਇ • ਅੰਗਵਿਯਲ – 32 ਅਧਿਆਇ • ਓਝਿਬਿਯਲ – 13 ਅਧਿਆਇ	• ਕਲਵਿਯਲ – 7 ਅਧਿਆਇ • ਕਰਪਿਯਲ – 18 ਅਧਿਆਇ

ਅਰੱਤੁੱਪਾਲ – 38 ਅਧਿਆਇ

ਅਰੱਤੁੱਪਾਲ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਿਵੇਚਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਾਇਰਵਿਯਲ (1-4)

ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਵੰਦਨਾ, ਵਰਖਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ, ਤਿਆਗੀਆਂ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਵੰਦਨਾ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਵਰਖਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਆਇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਲੁਵਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵ-ਜਗਤ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮੂਲ ਆਧਾਰ ਕੁਦਰਤ ਹੈ।

ਇੱਲਰਵਿਯਲ (5-24)

ਇਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਜੀਵਨ, ਜੀਵਨ-ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਦਗੁਣ, ਸੰਤਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਪਿਆਰ, ਮਹਿਮਾਨ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ, ਮਿੱਠੇ ਬੋਲ, ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਕਾਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ, ਨਿਰਪੱਖਤਾ, ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ, ਆਪਸੀ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਸਮਝ, ਦਾਨ ਅਤੇ ਯਸ਼ ਆਦਿ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਵਿਵੇਚਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵੱਲੁਵਰ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸੰਨਿਆਸਮਈ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚਾ ਦਰਜਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤੁੜਵਰਵਿਯਲ (25-37)

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਰੁਣਾ, ਮਾਸਾਹਾਰ ਦਾ ਤਿਆਗ, ਸੱਚ ਬੋਲਣਾ, ਗੁੱਸਾ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ, ਅਹਿੰਸਾ, ਜੀਵਨ ਦੀ ਅਨਿੱਤਤਾ, ਤਿਆਗ, ਸੱਚ ਦਾ ਬੋਧ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦਾ ਤਿਆਗ ਵਰਗੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਵਿਵੇਚਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।
ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਹਿੰਸਾ ਸੰਬੰਧੀ ਕੁੜਲ ਇਸੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਊਝਿਯਲ (38)

ਇਹ ਇਕੋ-ਇੱਕ ਅਧਿਆਇ ਮਨੁੱਖੀ ਯਤਨਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਿਤ ਕਰਮਫਲ ਜਾਂ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਪੋਰੁਟਪਾਲ – 70 ਅਧਿਆਇ

ਪੋਰੁਟਪਾਲ ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਦਾ ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ, ਮਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਜੀਵਨ ਵਰਗੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਵਿਵੇਚਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਰਸਿਯਲ (39-63)

ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ, ਸਿੱਖਿਆ, ਸੁਣਨ ਰਾਹੀਂ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਬੁੱਧੀਮਤਾ, ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸ਼ਾਸਨ, ਗੁਪਤਚਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਸ਼ਾਸਨ-ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਲਿਤ ਨਾ ਹੋਣਾ ਆਦਿ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ।
ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅੰਗਵਿਯਲ (64-95)

ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੰਤਰੀ-ਪਦ, ਬੋਲਣ ਦੀ ਕਲਾ, ਕਾਰਜ ਪ੍ਰਤੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ, ਦੂਤ, ਦੇਸ਼, ਕਿਲ੍ਹਾ, ਧਨ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ, ਫ਼ੌਜ, ਮਿੱਤਰਤਾ, ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਅਤੇ ਚਿਕਿਤਸਾ ਆਦਿ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਵਿਵੇਚਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਇਹ ਭਾਗ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਗਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਓਝਿਬਿਯਲ (96-108)

ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕਤਾ, ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ, ਉੱਤਮ ਚਰਿੱਤਰ, ਸਦਗੁਣ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਗ਼ਰੀਬੀ, ਯਾਚਨਾ ਅਤੇ ਨੀਚਤਾ ਆਦਿ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਆਚਰਨ ਦਾ ਵਿਵੇਚਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਕਾਮੱਤੁੱਪਾਲ – 25 ਅਧਿਆਇ

ਕਾਮੱਤੁੱਪਾਲ ਸੰਗਮ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਅਕਮ ਪਰੰਪਰਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰੇਮ-ਕਾਵਿ ਰੂਪੀ ਬਿਰਤਾਂਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਕੁੜਲ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਇਕ, ਨਾਇਕਾ ਅਤੇ ਸਖੀ ਦੇ ਕਥਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
ਤੋਲਕਾਪਿਯਮ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ "ਚੁੱਟਿ ਓਰੁਵਰ ਪੇਯਰ ਕੋਲਪ ਪੇਰਾਰ" ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਸਲ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਸਰਬਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਲਵਿਯਲ (109-115)

ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਇਕਾ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਤੱਕ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਕਰਪਿਯਲ (116-133)

ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਛੋੜਾ ਸਹਿਣ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣਾ, ਵਿਯੋਗ, ਉਡੀਕ, ਰੁੱਸਣਾ-ਮਨਾਉਣਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਮਿਲਾਪ ਆਦਿ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਜੋੜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ, ਤਾਂਘ, ਪ੍ਰੇਮ-ਰੁੱਸੇਵੇਂ ਅਤੇ ਮੁੜ ਮਿਲਾਪ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਅਰਮ, ਪੋਰੁਲ ਅਤੇ ਇਨਬਮ ਦਾ ਸਮਨਵਯ

ਵੱਲੁਵਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਅਰਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੋਰੁਲ, ਪੋਰੁਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਨਬਮ ਆਦਿ ਦੀ ਪੂਰਨ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਵੱਲੁਵਮ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਚਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥਾਂ–ਅਰਮ (ਧਰਮ), ਪੋਰੁਲ (ਅਰਥ), ਇਨਬਮ (ਕਾਮ/ਸੁਖ) ਅਤੇ ਵੀਡੁ (ਮੋਖ)–ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੱਲੁਵਰ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰਪੂਰਵਕ ਪ੍ਰਤੀਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ 'ਵੀਡੁ' ਅਰਥਾਤ ਮੋਖ ਨੂੰ ਤੁੜਵਰਵਿਯਲ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਮੈਯਿਉਣਰਤਲ' (ਸੱਚ ਦਾ ਬੋਧ) ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਸਰਬਵਿਆਪਕ ਜੀਵਨ-ਢਾਂਚਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪਾਠਕ ਲਈ ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਆਪਣਾ-ਜਿਹਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕੁੜਲ ਵੇਣਪਾ ਦਾ ਛੰਦ-ਵਿਧਾਨ

ਅਡੀ (ਪੰਕਤੀ) : ਕੁੜਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੰਕਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਪੰਕਤੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸੀਰ (ਸ਼ਬਦ) ਅਤੇ ਆਖ਼ਰੀ ਪੰਕਤੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸੀਰ (ਸ਼ਬਦ) ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਕੁੜਲ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਸੱਤ ਸੀਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਤਲੈ : ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੈਂਡਲੈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਖ਼ਰੀ ਸੀਰ ਨਾਲ, ਮਲਰ, ਕਾਸੁ ਜਾਂ ਪਿਰੱਪੁ–ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਛੰਦ-ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸੀਰ-ਵੰਡ – ਕੁੜਲ 1 : ਅਕਰ | ਮੁਦਲ | ਏਝੁੱਤੇੱਲਾਮ | ਆਦਿ ਭਗਵਨ | ਮੁਦਰਰੇ | ਉਲਗੁ।

ਅਰਥਾਤ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਖੇਪ ਛੰਦ-ਰਚਨਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਇਹੀ ਸੰਖੇਪਤਾ ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਔਵੈਯਾਰ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸੰਖੇਪਤਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਪਰਮਾਣੂ ਵਿੱਚ ਛੇਦ ਕਰਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਸਮੁੰਦਰ ਸਮਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਣ। ਇਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅੱਜ ਦੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਢੁਕਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਾਧੀਆਂ

ਮੁੱਪਾਲ, ਉੱਤਰਵੇਦ, ਦੈਵਨੂਲ, ਪੋਇਯਾਮੋਝਿ, ਵਾਯੁਰੈ ਵਾਝੱਤੁ ਅਤੇ ਪੋਤੁਮਰੈ–ਇਹ ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਾਧੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 'ਪੋਤੁਮਰੈ' ਅਰਥਾਤ 'ਜਨਤਕ/ਸਰਬਸਾਂਝਾ ਵੇਦ' ਨਾਮ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਸਰਬਵਿਆਪਕਤਾ ਕਾਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਅਨੁਵਾਦਕ ਏ. ਐੱਸ. ਏਰੀਅਲ ਦੇ ਕਥਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਵੱਲੁਵਰ ਜਾਤੀ, ਭਾਈਚਾਰੇ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੇਦ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਮੁੱਚੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਸੰਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹੀ ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਦੀ ਸਰਬਵਿਆਪਕਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਾਲਾਤੀਤ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ-4
ਟੀਕਾਕਾਰ ਅਤੇ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ

ਦਸਵੀਂ ਸਦੀ ਤੋਂ ਤੇਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਤੱਕ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਉੱਤੇ ਦਰਮਰ, ਮਣਕੁੱਡਵਰ, ਤਾਮੱਤਰ, ਨੱਚਰ, ਪਰਿਦਿਯਾਰ, ਪਰਿਮੇਲਅਲਗਰ, ਤਿਰੁਮਲੈਯਰ, ਮੱਲਰ, ਪਰਿੱਪੇਰੁਮਾਲ ਅਤੇ ਕਾਲਿੰਗਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸ ਟੀਕਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਟੀਕਾਵਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮਣਕੁੱਡਵਰ, ਪਰਿਦਿਯਾਰ, ਕਾਲਿੰਗਰ, ਪਰਿੱਪੇਰੁਮਾਲ ਅਤੇ ਪਰਿਮੇਲਅਲਗਰ ਦੀਆਂ ਟੀਕਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਦਰਮਰ, ਤਾਮੱਤਰ ਅਤੇ ਨੱਚਰ ਦੀਆਂ ਟੀਕਾਵਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਿਰੁਮਲੈਯਾਰ ਅਤੇ ਮੱਲਰ ਦੀਆਂ ਟੀਕਾਵਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਨੂੰ ਅਨੇਕ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖ ਕੇ ਅਜੋਕੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਟੀਕਾ-ਪਰੰਪਰਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਯੋਗਦਾਨ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਲ ਦੀਆਂ ਟੀਕਾਵਾਂ

ਉੱਨੀਵੀਂ ਅਤੇ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਕਵੀਰਾਜ ਪੰਡਿਤਰ, ਉ. ਵੇ. ਸਾਮੀਨਾਥ ਅਇਯਰ, ਕ. ਵਡਿਵੇਲੁ ਚੇੱਟਿਯਾਰ, ਅਯੋੱਤੀਦਾਸਰ, ਵ. ਉ. ਚਿਦੰਬਰਨਾਰ, ਤਿਰੁ. ਵਿ. ਕ., ਨਾਮੱਕਲ ਕਵਿੰਞਰ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀਦਾਸਨ ਆਦਿ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਉੱਤੇ ਟੀਕਾਵਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ। ਸਰਲ ਅਤੇ ਸੁਬੋਧ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਦਾ ਆਰੰਭ 1949 ਵਿੱਚ ਮੁ. ਵਰਦਰਾਜਨਾਰ ਦੀ 'ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਤੇਲਿਵੁਰੈ' ਨਾਲ ਹੋਇਆ। ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਉੱਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਨਵੀਆਂ ਟੀਕਾਵਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਤਾੜਪੱਤਰ-ਪਾਂਡੂਲਿਪੀ ਤੋਂ ਛਪੇ ਗ੍ਰੰਥ ਤੱਕ

ਅਨੇਕ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਨੂੰ ਤਾੜਪੱਤਰ-ਪਾਂਡੂਲਿਪੀਆਂ (ਓਲੈੱਚੁਵਡਿ) ਵਿੱਚ ਨਕਲ ਤਿਆਰ ਕਰ ਕੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। 1812 ਵਿੱਚ ਤੰਜਾਵੂਰ ਦੇ ਗਿਆਨਪ੍ਰਕਾਸ਼ਰ ਨੇ ਨਾਲਡਿਯਾਰ ਅਤੇ ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਮਾਲੈ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਛਪਿਆ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਜ ਤੱਕ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੇ ਸੈਂਕੜੇ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਡਿਜੀਟਲ ਯੁੱਗ

ਅੱਜ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਗ੍ਰੰਥ ਬਹੁ-ਭਾਸ਼ਾਈ ਐਪਾਂ, ਆਡੀਓ ਕਿਤਾਬਾਂ ਆਦਿ ਨਵੇਂ ਮਾਧਿਅਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਅਤੇ ਸਮਾਰਟਫ਼ੋਨ ਉੱਤੇ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੀ ਗਿਆਨ-ਪਰੰਪਰਾ ਛਪੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ ਆਧੁਨਿਕ ਡਿਜੀਟਲ ਮਾਧਿਅਮਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ - 5
ਦਿਵਯ ਵੇਦ ਵੱਲੁਵਵਾਦ

ਇਹ ਖੰਡ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੇ 108 ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤੋਂ ਤੇਈ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

5. 1. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸਦਾਚਾਰ

ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਨੈਤਿਕ ਗ੍ਰੰਥ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਿਤ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਖੇਪ, ਡੂੰਘੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ-ਦਰਸ਼ਨ ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਹਿਤ ਹੈ। ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜੀਵਨ ਜਿਊਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਵਸਥਾ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਜਿਊਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਜੀਵਨ-ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸਦਾਚਾਰ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਸਦਾਚਾਰ ਦੀ ਜਾਨ ਅਤੇ ਸਦਾਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਵਿਹਾਰਕ ਰੂਪ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪ੍ਰੇਮ – ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਧਾਰ

ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਭਾਵਨਾ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ; ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਉਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਗੁਣ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੁਆਰਥ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੋਕ-ਭਲਾਈ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ।

அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு. (குறள் *72)*

ਅਨ੍ਪਿਲਾਰ੍ ਏੱਲਾਮ੍ ਤਮੱਕੁਰਿਯਰ੍ ਅਨ੍ਪੁਟੈਯਾਰ੍
ਏਨ੍ਪੁਮ੍ ਉਰਿਯਰ੍ ਪਿਰ਼ਰ੍ੱਕੁ। . (ਕੁਰਲ *72)*

ਪਿਆਰ-ਰਹਿਤ ਲੋਕ ਸਭ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ
ਪਿਆਰ- ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਭਾਵ, ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਸੱਖਣਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਪ੍ਰੇਮਪੂਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਮੈਂ' ਦੀ ਸੌੜੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ 'ਅਸੀਂ' ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਣਾ ਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਨੇਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਦਇਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੈਲਦਾ ਹੈ।

அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு. (குறள் *80)*

ਅਨ੍ਪਿਨ੍ ਵਲ਼ਿਯਤੁ ਉਯਿਰ੍ਨਿਲੈ ਅਃਤਿਲਾਰ੍ੱਕੁ
ਏਨ੍ਪੁਤੋਲ੍ ਪੋਰ੍ੱਤ ਉਟਮ੍ਪੁ। (ਕੁਰਲ 80)

ਪਿਆਰ ਪੰਧ ਤੇ ਚਲਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਅਸਲੀ ਜਿਊਂਦਾ ਸਰੀਰ ਹੈ
ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਰੀਰ ਹੱਡ ਚੰਮ ਦਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਲੋਥੜਾ ਮਾਤ੍ਰ ਹੀ ਹੈ।

ਸਿਰਫ਼ ਸਰੀਰ ਦਾ ਜਿਊਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸੁਖ-ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸਾਰਥਕ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਰਫ਼ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਇੱਕ ਗੁਣ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਜੀਵਨ-ਧਾਰਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸਦਾਚਾਰ

ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸਦਾਚਾਰ ਦੇ ਅਟੁੱਟ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਇਹ ਕੁਰਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ–

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது. (குறள் 45*)*

ਅਨ੍ਪੁਮ੍ ਅਰ਼ਨੁਮ੍ ਉਟੈਤਾਯਿਨ੍ ਇਲ੍ਵਾਲ੍ੱਕੈ

ਪਣ੍ਪੁਮ੍ ਪਯਨੁਮ੍ ਅਤੁ। (ਕੁਰਲ 45)

ਜੋ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰਪੂਰ ਤੇ ਧਰਮ ਮਾਰਗ ਉਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋਵੇ
ਉਹ ਸੰਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਉੱਤਮ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਜੀਵਨ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਧਨ ਜਾਂ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸਦਾਚਾਰ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅੰਤਹਕਰਨ ਦੇ ਗੁਣ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਸਦਾਚਾਰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਹਾਰਕ ਰੂਪ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੇਮਪੂਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਦਾਨਸ਼ੀਲਤਾ, ਮਹਿਮਾਨ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ, ਜੀਵ-ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਅਤੇ ਦਇਆ ਵਰਗੇ ਸਦਗੁਣ ਵਿਕਸਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਸਦਾਚਾਰ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਦਬਾਅ ਕਾਰਨ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਆਚਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜੀਵਨ-ਪੱਧਤੀ ਹੈ।

ਇਸੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵੱਲੁਵਰ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ–

அறத்திற்கே அன்புசார்பு என்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அஃதே துணை. (*குறள் 76)*

ਅਰ੍ੱਤਿਰ੍ਕੇ ਅਨ੍ਪੁਚਾਰ੍ਪੁ ਏਨ੍ਪ ਅਰਿ਼ਯਾਰ੍
ਮਰ੍ੱਤਿਰ੍ਕੁਮ੍ ਅਃਤੇ ਤੁਨੈ। (ਕੁਰਲ 76)

ਉਹ ਅਗਿਆਨੀ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਿਆਰ ਕੇਵਲ ਧਰਮ ਦਾ ਸਹਾਇਕ
ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਵੀ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਰਫ਼ ਕੋਮਲਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਜ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ, ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੌਸਲੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ।

ਸਦਾਚਾਰ – ਮਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਤੋਂ ਆਰੰਭ

ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਦੀ ਸਦਾਚਾਰ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਹਰੀ ਕਰਮਾਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ ਮਨ ਅਤੇ ਅੰਤਹਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸਦਾਚਾਰ ਦਾ ਆਰੰਭ ਖ਼ੁਦ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵੱਲੁਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ–

மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்
ஆகுல நீர பிற (*குறள் 34)*

ਮਨ੍ੱਤੁੱਕਣ੍ ਮਾਚਿਲਨ੍ ਆਤਲ੍ ਅਨੈ਼ਤਰ੍ਨ੍
ਆਕੁਲ ਨੀਰ ਪਿਰ੍। *(ਕੁਰਲ 34)*

ਮਨ ਨੂੰ ਨਿਰਮਲ ਰਖਣਾ ਹੀ ਅਸਲ ਧਰਮ ਹੈ
ਹੋਰ ਸਭ ਕੰਮ ਆਡੰਬਰ ਹਨ।

ਭਾਵ, ਮਨ ਨੂੰ ਮੈਲ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਰੱਖਣਾ ਹੀ ਸਮੁੱਚੇ ਸਦਾਚਾਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਹਰੀ ਦਿਖਾਵਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੋਈ ਕੰਮ ਬਾਹਰੋਂ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲੱਗੇ, ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਛਲ, ਈਰਖਾ, ਲੋਭ ਜਾਂ ਯਸ਼ ਦੀ ਇੱਛਾ ਲੁਕੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਦਾਚਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਦਾਚਾਰ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ ਨੂੰ ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ–

அறத்தினூஉங்கு ஆக்கமும் இல்லை அதனை

மறத்தலின் ஊங்கில்லை கேடு (குறள் 32)

ਅਰੁੱਤਿਨੁਉਕ੍ਕੁ ਆੱਕਮੁਮ੍ ਇੱਲੈ ਅਤਨੈ
ਮਰ੍ਤਲਿਨ੍ ਉਕ੍ਕਿੱਲੈ ਕੇਟੁ। (ਕੁਰਲ 32)

ਨਾ ਤਾਂ ਧਰਮ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਦਾਰਥ ਹੀ ਹੈ
ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਭੁਲਾਉਣ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਅਧੋਗਤੀ।

ਧਨ ਅਤੇ ਸੱਤਾ ਅਸਥਾਈ ਹਨ; ਪਰ ਸਦਾਚਾਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਸਥਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਵੱਲੁਵਰ ਸਦਾਚਾਰ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਸੰਪਤੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਦਇਆ ਵੱਲ

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ ਸਮੁੱਚੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਲਵੱਕੜੀ ਵਿੱਚ ਸਮੇਟ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਦਇਆ ਦੇ ਉੱਚੇਰੇ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

அருட்செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள (குறள் 241)

ਅਰੁਟ੍ਚੇਲ੍ਵਮ੍ ਚੇਲ੍ਵੱਤੁਲ੍ ਚੇਲ੍ਵਮ੍ ਪੋਰੁਟ੍ਚੇਲ੍ਵਮ੍
ਪੁਰਿਯਾਰ੍ ਕੱਣੁਮ੍ ਉਲ। (ਕੁਰਲ 241)

ਦਇਆ ਭਾਵਨਾ ਸਭ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿਚੋਂ ਉਤਮ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ।
ਧੰਨ ਦੌਲਤ ਤਾਂ ਨੀਚ ਲੋਕਾਂ ਪਾਸ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪਦਾਰਥਕ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਦਇਆ-ਸੰਪਦਾ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਇਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ–
ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰੇਮ → ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰੇਮ → ਸਮਾਜਿਕ ਪ੍ਰੇਮ → ਸਮੁੱਚੇ ਜੀਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰੇਮ।
ਇਸੇ ਲਈ ਵੱਲੁਵਰ ਸਵਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ–

தன்னுயிர்க்கு இன்னாமை தானறிவான் என்கொலோ
மன்னுயிர்க்கு இன்னா செயல் (குறள் 318)

ਤੰਨੁਯਿਰ੍ਕੁ ਇੰਨ੍ਨਾਮੈ ਤਾਨ੍ਰਿਵਾਨ੍ ਏਨ੍ਕੋਲੋ
ਮੰਨੁਯਿਰ੍ਕੁ ਇੰਨ੍ਨਾ ਚੇਯਲ੍। (ਕੁਰਲ 318)

ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਪੀੜਾ ਨੂੰ ਜੋ ਆਪਣੀ ਪੀੜਾ ਸਮਝ ਲੈਂਦਾ ਹੈ
ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇਗਾ?

ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੀੜ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਦਾਚਾਰ ਦਾ ਡੂੰਘਾ ਆਧਾਰ ਛੁਪਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੀ ਥਾਂ ਰੱਖ ਕੇ ਦੇਖਣ ਦੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਹੀ ਅਸਲੀ ਸਦਾਚਾਰ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੈ।

ਅੱਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼

ਵਿਗਿਆਨ, ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਅਤੇ ਅਰਥ-ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਾਜ ਨੇ ਬਹੁਤ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ ਨਫ਼ਰਤ, ਹਿੰਸਾ, ਸੁਆਰਥ ਅਤੇ ਭੇਦਭਾਵ ਵਰਗੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਅੱਜ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸਦਾਚਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਅੱਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ-ਮੁੱਲ ਹਨ।

ਗਿਆਨ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਰਾਹ ਸਦਾਚਾਰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦਾ ਕੰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਗ਼ਲਤ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ; ਜਦਕਿ ਸਦਾਚਾਰ ਅਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗ਼ਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸਦਾਚਾਰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪ੍ਰੇਮ ਸਦਾਚਾਰ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦਾਚਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਫਲ। ਪ੍ਰੇਮ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੁਆਰਥ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਸਦਾਚਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋਕ-ਭਲਾਈ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਦਇਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੈਲਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਮਨੁੱਖ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਿਤ ਸਦਾਚਾਰਪੂਰਨ ਜੀਵਨ ਡਰ ਕਾਰਨ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਆਚਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਸਫੁਟਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ-ਪੱਧਤੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਸਦਾਚਾਰ ਉਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਨੁੱਖ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਮੇਲ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਭਲਾਈ, ਸਮਾਜਿਕ ਸਦਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦ ਵਿਕਸਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਮਝ ਗਿਆ। ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਦੇਵਨਾਗਰੀ ਵਿੱਚ ਸਨ (ਨਾਮ, ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਆਦਿ), ਉਹ ਹੁਣ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕੁਰਲ ਦੀਆਂ ਤਮਿਲ ਪੰਕਤੀਆਂ, ਜੋ ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਤਮਿਲ ਲਿਪੀ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਤਮਿਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ।

5.2. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾਨ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ

ਤਮਿਲ਼ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਛਾਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਹਿਮਾਨ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀ ਅਣਜਾਣ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਉਹ ਘਰ ਵੱਲ ਮਹਿਮਾਨ ਬਣ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਖਿੜੇ ਮੱਥੇ ਸੁਆਗਤ ਕਰਨਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਕਰਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ ਤਮਿਲ਼ ਜੀਵਨ-ਪਰੰਪਰਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਰੀਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਦਾਚਾਰ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾਨ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਆਇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਮਹਿਮਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਜੀਵਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ – ਮਹਿਮਾਨ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ

இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு (குறள் 81)

ਇਰੁਨ੍ਤੋਮ੍ਪਿ ਇਲ੍ਵਾਲ੍ਵਤੁ ਏੱਲਾਮ੍ ਵਿਰੁਨ੍ਤੋਮ੍ਪਿ
ਵੇਲ਼ਾਣ੍ਮੈ ਚੇਯ੍ਤਰ੍ ਪੋਰੁੱਟੁ। (ਕੁਰਲ 81)

ਘਰ ਗ੍ਰਿਹਸਥੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤੇ ਧੰਨ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਮੂਲ
ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਹੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਹੁਣਿਆਂ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵੱਲੁਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਧਨ ਕਮਾਉਣ, ਉਸ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਜੀਵਨ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਗੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਮਹਿਮਾਨ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਸਿਰਫ਼ ਭੋਜਨ ਕਰਾਉਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵੰਡ ਕੇ ਜਿਉਣ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸਦਾਚਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮਹਿਮਾਨ ਬਾਹਰ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ, ਤਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਗਾ ਉੱਤਮ ਭੋਜਨ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਵੀ ਉਸ ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਕੱਲੇ ਭੋਜਨ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ–ਵੱਲੁਵਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕੁਰਲ ਰਾਹੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ–

விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று (குறள் 82)

ਵਿਰੁਨ੍ਤੁ ਪੁਰ੍ਤਤਾਤ੍ ਤਾਨੁਣ੍ਟਲ੍ ਚਾਵਾ
ਮਰੁਨ੍ਤੇਨਿ੍ਨੁਮ੍ ਵੇਣ੍ਟਰ੍ਪਾੱਰੁ ਅਨ੍ਰੁ। (ਕੁਰਲ 82)

ਪ੍ਰਾਹੁਣੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਕੱਲਿਆਂ ਖਾਣਾ, ਭਾਵੇਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਨੁਚਿੱਤ ਹੈ।

ਇਸ ਦਾ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣਾ ਹੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਅਸਲੀ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਉਸ ਦੇ ਉਪਭੋਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੀ ਉਚਿਤ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਭੋਜਨ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਖਿੜਿਆ ਹੋਇਆ ਚਿਹਰਾ

ਮਹਿਮਾਨ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਭੋਜਨ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਵਸਥਾ, ਅਪਣੱਤ ਅਤੇ ਖਿੜਿਆ ਚਿਹਰਾ ਵੀ ਓਨੇ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ।

மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து (குறள் 90)

ਮੋੱਪਕ੍ ਕੁਲ਼ੈਯੁਮ੍ ਅਨਿੱਚਮ੍ ਮੁਕਮ੍ਤਿਰਿਨ੍ਤੁ
ਨੋੱਕਕ੍ ਕੁਲ਼ੈਯੁਮ੍ ਵਿਰੁਨ੍ਤੁ। (ਕੁਰਲ 90)

ਜਿਵੇਂ 'ਅਨੀਚਮ' ਦਾ ਫੁੱਲ ਕੇਵਲ ਸੁੰਘਣ ਨਾਲ ਹੀ ਮੁਰਝਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇਵੇਂ ਹੀ ਮੱਥੇ ਤੇ ਤਿਊੜੀ ਪਾ ਕੇ ਦੇਖਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਹੁਣੇ ਦਾ ਦਿਲ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵੱਲੁਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਸੁੰਘਣ ਮਾਤਰ ਨਾਲ ਅਨਿੱਚਮ ਦਾ ਫੁੱਲ ਮੁਰਝਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਕੇ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਨ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਵੀ ਮੁਰਝਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ "ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸੁਆਗਤ-ਯੋਗ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋ।" ਮਹਿਮਾਨ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਪਣੱਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਅਸਲੀ ਮਹਿਮਾਨ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਹੈ।

ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ

ਮਹਿਮਾਨ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਣਜਾਣ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਵਾਂਗ ਨੇੜੇ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮਹਿਮਾਨ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਨਿੱਜੀ ਸਦਗੁਣ ਨਾ ਮੰਨ ਕੇ ਸਮਾਜਿਕ ਏਕਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਗੁਣ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਰਵਉੱਚ ਫ਼ਰਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾਨ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ–

இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு (குறள் 81)

ਇਰੁਨ੍ਤੋਮ੍ਪਿ ਇਲ੍ਵਾਲ੍ਵਤੁ ਏੱਲਾਮ੍ ਵਿਰੁਨ੍ਤੋਮ੍ਪਿ
ਵੇਲ਼ਾਣ੍ਮੈ ਚੇਯ੍ਤਰ੍ ਪੋਰੁਟੁ। (ਕੁਰਲ 81)

ਘਰ ਗ੍ਰਿਹਸਥੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤੇ ਧੰਨ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਮੂਲ
ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਹੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਹੁਣਿਆਂ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ-ਕੇਂਦਰਿਤ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਆਧੁਨਿਕ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾਨ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸਿਰਫ਼ ਭੋਜਨ ਕਰਾਉਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਨਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇਣਾ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਰੂਪ ਹਨ।

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾਨ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਸਿਰਫ਼ ਭੋਜਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵੰਡਣ ਵਾਲਾ ਸਦਾਚਾਰ ਹੈ। ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਉਸ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੀ

ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਘਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਭੌਤਿਕ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉੱਥੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਅਪਣੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮਹਿਮਾਨ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਚਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ "ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜਿਊਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਜਿਊਣਾ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਜੀਵਨ ਹੈ।"

5.3. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਜੀਵ-ਪ੍ਰੇਮ

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਪਕ ਨੈਤਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖ ਕੇ ਸਮੁੱਚੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੀਵਨ ਜਿਊਣ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਦਇਆ, ਮਾਸ-ਭੋਜਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ, ਅਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਰਗੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਰਾਹੀਂ ਵੱਲੁਵਰ ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਜਿਊਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜੀਵ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣ ਵਾਂਗ ਦੇਖਣਾ

தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறிது ஊனுண்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள். (குறள் 251)

ਤੰਨੂਨ੍ ਪੇਰੁੱਕਰ੍ਕੁਤ੍ ਤਾਨ੍ਪਿਰਿ੍ਤੁ ਊਨ੍ਉਣ੍ਪਾਨ੍
ਏੱਙਨਮ੍ ਆਲ਼ੁਮ੍ ਅਰੁਲ੍। (ਕੁਰਲ 251)

ਆਪਣਾ ਮਾਸ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਦੂਸਰੇ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਮਾਸ
ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਦਇਆ ਭਾਵਨਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ?

ਵੱਲੁਵਰ ਸਵਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਜੀਵ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਭਲਾ ਕਿਵੇਂ ਦਇਆਵਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਇਸ ਸਵਾਲ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਭੋਜਨ-ਪੱਧਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨੈਤਿਕ ਸਵਾਲ ਵੀ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ–ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਾਂਗ ਹੋਰ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ?

அருளல்லது யாதெனில் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்லது அவ்வூன் தினல். (குறள் 254)

ਅਰੁਲ੍ਲ਼ਲਤੁ ਯਾਤੇਨਿ੍ਨ੍ ਕੌੱਲਾਮੈ ਕੋਰ੍ਲ੍
ਪੋਰੁਲ੍ੱਲ਼ਲਤੁ ਅੱਵੂਨ੍ ਤਿਨ੍ਲ੍। (ਕੁਰਲ 254)

ਜੀਵ ਹਤਿਆ ਕਰਨੀ ਵੱਡਾ ਅਧਰਮ ਹੈ, ਆਪ ਨਾ ਮਾਰਨ ਦਾ ਪਖੰਡ ਕਰਕੇ
ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਮਾਸ ਖਾਣਾ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡਾ ਅਧਰਮ ਹੈ।

ਵੱਲੁਵਰ ਅਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਹੀ ਦਇਆ ਦਾ ਆਧਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਕਿਸੇ ਜੀਵ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਦਇਆ ਦਾ ਮੂਲ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ।

ਜੀਵ-ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਚਰਮ ਅਵਸਥਾ

ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਰ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏ ਬਿਨਾਂ ਜੀਵਨ ਜਿਊਂਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਨੁੱਖ ਹੈ–ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ–

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும். (குறள் 260)

ਕੌੱਲਾਨ੍ ਪੁਲਾਲੈ ਮਰੁੱਤਾਨੈ੍ਕ੍ ਕੈਕੂੱਪਿ
ਏੱਲਾ ਉਯਿਰੁਮ੍ ਤੋਲ਼ੁਮ੍। (ਕੁਰਲ 261)

ਜੋ ਜੀਵ-ਹੱਤਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤੇ ਮਾਸ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ
ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਭ ਜੀਵ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭਾਵ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਮਾਸ-ਭੋਜਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਰੇ ਜੀਵ ਵੀ ਆਦਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਿਰਫ਼ ਹੋਰ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਉੱਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਇਹ ਕੁਰਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ–

உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதுஒன்றன்
புண்அது உணர்வார்ப் பெறின். (*குறள்* 257)

ਉੱਨਾਮੈ ਵੇਣ੍ਟੁਮ੍ ਪੁਲਾਅਲ੍ ਪਿਰਿਤੋਨ੍ਨ੍ਰੁ
ਪੁਣ੍ਅਤੁ ਉਣ੍ਰਾਰ੍ਪ੍ ਪੇਰਿਨ੍। (ਕੁਰਲ 257)

ਜੇ ਮਾਸਾਹਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਹੋ ਜਾਏ ਕਿ ਮਾਸ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਜੀਵ ਦੇ ਸੰਤਾਪ
ਤੇ ਪੀੜਾ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਮਾਸ ਨਾ ਖਾਏ।

ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਲਵੇ ਕਿ ਮਾਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਜੀਵ ਦਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਸ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਲੁਵਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜੀਵ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਹੀ ਅਸਲੀ ਜੀਵ-ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ।

ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਡੂੰਘਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜੀਵਨ-ਪੱਧਤੀ ਚੁਣਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜੀਵ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ।

ਅੱਜ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪਸ਼ੂ-ਸੁਰੱਖਿਆ, ਜੈਵ-ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਨ-ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਰਗੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਜੋੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੱਲੁਵਰ ਦੀ ਜੀਵ-ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਇਸ ਸਮਝ ਦਾ ਰਾਹ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ-ਤੰਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕੜੀ ਹੈ।

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਜੀਵ-ਪ੍ਰੇਮ, ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਹੀ ਵਿਆਪਕ ਵਿਸਤਾਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਵੀ ਮਹੱਤਵ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ–ਇਹੀ ਕੁਰਲ ਦਾ ਨੈਤਿਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜੀਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਦਇਆ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਸਮੁੱਚੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਟਣ ਵਾਲੀ ਵਿਆਪਕ ਨੈਤਿਕ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

5.4. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਸੰਨਿਆਸ ਅਤੇ ਤਿਆਗਮਈ ਜੀਵਨ

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੇ ਅਰੱਤੁੱਪਾਲ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਨਿਆਸ ਅਤੇ ਤਿਆਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨੈਤਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਨਿਰੂਪਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਤਿਆਗ (ਤੁਰਵੁ) ਦਾ ਅਰਥ ਸਿਰਫ਼ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਦੇ ਅਨੇਕ ਅਧਿਆਏ ਇਹ ਡੂੰਘਾ ਅਰਥ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਾਮਨਾ, ਮੋਹ, ਕ੍ਰੋਧ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰ ਵਰਗੇ ਮਾਨਸਿਕ ਬੰਧਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੀ ਅਸਲੀ ਤਿਆਗ ਹੈ। ਅਰੱਤੁੱਪਾਲ ਨੂੰ ਟੀਕਾ-ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਹਸਥ-ਸੰਬੰਧੀ ਅਧਿਆਇ (ਇੱਲੱਰਵਿਯਲ) ਅਤੇ ਤਿਆਗ/ਸੰਨਿਆਸ-ਸੰਬੰਧੀ ਅਧਿਆਇ (ਤੁਰਵੱਰਵਿਯਲ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੋਹ ਦਾ ਤਿਆਗ

ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅਨੇਕ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੋਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਨ, ਯਸ਼ ਅਤੇ ਸੱਤਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠ ਕੇ ਜੀਵਨ ਜਿਊਣ ਲਈ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਮੋਹਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰ ਕੇ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦਾ ਆਸਰਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு. (*குறள்* 350)

ਪੱਰੁਕ ਪੱਰ੍ਰ੍ਰਾਨ੍ ਪੱਰਿਨੈ ਅੱਪੱਰੈਪ੍

ਪੱਰੁਕ ਪੱਰੁ ਵਿਟਰ੍ਕੁ। (ਕੁਰਲ 350)

ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੰਧਨ-ਮੁਕਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਬੰਧਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੋ।
ਹੋਰ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਖਾਤਰ ਇਸ ਬੰਧਨ ਨਾਲ ਹੀ ਬੰਧੇ ਰਹੋ।

ਅਸਲੀ ਤਿਆਗ ਬਸਤਰ ਜਾਂ ਬਾਹਰੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਅੰਤਹਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਏ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਹਰੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਆਤਮ-ਸੰਜਮ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਾਧਨਾ-ਮਾਰਗ ਹੈ।

ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਦਇਆ

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੀ ਤਿਆਗ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਦਇਆ, ਤਪ, ਸੱਚ, ਕ੍ਰੋਧ ਨਾ ਹੋਣਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਅਤੇ ਅਹਿੰਸਾ ਵਰਗੇ ਗੁਣਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੱਧ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਹਨਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ; ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰੋਧ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੀੜ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ; ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਨੀਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਤਿਆਗ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਦੀਆਂ ਬੇਅੰਤ ਇੱਛਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਉਪਭੋਗ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਲਾਲਸਾ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੀ ਤਿਆਗ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲੋੜ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਅੰਤਰ ਸਮਝਣਾ, ਮਰਯਾਦਿਤ ਜੀਵਨ ਜਿਊਣਾ, ਮਨ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਸਾਦਗੀ ਅਪਣਾਉਣਾ ਆਧੁਨਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਿਤ ਤਿਆਗ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਭੱਜਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਗੋਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਅੰਤਰ-ਮਨ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਮੋਹ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਤਿਆਗ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਅੰਤਹ-ਸ਼ੁੱਧੀ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਮੁਕਤੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜੀਵਨ-ਪੱਧਤੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

5.5. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਆਚਰਣ

ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸਮਾਜ ਦਾ ਆਧਾਰ ਚੰਗੇ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਤਮ-ਸੰਜਮ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਵਰਗੇ ਗੁਣ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਆਚਰਣ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਜੀਵਨ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਆਚਰਣ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ

ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਦਾ ਧਨ ਜਾਂ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦਾ ਸਦਾਚਾਰਪੂਰਨ ਆਚਰਣ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਵੱਲੁਵਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਚਰਣ ਦੀ ਰਾਖੀ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ–

ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும். (குறள் 131)

ਓਲੁੱਕਮ੍ ਵਿਲੁੱਪਮ੍ ਤਰਲਾਨ੍ ਓਲੁੱਕਮ੍
ਉਯਿਰਿਨੁਮ੍ ਓਮ੍ਪਪ੍ ਪਟੁਮ੍।

ਸਦਾਚਾਰ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਯੱਸ਼ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਸੋ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਣਾ ਤੋਂ
ਵੀ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਜਾਣ ਕੇ ਇਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਉਸ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਮੁੱਲਵਾਨ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤੱਤ ਆਚਰਣ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਅਨੈਤਿਕ ਆਚਰਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਸਮਾਜ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਤਮ-ਸੰਜਮ – ਆਚਰਣ ਦਾ ਪਹਿਰੇਦਾਰ

ਵੱਲੁਵਰ ਨਿੱਜੀ ਆਚਰਣ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਆਤਮ-ਸੰਜਮ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਵਿਚਾਰ, ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਕਰਮ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੀ ਸੰਜਮ ਹੈ। ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਗ਼ੁਲਾਮ ਨਾ ਬਣ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਰਿਪੱਕ ਮਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ–

அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை
ஆரிருள் உய்த்து விடும். (குறள் 121)

ਅਟੱਕਮ੍ ਅਮਰਰੁਲ੍ ਉਯ੍ਕ੍ਕੁਮ੍ ਅਟਕ੍ਕਾਮੈ
ਆਰਿਰੁਲ੍ ਉਯ੍ਤ੍ਤੁ ਵਿਟੁਮ੍। (ਕੁਰਲ 121)

ਸੰਜਮੀ ਜੀਵਨ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਭਰਦਾ ਹੈ
ਤੇ ਅਸੰਜਮ ਸਾਨੂੰ ਘੁੱਪ ਹਨੇਰੇ ਵਲ ਧੱਕਦਾ ਹੈ।

इसी प्रकार व्यक्ति की वाणी भी उसके आचरण का एक महत्वपूर्ण मापदंड है।

தீயினால் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினால் சுட்ட வடு. (குறள் 129)

ਤੀਯਿਨਾਲ੍ ਚੁੱਟਪੁਣ੍ ਉੱਲ਼ਾਰੁਮ੍ ਆਰ੍ਤੇ
ਨਾਵਿਨਾਲ੍ ਚੁੱਟ ਵਟੁ। (ਕੁਰਲ 129)

ਅੱਗ ਨਾਲ ਸੜਿਆ ਜ਼ਖਮ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਬਾਹਰੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹ
ਮਾਤ੍ਰ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੀਭ ਦਾ ਲਗਾ ਘਾਉ ਕਦੇ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਵੱਲੁਵਰ ਇਸ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਗ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸਰੀਰਕ ਜ਼ਖ਼ਮ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਭਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੌੜੇ ਬੋਲਾਂ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਮਾਨਸਿਕ ਜ਼ਖ਼ਮ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬਣਿਆ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਆਚਰਣ ਦਾ ਅਰਥ ਸਿਰਫ਼ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਗੋਂ ਵਿਚਾਰ, ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ–ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਸੰਜਮਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਸਮਾਜ ਤੱਕ

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਦਾਚਾਰਪੂਰਨ ਜੀਵਨ ਦਾ ਲਾਭ ਸਿਰਫ਼ ਉਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਚੰਗੇ ਪਰਿਵਾਰ ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸਦਾਚਾਰੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਣਦੇ ਹਨ; ਚੰਗੇ ਪਰਿਵਾਰ ਮਿਲ ਕੇ ਚੰਗੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਸਮਾਜ ਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਮਾਜਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਆਰੰਭ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਦੇ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਅਤੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਆਚਰਣ ਦਾ ਖੇਤਰ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਆਪਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਝਿਜਕਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਉੱਤੇ ਵੀ ਨਾ ਲਿਖਣਾ, ਗ਼ਲਤ ਜਾਂ ਭਰਮਾਊ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਾ ਫੈਲਾਉਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਨਿੱਜਤਾ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ–ਇਹ ਸਭ ਆਧੁਨਿਕ ਨਿੱਜੀ ਆਚਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਮੰਨੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਆਚਰਣ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੈ। ਸੰਜਮ, ਮਿੱਠੀ ਬੋਲੀ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਵਰਗੇ ਗੁਣ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅਸਲੀ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ–ਇਹੀ ਵੱਲੁਵਰ ਦੀ ਮੂਲ ਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਨਿੱਜੀ

ਆਚਰਣ ਹੀ ਸਮਾਜਿਕ ਆਚਰਣ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਬੀਜ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੀ ਇਹ ਜੀਵਨ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਰਵਕਾਲਿਕ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

5.6. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰ

ਭਾਵੇਂ ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਨੇ 'ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹ, ਮਾਨਸਿਕ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ, ਯਤਨ, ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਵਿੱਚ ਡਗਮਗਾ ਨਾ ਜਾਣ ਵਰਗੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਚਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੱਲੁਵਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਅਤੇ ਅਵਨਤੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਯਤਨ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਮਨ ਦੀ ਉਚਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ–

வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனையது உயர்வு. (குறள் 595)

ਵੇੱਲ਼ਤ੍ ਤਨੈ਼ਯ ਮਲਰ੍ਨੀੱਟਮ੍ ਮਾਨ੍ਤਰ੍ਤਮ੍
ਉੱਲ਼ਤ੍ ਤਨੈ਼ਯਤੁ ਉਯਰ੍ਵੁ। (ਕੁਰਲ 595)

ਫੁੱਲ ਦੀ ਡੰਡੀ ਦੀ ਲੰਬਾਈ, ਜਿਤਨੇ ਡੂੰਘੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉੱਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,
ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਉੱਚਤਾ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਵਡਿੱਤਣ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮਲ ਦਾ ਡੰਡਲ ਉੱਪਰ ਉੱਠਦਾ ਹੈ (ਜਾਂ ਜਲ-ਪੱਧਰ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮਲ ਦਾ ਪੱਧਰ ਵੀ ਬਣਦਾ ਹੈ), ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਮਨ ਦੀ ਉਚਾਈ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਰਲ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚੇ ਆਦਰਸ਼ ਅਤੇ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੀ ਮਨੁੱਖੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਆਧਾਰ ਹਨ।

ਮਾਨਸਿਕ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ

ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਟੀਚਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਨਸਿਕ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਕਰਮ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੱਲੁਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ–

எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார்
திண்ணியர் ஆகப் பெறின். (குறள் 666)

ਏੱਣਿਯ ਏੱਣਿਯਾਙ੍ਕੁ ਏਯ੍ਤੁਪ ਏੱਣਿਯਾਰ੍
ਤਿੱਣਿਯਰ੍ ਆਕਪ੍ ਪੇਰਿਨ੍। (ਕੁਰਲ 666)

ਯੋਜਨਾ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਪੁੰਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
ਮਿਥੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਜ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ।

ਭਾਵ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਵਾਲੇ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਵੱਲੁਵਰ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਕਾਰਨ ਮਨ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇਣ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਉੱਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ–

துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை. (குறள் 669)

ਤੁਨ੍ਪਮ੍ ਉਰ੍ਵਰਿਨੁਮ੍ ਚੇਯ੍ਕ ਤੁਣਿਵਾੱਰਿ
ਇਨ੍ਪਮ੍ ਪਯੱਕੁਮ੍ ਵਿਨੈ। (ਕੁਰਲ 669)

ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਔਕੜਾਂ ਆਉਣ ਤੇ ਵੀ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤ
ਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਸੁਆਦ ਆਏਗਾ।

ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਆਉਣ, ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ; ਸਗੋਂ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੌਸਲੇ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਅਰਥ ਸਿਰਫ਼ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਬਾਰੇ ਨਾ ਸੋਚਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਗੋਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਆਉਣ ਉੱਤੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਸਕਣ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਯਤਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵ

ਜੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸਮਤ ਕਾਰਨ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਕੰਮ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਯਤਨ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ–ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲੁਵਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ–

தெய்வத்தான் ஆகா தெனினும் முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். (குறள் 619)

ਤੇਯ੍ਵੱਤਾਨ੍ ਆਕਾ ਤੇਨਿ਼ਨੁਮ੍ ਮੁਯਰ੍ਚਿਤਨ੍
ਮੇਯ੍ਵਰੁੱਤਕ੍ ਕੂਲਿ ਤਰੁਮ੍। (ਕੁਰਲ 619)

ਭਾਵੇਂ ਕਿਸਮਤ ਠੀਕ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮਨੋਇੱਛਤ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਹੋਵੇ
ਫਿਰ ਵੀ ਪੱਕੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਸਰੀਰਕ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਭਾਵ, ਜੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਦੈਵ-ਵਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਭਰਿਆ ਯਤਨ ਆਪਣਾ ਫਲ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪੂਰੀ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਵੀ ਸੱਚਾ ਯਤਨ ਕਦੇ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਿਰਫ਼ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ ਯਤਨ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਕਰਮ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ।

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਕੇ, ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਕੇ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਯਤਨ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮਾਨਸਿਕ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ "ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ" ਦਾ ਵਿਚਾਰ "ਮੈਂ ਯਤਨ ਕਰਾਂਗਾ" ਦੇ ਕਰਮ-ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਆਪਣੀ ਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

5.7. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ

ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਗਿਆਨ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਖਿਆ ਅਜਿਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਬਣਾਏ, ਉਸ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੇ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਉਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਸੰਪਤੀ ਵਜੋਂ ਸਥਾਈ ਰਹੇ।

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக. (குறள் 391)

ਕਰ੍ਕ ਕਚਟਰ੍ਕ੍ ਕਰ੍ਪਵੈ ਕੱਰ੍ਪਿਨ੍
ਨਿਰ੍ਕ ਅਤਰ੍ਕੁਤ੍ ਤਕ। (ਕੁਰਲ 391)

ਸਿੱਖਣ ਯੋਗ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਸੰਸੇ-ਰਹਿਤ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਅਧਿਅਨ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਫਿਰ ਉਸ ਵਿੱਚਲੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਵੀ ਢਾਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਭਾਵ, ਜੋ ਕੁਝ ਸਿੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਰੁੱਟੀ-ਰਹਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਚਰਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਵੱਲੁਵਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਿਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਸਿੱਖਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਕੇ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਾਰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਜਿਊਣਾ ਹੀ ਅਸਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ।

ਨੇਤਰ ਸਮਾਨ ਸਿੱਖਿਆ

ਸਿੱਖਿਆ ਅੱਖਾਂ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੀ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ–ਇਹ ਗੱਲ ਵੱਲੁਵਮ ਸਾਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ।

எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு. (குறள் 392)

ਏੱਣੇਨ੍ਪ ਏਨੈ਼ ਏਲ੍ਲੁੱਤੇਨ੍ਪ ਇੱਵਿਰਣ੍ਟੁਮ੍
ਕੱਣੇਨ੍ਪ ਵਾਲ੍ਲੁਮ੍ ਉਯਿਰ੍ੱਕੁ। (ਕੁਰਲ 392)

ਅੰਕ ਵਿਦਿਆ (ਗਣਿਤ)ਤੇ ਅੱਖਰ ਵਿਦਿਆ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚਰਣ ਵਾਲੇ
ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸੰਖਿਆ-ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅੱਖਰ-ਗਿਆਨ–ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਜਿਊਂਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਖਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ; ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲੀ ਅਰਥ ਅਤੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ।

கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர். (குறள் 393)

ਕੱਣ੍ਣੁਟੈਯਰ੍ ਏਨ੍ਪਵਰ੍ ਕੱਰੋ਼ਰ੍ ਮੁਕੱਤਿਰਣ੍ਟੁ
ਪੁੱਣ੍ਣੁਟੈਯਰ੍ ਕੱਲਾ ਤਵਰ੍। (ਕੁਰਲ 393)

ਜੋ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੇ ਹਨ।
ਅਨਪੜ੍ਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਚੇਹਰੇ ਉਤੇ ਦੋ ਘਾਉ (ਜ਼ਖ਼ਮ) ਲਈ ਫਿਰਦੇ ਹਨ।

ਵੱਲੁਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੇ ਉਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਨਪੜ੍ਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਅੱਖਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਖ਼ਮ ਵਾਂਗ ਨਿਕੰਮਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਲੁਵਮ ਇਹ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਖਣ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਸਗੋਂ ਵਿਵੇਕਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸਿੱਖਿਆ - ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸੰਪਤੀ

ਭੌਤਿਕ ਸੰਪਤੀ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਸਿੱਖਿਆ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੋਚ ਅਤੇ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸੰਪਤੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ–

கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை. (குறள் 400)

ਕੇਟਿਲ੍ ਵਿਲ੍ੱਲੁਚੇਲ੍ਵਮ੍ ਕਲ੍ਵਿ ਓਰੁਵਰ੍ਕੁ
ਮਾਟੁਅੱਲ ਮੱਰੈ਼ ਯਵੈ। (ਕੁਰਲ 400)

ਸਿਖਿਆ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,
ਹੋਰ ਸਭ ਸੰਪਦਾ ਨਾਸ਼ਮਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਗਿਆਨ, ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ–ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਗਿਆਨੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਜਿਊਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਜੀਵਨ-ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ।

5.8. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਦੇ ਗੁਣ

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੇ ਪੋਰੁੱਟਪਾਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ, ਮੰਤਰੀ, ਕਿਲ੍ਹਾ, ਫ਼ੌਜ, ਪਰਜਾ, ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਛਾਣ, ਵਿਚਾਰਪੂਰਵਕ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਆਦਿ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਨੇਕ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்மூன்றும்
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு. (குறள் 383)

ਤੂਙ੍ਕਾਮੈ ਕਲ੍ਵਿ ਤੁਣਿਵੁਟੈਮੈ ਇੰਮੂਨ੍ਰੁਮ੍
ਨੀਙ੍ਕਾ ਨਿਲਨਾਲ਼੍ ਪਵਰ੍ਕੁ। (ਕੁਰਲ 383)

ਸਾਵਧਾਨੀ, ਗਿਆਨ ਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਇਹ ਤਿੰਨੋ ਗੁਣ,
ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਜੋ ਆਗੂ ਸਭ ਲਈ ਸਹਿਜ-ਸੁਲਭ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਭ ਪ੍ਰਤੀ ਸਨੇਹ-ਭਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਜਨਤਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵੱਲੁਵਮ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ–

காட்சிக்கு எளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்
மீக்கூறும் மன்னன் நிலம். (குறள் 386)

ਕਾਟ੍ਚਿੱਕੁ ਏਲਿ਼ਯਨ੍ ਕਟੁਵ੍ਚੋੱਲਨ੍ ਅੱਲਨੇ਼ਲ੍
ਮੀੱਕੂਰੁਮ੍ ਮੰਨ੍ਨ੍ ਨਿਲਮ੍। (ਕੁਰਲ 386)

ਜੇ ਰਾਜੇ ਤਕ ਆਮ ਪਰਜਾ ਦੀ ਸੌਖੀ ਪਹੁੰਚ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਮਿੱਠਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
ਸਭ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਆਗੂ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੁਣਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਡਰਤਾ, ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਦਾਰਤਾ, ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ–ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਨੀਤੀ

முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப் படும். (குறள் 388)

ਮੁਰੈਚੇਯ੍ਤੁ ਕਾੱਪਾੱਰੁਮ੍ ਮੰਨ੍ਵਨ੍ ਮੱਕਟ੍ਕੁ
ਇਰੈ਼ਯੇਨ੍ਰੁ ਵੈੱਕਪ੍ ਪਟੁਮ੍। (ਕੁਰਲ 388)

ਜੋ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਕਰਤਵਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦਾ ਤੇ ਪਰਜਾ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਪਰਜਾ ਉਸ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਸਰੂਪ ਮੰਨਦੀ ਤੇ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਿਤ ਅਗਵਾਈ-ਨੀਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਗੂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਵਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ।

ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਗੂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ-ਸੰਬੰਧੀ ਚਿੰਤਨਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ, ਹੌਸਲਾ, ਨਿਆਂ, ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਲੋਕ-ਭਲਾਈ–ਇਹ ਸਭ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਅਸਲੀ ਆਗੂ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਗੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਅਗਵਾਈਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਉੱਨਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

5.9. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕ ਸਿਹਤ

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦਾ 'ਮਰੁੰਧੁ' (ਔਖਧੀ) ਅਧਿਆਇ ਸਿਰਫ਼ ਰੋਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਗੋਂ ਰੋਗ ਪੈਦਾ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਜੀਵਨ-ਪੱਧਤੀ ਦੀ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਨੇ ਖ਼ੁਰਾਕ-ਸੰਜਮ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਸੰਬੰਧੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਜੋ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ।

மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது
அற்றது போற்றி உணின். (குறள் 942)

ਮਰੁਨ੍ਤੇਨ੍ ਵੇਣ੍ਟਾਵਾਮ੍ ਯਾੱਕੈੱਕੁ ਅਰੁਨ੍ਤਿਯਤੁ
ਅੱਰ੍ਤੁ ਪੋੱਰਿ੍ ਉਣਿਨ੍। (ਕੁਰਲ 942)

ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਧੇ ਹੋਏ ਭੋਜਨ ਦੇ ਪੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਫਿਰ ਭੋਜਨ ਉਚਿੱਤ ਮਾਤ੍ਰਾ
ਵਿੱਚ ਖਾਧਾ ਜਾਏ ਤਾਂ ਦਵਾਈ ਖਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੋਕਥਾਮ ਵਾਲੀ ਸਿਹਤ-ਚਿੰਤਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਧਾ ਭੋਜਨ ਪਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਭੋਜਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਦਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਪੈਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮਿਤਾਹਾਰ – ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਵਿਵੇਕ

அற்றால் அளவறிந்து உண்க அஃதுடம்பு
பெற்றான் நெடிதுய்க்கும் ஆறு. (குறள் 943)

ਅੱਰ੍ਾਲ੍ ਅਲ਼ਵਰਿ੍ਨ੍ਤੁ ਉਣ੍ਕ ਅਃਤੁਉਟਮ੍ਪੁ
ਪੇੱਰ੍ਾਨ੍ ਨੇਟਿਤੁਯ੍ੱਕੁਮ੍ ਆਰੁ। (ਕੁਰਲ 943)

ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਧੇ ਹੋਏ ਭੋਜਨ ਦੇ ਪੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਉਚਿੱਤ ਮਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਦਾ ਭੋਜਨ ਭੋਜਨ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਜਿੰਨੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਓਨੀ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਉਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸਿਹਤਮੰਦ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ।

மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின்
ஊறுபாடு இல்லை உயிர்க்கு. (குறள் 945)

ਮਾਰੁਪਾਟੁ ਇੱਲ੍ਾਤ ਉਣ੍ਟਿ ਮਰੁੱਤੁੱਣਿਨ੍
ਊਰੁਪਾਟੁ ਇੱਲੈ ਉਯਿਰ੍ੱਕੁ। (ਕੁਰਲ 945)

ਸਰੀਰ ਦੀ ਲੋੜ ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਭੋਜਨ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਖਾਇਆ ਜਾਏ
ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਕਸ਼ਟ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰੋਗ ਹੀ ਉਤਪੰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਭੋਜਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਢੁਕਵੀਂ ਖ਼ੁਰਾਕ-ਪੱਧਤੀ ਅਪਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਸਿਹਤ ਸੰਬੰਧੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਰੋਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਵਾਈ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਰੋਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਜੀਵਨ-ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਭੋਜਨ, ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ, ਪਾਚਨ-ਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਜੀਵਨ ਜਿਊਣਾ ਹੀ ਸਿਹਤਮੰਦ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮੂਲ ਆਧਾਰ ਹੈ।

5.10. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ-ਨੀਤੀ

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ 'ਮਰੁੰਧੁ' (ਔਖਧੀ) ਨਾਮਕ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਚਿਕਿਤਸਕ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚਿਕਿਤਸਕ ਨੂੰ ਰੋਗ, ਰੋਗ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਰੋਗ ਦੇ ਨਿਵਾਰਨ ਦੇ ਉਪਾਅ ਅਤੇ ਰੋਗੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ–ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். (குறள் 948)

ਨੋਯ੍ਨਾਟਿ ਨੋਯ੍ਮੁਤਲ੍ ਨਾਟਿ ਅਤੁਤਣ੍ਕੁਮ੍
ਵਾਯ੍ਨਾਟਿ ਵਾਯ੍ਪ੍ਪਚ੍ ਚੇਯਲ੍। (ਕੁਰਲ 948)

ਰੋਗ ਦੀ ਠੀਕ ਜਾਂਚ ਪੜਤਾਲ ਕਰਕੇ, ਰੋਗ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਯੁੱਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਉਪ੍ਰੰਤ ਪੂਰੇ ਇਹਤਿਆਤ ਅਨੁਸਾਰ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਉਚਿੱਤ ਹੈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਗ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੋਗ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਾਅ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਕੇ ਢੁਕਵਾਂ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਰਲ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਗ ਦਾ ਨਿਦਾਨ, ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਇਲਾਜ–ਇਹ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਪੜਾਅ ਹੀ ਸੁਚੱਜੀ ਇਲਾਜ-ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਰੂਪ ਹਨ।

ਰੋਗੀ-ਕੇਂਦਰਿਤ ਇਲਾਜ

உற்றான் அளவும் பிணியளவும் காலமும்
கற்றான் கருதிச் செயல். (குறள் 949)

ਉੱਰ੍ਰਾਨ੍ ਅਲ੍ਵੁਮ੍ ਪਿਣਿਯਲ੍ਵੁਮ੍ ਕਾਲਮੁਮ੍
ਕੱਰ੍ਰਾਨ੍ ਕਰੁਤਿਚ੍ ਚੇਯਲ੍। (ਕੁਰਲ 949)

ਸਿਆਣਾ ਵੈਦ ਰੋਗੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਰੋਗ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੇ ਮੌਸਮ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਗਲਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਉਪ੍ਰੰਤ ਇਲਾਜ ਆਰੰਭ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕੋ ਰੋਗ ਲਈ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਇਲਾਜ-ਪੱਧਤੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਚਿਕਿਤਸਕ ਨੂੰ ਰੋਗੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਰੋਗ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਅਤੇ ਰੋਗ ਦੀ ਮਿਆਦ ਆਦਿ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ–ਇਹ ਗੱਲ ਇਸ ਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்று
அப்பால் நாற்கூற்றே மருந்து. (குறள் 950)

ਉੱਰ੍ਰਵਨ੍ ਤੀਰ੍ੱਪਾਨ੍ ਮਰੁਨ੍ਤੁਲ੍ਲੈਚ੍ ਚੇਲ੍ਵਾਨ੍ਏਨ੍ਨ੍
ਅੱਪਾਲ੍ਨਾਰ੍ ਕੂੱਰੇ ਮਰੁਨ੍ਤੁ। (ਕੁਰਲ 950)

ਰੋਗੀ, ਵੈਦ, ਦਵਾਈ ਤੇ ਦਵਾਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ (ਕੰਪਾਊਡਰ) ਇਹ ਵੈਦ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਚਾਰ ਅੰਗ ਹਨ।

ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਇਲਾਜ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਘਟਕਾਂ ਜਿਵੇਂ ਰੋਗੀ, ਚਿਕਿਤਸਕ, ਔਖਧੀ ਅਤੇ ਇਲਾਜ-ਸਹਾਇਤਾ ਆਦਿ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਮੇਲ ਵਾਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਜੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ।

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ-ਨੀਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਸਿਰਫ਼ ਰੋਗ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਗੋਂ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ, ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਰੋਗ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ। ਰੋਗ ਉੱਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇਲਾਜ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੀ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੀ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ।

5.11. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜੀਵਨ-ਮੁੱਲ

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ 'ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ' ਨਾਮ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਆਇ ਸਿੱਧੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਚਿੰਤਾ, ਕ੍ਰੋਧ, ਈਰਖਾ, ਲੋਭ, ਦੁੱਖ, ਮਾਨਸਿਕ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ, ਮਿੱਤਰਤਾ, ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਆਤਮ-ਸੰਜਮ ਆਦਿ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੁਰਲ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਨੇਕ ਜੀਵਨ-ਮੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம். (குறள் **35)**

ਅਲੁੱਕਾਰੁ ਅਵਾਵੇਕੁਲਿ ਇੰਨਾੱਚੋਲ੍ ਨਾਨ੍ਕੁਮ੍
ਇਲੁੱਕਾ ਇਯਨ੍ਤੁ ਅਰ਼ਮ੍। (ਕੁਰਲ 35)

ਈਰਖਾ, ਲੋਭ, ਕ੍ਰੋਧ ਤੇ ਕਠੋਰ ਬਚਨ-ਇਹਨਾਂ ਚਾਰਾਂ ਤੋਂ
ਬਚੇ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਸੱਚਾ ਧਰਮ ਹੈ।

ਈਰਖਾ, ਅਸੀਮ ਇੱਛਾ, ਕ੍ਰੋਧ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੀੜ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਬੋਲੀ–ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ ਸਦਾਚਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਤ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਉੱਤੇ ਵੀ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਦੁੱਖ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ਕਤੀ

ਦੁੱਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਡਗਮਗਾ ਜਾਣਾ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਗੁਣ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਨਸਿਕ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕੇ, ਇਸ ਲਈ ਵੱਲੁਵਰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਪਾਅ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਸੀਬਤ ਆਵੇ, ਤਦ ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਸੰਨ-ਚਿੱਤ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੁੱਖ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ–

இடுக்கண் வருங்கால் நகுக அதனை
அடுத்தூர்வது அஃதொப்பது இல். (குறள் 621)

ਇਟ੍ਟੁੱਕਣ੍ ਵਰੁਕ੍ਕਾਲ੍ ਨਕੁਕ ਅਤਨੈ
ਅਟ੍ਟੁਤ੍ਤੂਰ੍ਵਤੁ ਅਃਤੋੱਪਤੁ ਇਲ੍। (ਕੁਰਲ 621)

ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਆਉਣ ਤੇ ਵੀ ਹੁਲਾਸ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਪਾਰ ਲੰਘਣ ਲਈ
ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਮਾਰਗ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਦੁੱਖ ਜਾਂ ਮੁਸੀਬਤ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਲਟ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੁੱਟੇ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਲਈ ਚੰਗੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਬੰਧ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਪ੍ਰੇਮ, ਮਿੱਤਰਤਾ, ਮਿੱਠੀ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਰਗੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਵੱਲੁਵਰ ਜੋ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਹੈ।

ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਪਾਅ

ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਦੇਖ ਕੇ ਈਰਖਾ ਕਰਨਾ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇਖ ਕੇ ਈਰਖਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਖ਼ੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਤਥਾ ਆਪ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਉੱਨਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਯਤਨ ਕਰਨਾ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ–

அறனாக்கம் வேண்டாதான் என்பான் பிறனாக்கம்
பேணாது அழுக்கறுப் பான். (குறள் 163)

ਅਰ਼ਨਾੱਕਮ੍ ਵੇਣ੍ਟਾਤਾਨ੍ ਏਨ੍ਪਾਨ੍ ਪਿਰ਼ਨਾੱਕਮ੍
ਪੇਣਾਤੁ ਅਲੁੱਕਰੁਪ੍ ਪਾਨ੍। (ਕੁਰਲ 163)

ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਦੌਲਤ ਤੇ ਸ਼ਾਨ ਸ਼ੌਕਤ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ
ਵਿਅਕਤੀ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਸੁਖ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ, ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਡਗਮਗਾ ਨਾ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮਪੂਰਨ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨਾ–ਇਹ ਸਭ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜੀਵਨ-ਮੁੱਲ ਹਨ

5.12. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦ

ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਵਜੋਂ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇਣਾ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ, ਮਦਦ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ, ਭੁੱਖ ਮਿਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ਼ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨਾ–ਇਹ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦ ਦੇ ਮੂਲ ਆਧਾਰ ਹਨ। ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ।

அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு. (குறள் 72)

ਅਨ੍ਪਿਲਾਰ੍ ਏੱਲਾਮ੍ ਤਮੱਕੁਰਿਯਰ੍ ਅਨ੍ਪੁਟੈਯਾਰ੍
ਏਨ੍ਪੁਮ੍ ਉਰਿਯਰ੍ ਪਿਰ਼ਰੱਕੁ। (ਕੁਰਲ 72)

ਪਿਆਰ-ਰਹਿਤ ਲੋਕ ਸਭ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ
ਪਿਆਰ- ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਆਪਣੇ ਸੁਆਰਥ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਵੱਲ ਰੁਖ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਨ ਹੀ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦ ਦਾ ਆਰੰਭਿਕ ਬਿੰਦੂ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਸੱਖਣਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਤਪਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

அறிவினான் ஆகுவது உண்டோ பிறிதின்நோய்
தம்நோய்போல் போற்றாக் கடை. (குறள் 315)

ਅਰਿ੍ਵਿਨਾਨ੍ ਆਕੁਵਤੁ ਉਣ੍ਟੋ ਪਿਰਿ਼ਤਿਨ੍ਨੋਯ੍
ਤਮ੍ਨੋਯ੍ਪੋਲ੍ ਪੋੱਰਾਕ੍ ਕਟੈ। (ਕੁਰਲ 315)

ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮੰਨ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ
ਨਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਤੇ ਗਿਆਨ ਕਿਸ ਕੰਮ?

ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਕੀ ਲਾਭ?–ਇਹ ਸਵਾਲ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਰਾਹੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਾਭਦਾਇਕ ਬਣਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਉਦਾਰਤਾ ਅਤੇ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦ

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਦਾਰਤਾ ਅਖਵਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅਸਲੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ। ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ–

வறியார்க்கொன்று ஈவதே ஈகை மற்றெல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீரது உடைத்து. (குறள் 221)

ਵਰਿ਼ਯਾਰ੍ੱਕੁਓਨ੍ਰੁ ਈਵਤੇ ਈਕੈਮਰ੍ ਰ੍ੱਲਾਮ੍
ਕੁਰਿ਼ਯੇਤਿਰ੍ੱਪੈ ਨੀਰ ਤੁਟੈੱਤੁ। (ਕੁਰਲ 221)

ਦੀਨ ਦੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਦਾਨ ਹੀ ਅਸਲੀ ਦਾਨ ਹੈ।
ਹੋਰ ਸਭ ਦਾਨ ਇਵਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਸ ਦੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਦਦ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦ ਦਾ ਸਰਵਉੱਚ ਰੂਪ ਹੈ। ਲੋੜਵੰਦ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪਦਾਰਥਕ ਸਹਿਯੋਗ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਦੂਜੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ

ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਵੀ ਹੈ।

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦ 'ਮੈਂ' ਤੋਂ 'ਅਸੀਂ' ਵੱਲ ਵਧਣ ਵਾਲੀ ਮਾਨਸਿਕ ਯਾਤਰਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਅਸਲੀ ਮਨੁੱਖੀ ਮੁੱਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

5.13. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਸਦਭਾਵਨਾ

ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਜ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ, ਪ੍ਰੇਮ, ਨਿਆਂ, ਧੀਰਜ, ਮਿੱਠੀ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਸਹਿਯੋਗ ਤੇ ਤਿਆਗ ਦੀ ਭਾਵਨਾ–ਇਹ ਗੁਣ ਸਮਾਜਿਕ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹਨ।

இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. (குறள் 100)

ਇਨਿ਼ਯ ਉਲ਼ਵਾਕ ਇੰਨ਼ਾਤ ਕੂਰ਼ਲ੍
ਕਨਿ਼ਯਿਰੁੱਪਕ੍ ਕਾਯ੍ਕਵਰ੍ਨ੍ ਤੱਰੁ। (ਕੁਰਲ 100)

ਮਿੱਠੇ ਬਚਨਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕਠੋਰ ਬਚਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ
ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪੱਕੇ ਫਲਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕੱਚੇ ਫਲ ਖਾਣੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੋਲ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਬੋਲ ਕੇ ਕਠੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪੱਕੇ ਹੋਏ ਫਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੱਚਾ ਫਲ ਚੁਣਨਾ। ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਬੋਲੀ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੁਰਲ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਬੋਲੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਜਵਾਬ ਭਲਾਈ ਨਾਲ

ਵੱਲੁਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਦਲੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਜਵਾਬ ਭਲਾਈ ਨਾਲ ਦੇਣਾ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਗੁਣ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਾਜਿਕ ਸਦਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਨੈਤਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਹੈ–

இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண
நன்னயம் செய்து விடல். (குறள் 314)

ਇੰਨ਼ਾਚੇਯ੍ ਤਾਰੈ ਓਰੁੱਤਲ੍ ਅਵਰ੍ਨਾਣ
ਨੰਨ਼ਯਮ੍ ਚੇਯ੍ਤੁ ਵਿਟਲ੍। (ਕੁਰਲ 314)

ਬੁਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖਿਮਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਭਲਾਈ ਕਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਉਹ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀ ਬੁਰਾਈ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀ ਖਿਮਾਂ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਭਾਵ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੰਡਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਾਰਗ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਚੰਗਾ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਉੱਤੇ ਸ਼ਰਮ ਆਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲੇ ਦੀ ਥਾਂ ਸਦਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ

ਸਮਾਜਿਕ ਸਦਭਾਵਨਾ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਥਾਨ ਸਰਵਉੱਚ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਪੱਖ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਭ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਏਕਤਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਅਰਥ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਗੋਂ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸਦਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰੇਮ, ਮਿੱਠੀ ਬੋਲੀ, ਧੀਰਜ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ–ਇਹ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਿਤ ਸਮਾਜਿਕ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਥੰਮ੍ਹ ਹਨ। ਏਕਤਾ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੋਣ; ਸਗੋਂ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਵੀ ਆਪਸੀ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲ-ਜੁਲ ਕੇ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨ।

5.14. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਮਿੱਤਰਤਾ

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਮਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਨੇ ਚੰਗੇ ਮਿੱਤਰ ਦੀ ਚੋਣ, ਮਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਪਰਖ, ਸੱਚੀ ਮਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਮਿੱਤਰਤਾ ਤੋਂ ਦੂਰੀ–ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து
அகநக நட்பது நட்பு. (குறள் 786)

ਮੁਕਨਕ ਨਟ੍ਪਤੁ ਨਟ੍ਪਨ੍ਰੂ ਨੇਞ੍ਚੱਤੁ
ਅਕਨਕ ਨਟ੍ਪਤੁ ਨਟ੍ਪੁ। (ਕੁਰਲ 786)

ਹੱਸਦੇ-ਹੱਸਦੇ ਮੂੰਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣਾ ਤੇ ਸਨੇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੀ ਮਿੱਤਰਤਾ ਨਹੀਂ
ਸਗੋਂ ਦਿਲਾਂ ਅੰਦਰਲੀ ਸੁਹਿਰਦਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੀ ਸੱਚੀ ਮਿੱਤਰਤਾ ਹੈ।

ਸਿਰਫ਼ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਮੁਸਕਾਨ ਰੱਖਣਾ ਮਿੱਤਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਗੋਂ ਹਿਰਦੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੱਚਾ ਸਨੇਹ ਹੀ ਅਸਲੀ ਮਿੱਤਰਤਾ ਹੈ।

ਗ਼ਲਤੀ ਸੁਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਮਿੱਤਰ

ਮਿੱਤਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੁਖ ਅਤੇ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਰਹੇ। ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ ਗ਼ਲਤ ਰਾਹ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇਵੇ, ਉਹੀ ਸੱਚਾ ਮਿੱਤਰ ਹੈ–ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਲੁਵਰ ਮਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਅਸਲੀ ਕਸੌਟੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

அழிவினவை நீக்கி ஆறுய்த்து அழிவின்கண்
அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு. (குறள் 787)

ਅਲ਼ਿਵਿਨ੍ ਅਵੈਨੀਂਕਿ ਆਰੁਉਯ੍ੱਤੁ ਅਲ਼ਿਵਿਨ੍ਕਣ੍
ਅੱਲਲ੍ ਉਲ਼ੱਪਤਾਮ੍ ਨਟ੍ਪੁ। (ਕੁਰਲ 787)

ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ ਗ਼ਲਤ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹਟਾਉਣਾ ਤੇ ਠੀਕ ਜੀਵਨ-ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਚੱਲਣ ਦੀ
ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਥ ਦੇਣਾ ਉੱਤਮ ਮਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਲੱਛਣ ਹੈ।

ਇਹ ਕੁਰਲ ਮਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵੱਲੁਵਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਪਮਾ ਰਾਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ।

உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு. (குறள் 788)

ਉਟ੍ਟੁਕੈ ਇਲ਼ਨ੍ਤਵਨ੍ ਕੈਪੋਲ ਆਙ੍ਕੇ
ਇਟ੍ਟੁਕਣ੍ ਕਲ਼ੈਵਤਾਮ੍ ਨਟ੍ਪੁ। (ਕੁਰਲ 788)

ਸਰੀਰ ਦਾ ਕਪੜਾ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਣ ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਗੇ ਵੱਧ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਕੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਮਿੱਤਰ ਉਤੇ ਬਿਪਤਾ ਪੈਣ ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਕਠਨਾਈ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਮਿੱਤਰਤਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਬਸਤਰ ਦੇ ਖਿਸਕ ਜਾਣ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿੱਤਰ ਦੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਮਦਦ ਲਈ ਪੁਕਾਰਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤੁਰੰਤ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸੱਚੀ ਮਿੱਤਰਤਾ ਹੈ।

ਮਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਅਸਲੀ ਮੁੱਲ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਖ ਅਤੇ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮਿੱਤਰ ਦੀਆਂ ਗ਼ਲਤੀਆਂ

ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ, ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾ ਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

5.15. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤੀ

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੇ ਪੋਰੁੱਟਪਾਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜ, ਸ਼ਾਸਕ, ਮੰਤਰੀ, ਕਿਲ੍ਹਾ, ਫ਼ੌਜ, ਪਰਜਾ, ਨਿਆਂ, ਅਰਥ-ਵਿਵਸਥਾ, ਦੂਤ ਆਦਿ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵੱਲੁਵਰ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਲੋਕ-ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਉੱਚ ਪਹਿਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।

படைகுடி கூழ்அமைச்சு நட்பரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு. (குறள் 381)

ਪਟੈਕੁਟਿ ਕੂਲ੍ਅਮੈਂਚੁ ਨਟ੍ਪੁਅਰਣ੍ ਆਰੁਮ੍
ਉਟੈਯਾਨ੍ ਅਰਚਰੁਲ੍ ਏਰੁ।

ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਪਾਸ ਸੋਨਾ, ਪਰਜਾ, ਖਜ਼ਾਨਾ, ਮੰਤ੍ਰੀ, ਮਿੱਤਰ ਤੇ ਕਿਲ੍ਹਾ ਹੈ
ਉਹ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਰ ਹੈ।

ਵੱਲੁਵਰ ਫ਼ੌਜ, ਪਰਜਾ, ਆਰਥਿਕ ਸਾਧਨ, ਮੰਤਰੀ-ਪਰਿਸ਼ਦ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹਾ–ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅੰਗਾਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ

வானோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்
கோல்நோக்கி வாழும் குடி. (குறள் 542)

ਵਾਨ੍ਨੋਂਕਿ ਵਾਲ੍ਹੁਮ੍ ਉਲਕੇਂਲਾਮ੍ ਮੰਨ੍ਵਨ੍
ਕੋਲ੍ਨੋਂਕਿ ਵਾਲ੍ਹੁਮ੍ ਕੁਟਿ। (ਕੁਰਲ 542)

ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਜੀਵਨ ਲਈ ਆਕਾਸ਼ ਵਲ ਮੀਂਹ ਲਈ ਤੱਕਦਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀ
ਪਰਜਾ ਰਾਜੇ ਪਾਸੋਂ ਚੰਗੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਆਸ ਰਖਦੀ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਵਰਖਾ ਵੱਲ ਆਸ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਜਾ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸ਼ਾਸਨ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ–ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਜਨਤਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਪ੍ਰਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ–ਇਹੀ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੀ ਮੂਲ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ।

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਨਿਆਂ, ਸ਼ਾਸਕ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪਰਜਾ ਦੀ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ-ਬੋਧ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

5.16. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕੁਸ਼ਲਤਾ

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਸਿਰਫ਼ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਗੋਂ ਉਚਿਤ ਕੰਮ, ਉਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥ, ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਸੌਂਪਣਾ, ਉਸ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਮੂਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਹੈ। ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੇ ਅਨੇਕ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல். (குறள் 517)

ਇਤਨੈ ਇਤਨਾ੍ਲ੍ ਇਵਨ੍ਮੁਟਿੱਕੁਮ੍ ਏਨ੍ਨਾਯ੍ਨ੍ਤੁ
ਅਤਨੈ ਅਵਨ੍ਕਣ੍ ਵਿਟਲ੍। (ਕੁਰਲ 517)

ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਿਸ ਭਾਂਤ, ਕਿਹੜੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਪੁੰਨਤਾ
ਸਹਿਤ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਉਪ੍ਰੰਤ ਹੀ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹੜਾ ਕੰਮ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਕੰਮ ਉਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ "ਉਚਿਤ ਕੰਮ ਲਈ ਉਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਅਮਲ

எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு. (குறள் 467)

ਏੱਣਿਤ੍ ਤੁਣਿਕ ਕਰੁਮਮ੍ ਤੁਣਿਨ੍ਤਪਿਨ੍
ਏੱਣ੍ਣੁਵਮ੍ ਏਨ੍ਪਤੁ ਇਲ੍ਲੈ਼ਕੁ। (ਕੁਰਲ 467)

ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵੱਖ- ਪਹਿਲੂਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨੀ ਬਿਰਥੀ ਹੈ।

ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਪਰਖ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ; ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਲੋੜੀ ਝਿਜਕ ਜਾਂ ਹਿਚਕਿਚਾਹਟ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਲੁਵਰ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਧਨਾਂ, ਸਮੇਂ, ਕਾਰਜ-ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਔਖੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਗੁਣ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਕੁਰਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ–

கருவியும் காலமும் செய்கையும் செய்யும்
அருவினையும் மாண்டது அமைச்சு. (குறள் 631)

ਕਰੁਵਿਯੁਮ੍ ਕਾਲਮੁਮ੍ ਚੇਯ੍ਕੈ਼ਯੁਮ੍ ਚੋੱਯੁਮ੍
ਅਰੁਵਿਨੈ਼ਯੁਮ੍ ਮਾਣ੍ਟਤੁ ਅਮੈ਼ੱਚੁ। (ਕੁਰਲ 631)

ਮੰਤਰੀ ਉਹੀ ਕਹਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕੇ ਉਚਿੱਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰੇ ਤੇ ਵਿਧੀ ਪੂਰਬਕ ਕੰਮ ਆਰੰਭ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾ ਸਕੇ।

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਸੰਬੰਧੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਯੋਜਨਾ, ਮਨੁੱਖੀ-ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਚੋਣ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਛਾਣ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਕਾਰਜ-ਕੁਸ਼ਲਤਾ–ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜੋ ਹਰ ਕੰਮ ਆਪ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਸਗੋਂ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਉਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾ ਕੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।

5.17. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਆਰਥਿਕ ਵਿਚਾਰ

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਸਦਾਚਾਰਪੂਰਨ ਮਾਰਗ ਨਾਲ ਧਨ ਕਮਾਉਣ, ਉਸ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ, ਉਸ ਦੀ ਉਚਿਤ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਬਣਾਉਣ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਅਰਥ-ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਭਲਾਈ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்லது அரசு. (குறள் 385)

ਇਯੱਰ੍ਰਲੁਮ੍ ਈੱਟਲੁਮ੍ ਕਾੱਤਲੁਮ੍ ਕਾੱਤ
ਵਕੁੱਤਲੁਮ੍ ਵੱਲਤੁ ਅਰਚੁ। (ਕੁਰਲ 385)

ਰਾਜਾ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਧੰਨ ਦੇ ਸਭ ਸ੍ਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਧੰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਸੁਰਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਲੋਕ-ਕਲਿਆਣ ਸੰਬੰਧੀ ਉਸ ਦਾ ਉਚਿੱਤ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਨਾ, ਧਨ ਕਮਾਉਣਾ, ਉਸ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੰਡਣਾ–ਇਹ ਸਭ ਸੁਚਾਰੂ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅੰਗ ਹਨ।

ਧਨ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਵਰਤੋਂ

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਤਮ-ਨਿਰਭਰ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਲ ਉੱਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਅਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲੁਵਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਆਰਥਿਕ ਤਰੱਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ–

செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும்
எஃகதனிற் கூரியது இல். (குறள் 759)

ਚੇਯ੍ਕ ਪੋਰੁਲੈਚ੍ ਚੇਰੁਨਰ੍ ਚੇਰੁੱਕਰੁੱਕੁਮ੍
ਏਃਕੁਅਤਨਿ੍ਰ੍ ਕੂਰਿਯਤੁ ਇਲ੍। (ਕੁਰਲ 759)

ਧੰਨ ਸੰਪੱਤੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰੋ। ਸ਼ਤਰੂ ਦੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਧੰਨ ਤੋਂ
ਵਧ ਕੇ ਤਿੱਖਾ ਹਥਿਆਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

ਆਰਥਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜ–ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਨ ਸਦਾਚਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 'ਈਗੈ' (ਦਾਨ/ਉਦਾਰਤਾ), 'ਓੱਪੁਰਵੂ' (ਸਹਿਯੋਗ) ਅਤੇ 'ਵਿਰੁੰਦੌਂਬਲ' (ਮਹਿਮਾਨ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ) ਵਰਗੇ ਅਧਿਆਇ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਧਨ ਕਮਾਉਣ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦਾ ਸੰਚਨ ਕਰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰਥਕ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਬਣਾਉਣਾ ਵੀ ਹੈ।

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਨ - ਕਮਾਈ - ਸੰਭਾਲ - ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਤੱਤ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਧਨ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਦਾਚਾਰ ਨਾਲ਼ ਜੁੜੀ ਅਰਥ-ਵਿਵਸਥਾ ਹੀ ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਸਾਰਥਕ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ– ਇਹੀ ਵੱਲੁਵਰ ਦਾ ਮੂਲ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ।

5.18. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ

ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਿੱਤੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਮਾਜਿਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਨੀਂਹ ਵਜੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਖਾਧ-ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਨੇ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை. (குறள் 1031)

ਚੁਲ਼ਨ੍ਰੁਮ੍ਏਰ੍ਪ੍ ਪਿੰਨ੍ਤੁ ਉਲਕਮ੍ ਅਤਨਾ਼ਲ੍
ਉਲ਼ਨ੍ਤੁਮ੍ ਉਲ਼ਵੇ ਤਲੈ। (ਕੁਰਲ 1031)

ਮਿਹਨਤ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਵਿਵਸਾਇ ਹੈ।

ਹੋਰਨਾਂ ਵਿਵਸਾਇਆਂ ਪਿਛੇ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਾਸਤਵਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਸਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਹੀ ਹੈ।

ਸੰਸਾਰ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿੱਤਿਆਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਆਖ਼ਰ ਆਪਣੀਆਂ ਖਾਧ-ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਰੇ ਕਿੱਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦਾ ਸਥਾਨ ਸਰਵਉੱਚ ਹੈ।

ਸਮਾਜ ਦੀ ਨੀਂਹ

ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਭੁੱਖ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੰਤੋਖ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਭੁੱਖ ਦੀ ਪੀੜ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚਿਕਿਤਸਕਾਂ ਵਾਂਗ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੱਲੁਵਰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ–

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர். (குறள் 1033)

ਉਲੁਤੁਣ੍ਟੁ ਵਾਲ੍ਹਾਰੇ ਵਾਲ੍ਹਾਰ੍ਮਰ੍ ਰੋ੍ਲਾਮ੍
ਤੇਲ੍ਹੁਤੁਣ੍ਟੁ ਪਿਨ੍ਚੇਲ੍ ਪਵਰ੍। (ਕੁਰਲ 1033)

ਜੋ ਖੇਤੀ ਤੋਂ ਅੰਨ ਉਪਜਾ ਕੇ ਜੀਵਨ ਨਿਰਬਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ ਯਥਾਰਥ ਵਿੱਚ
ਜਿਉਂਦੇ ਉਹੀ ਹਨ। ਹੋਰ ਲੋਕ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਉਤੇ ਹੀ ਜਿਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਕੁਰਲ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਅੰਨ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਆਤਮ-ਨਿਰਭਰਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਸਥਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

உழவினார் கைம்மடங்கின் இல்லை விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை. (குறள் 1036)

ਉਲ੍ਵਿਨ਼ਾਰ੍ ਕੈਮਟ੍ਕਿਨ੍ ਇੱਲੈ ਵਿਲ੍ਵੈਤ੍ਤੂਉਮ੍
ਵਿੱਟੇਮੇਨ੍ ਪਾਰ੍ੱਕੁ ਨਿਲੈ। (ਕੁਰਲ 1036)

ਜੇ ਹਲ ਚਲਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸਾਨ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਤਾਂ
ਸਭ ਇਛਾਵਾਂ ਦੇ ਤਿਆਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ।

ਵੱਲੁਵਰ ਇਸ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਸੱਚ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੇ।

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਿਰਫ਼ ਖਾਧ-ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਾਜ ਦਾ ਜੀਵਨ-ਆਧਾਰ ਹੈ। ਕਿਸਾਨ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਿੱਤੇ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

5.19. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਵਾਤਾਵਰਨ

ਭਾਵੇਂ ਵਾਤਾਵਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਫਿਰ ਵੀ ਵਰਖਾ, ਜਲ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਜੀਵ-ਪ੍ਰੇਮ, ਅਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਸੰਜਮਿਤ ਉਪਭੋਗ ਵਰਗੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਲ ਦਾ ਮਹੱਤਵ

ਜੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ-ਚੱਕਰ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਚੱਲਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਲ-ਸਾਧਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਜਲ-ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ–

நீர்இன்று அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும்
வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு. (குறள் 20)

ਨੀਰ੍ਇਨ੍ਰ ਅਮੈਯਾਤੁ ਉਲਕੇਨਿ਼ਨ੍ ਯਾਰਯਾਰ੍ੱਕੁਮ੍
ਵਾਨ੍ਇਨ੍ਰ ਅਮੈਯਾਤੁ ਓਲ੍ੱਕੁ। (ਕੁਰਲ 20)

ਮੀਂਹ ਨਾ ਪੈਣ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਚਲ ਸਕਦਾ
ਬਿਨਾ ਮੀਂਹ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਦਾਚਾਰ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ।

ਭਾਵ, ਜਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵੱਲੁਵਰ ਜਲ ਦੇ ਮੂਲ ਸਰੋਤ ਵਰਖਾ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਉੱਤੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

விசும்பின் துளிவீழின் அல்லால்மற்று ஆங்கே
பசும்புல் தலைகாண்பு அரிது. (குறள் 16)

ਵਿਚੁਮ੍ਪਿਨ੍ ਤੁਲਿ਼ਵੀਲ੍ਿਨ੍ ਅੱਲਾਲ੍ਮਰ੍ ਰ਼ਾਕ੍ਕੇ
ਪਚੁਮ੍ਪੁਲ੍ ਤਲੈਕਾਣ੍ਪੁ ਅਰਿਤੁ। (ਕੁਰਲ 16)

ਮੀਂਹ ਦੀਆਂ ਬੂੰਦਾਂ ਪਏ ਬਿਨਾ ਹਰੇ ਘਾਹ
ਦੀ ਇੱਕ ਤ੍ਰਿਣ ਵੀ ਦਿਸਣੀ ਦੁਰਲੱਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਰੇ ਤਿਣਕੇ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਵੀ ਵਰਖਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ, ਬਨਸਪਤੀ, ਜਲ ਅਤੇ ਵਰਖਾ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਉਹ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਕੁਦਰਤੀ ਤੰਤਰ ਦੇ ਅੰਗ ਹਨ।

ਜੀਵ-ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਨ

ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਲ-ਸੰਪਦਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਖ਼ੁਸ਼ਹਾਲੀ ਘਟ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਗ਼ਰੀਬੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੋਗ, ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਵੈਰ-ਭਾਵ ਵਧਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਲ-ਸੰਪਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਕੁਦਰਤੀ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਭੁੱਖ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਸਭ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਭੋਜਨ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਨਾਲ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਜਦੋਂ ਸਭ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਧਨ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਆਪਸੀ ਵੈਰ-ਭਾਵ ਵੀ ਘਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਨ ਅਤੇ ਤਪ ਵਰਗੇ ਸਦਗੁਣਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨਾ ਸਾਡਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ–ਇਸ ਤੱਥ ਉੱਤੇ ਵੱਲੁਵਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕੁਰਲ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ–

தானம் தவமிரண்டும் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்காது எனின். (குறள் 19)

ਤਾਨਮ੍ ਤਵਮਿਰਣ੍ਟੁਮ੍ ਤਙ੍ਕਾ ਵਿਯਨੁਲਕਮ੍
ਵਾਨਮ੍ ਵਲ਼ਙ੍ਕਾਤੁ ਏਨਿ਼ਨ੍।

ਜੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮੀਂਹ - ਰਹਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇ
ਤਾਂ ਇਥੋਂ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਤੇ ਤੱਪ ਤਿਆਗ ਦਾ ਅਭਾਵ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਵਾਤਾਵਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਬੋਧ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਕੇ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਜੀ ਸਕਦਾ। ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਰਾਖੀ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਹਰੀ ਵਾਤਾਵਰਨ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਗੋਂ ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮੂਲ ਆਧਾਰ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨਾ ਹੈ–ਇਹੀ ਵੱਲੁਵਰ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ।

5.20. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਦਾਚਾਰ

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ; ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਦਾਚਾਰ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਮ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਮਹਿਮਾਨ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ, ਸੰਤਾਨ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਮਿੱਠੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਬੰਧ–ਇਹ ਸਭ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਦਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅੰਗ ਹਨ।

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது. (குறள் 45)

ਅਨ੍ਪੁਮ੍ ਅਰਨੁਮ੍ ਉਟੈ੍ਤਾਯਿਨ੍ ਇਲ੍ਵਾਲ੍ੱਕੈ
ਪਣ੍ਪੁਮ੍ ਪਯਨੁਮ੍ ਅਤੁ। (ਕੁਰਲ 46)

ਜੋ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰਪੂਰ ਤੇ ਧਰਮ ਮਾਰਗ ਉਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋਵੇ
ਉਹ ਸੰਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਉੱਤਮ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸਦਾਚਾਰ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ

ਨਿੱਜੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਰਥ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਕੇ ਜਿਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਸਮਾਜ-ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਯਥਾਸੰਭਵ ਰਾਖੀ ਕਰਨਾ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ।

ਇਸੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਤਿਰੁਵੱਲੁਵਰ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ, ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗੁਜ਼ਰ ਚੁੱਕੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਾ ਵੀ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਦਾਚਾਰ ਦਾ ਅੰਗ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਨੈਤਿਕ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ–

இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றின் நின்ற துணை. (குறள் 41)

ਇਲ੍ਵਾਲ੍ਵਾਨ੍ ਏਨ੍ਪਾਨ੍ ਇਯਲ੍ਪੁਟੈਯ ਮੂਵਰ੍ਕੁਮ੍
ਨੱਲਾੱਰਿਨ੍ ਨਿਨ੍ਰ ਤੁਣੈ। (ਕੁਰਲ 41)

ਸੱਚਾ ਗ੍ਰਿਹਸਥੀ ਉਹ ਕਹਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰ ਤਿੰਨਾਂ
ਆਸ਼੍ਰਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਸਰਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।

ਭਾਵ, ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਜੀਵਨ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜਿਊਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਸਹਾਰਾ ਬਣਨ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਸਦਾਚਾਰੀ ਪਰਿਵਾਰ-ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵੱਲੁਵਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਲਈ ਸਦਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਦਗੁਣੀ ਸੰਤਾਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ–

மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு. (குறள் 60)

ਮਙ੍ਕਲਮ੍ ਏਨ੍ਪ ਮਨੈਮਾਟ੍ਚਿ ਮੱਰ੍ਤਨ੍
ਨਨ੍ਕਲਮ੍ ਨਨ੍ਮੱਕਟ੍ ਪੇਰੁ। (ਕੁਰਲ 60)

ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਪਤਨੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਭਰਦੀ ਹੈ
ਤੇ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਘਰ ਦਾ ਗਹਿਣਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਅਸਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਉਸ ਦੇ ਸਦਗੁਣਪੂਰਨ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਿਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਦਾਚਾਰ, ਪ੍ਰੇਮ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਅਤੇ ਸਦਗੁਣ ਆਦਿ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿੱਚ ਤਾਲਮੇਲ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ–ਪਰਿਵਾਰ–ਦਾ ਆਧਾਰ ਸਦਾਚਾਰ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

5.21. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਨਾਰੀ

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਨਾਰੀ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਾਲ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਗ੍ਰਿਹਸੱਥ ਜੀਵਨ, ਜੀਵਨ-ਸਾਥਣ, ਸੰਤਾਨ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਕਾਮੱਤੁੱਪਾਲ ਵਰਗੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਭੂਮਿਕਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ-ਸਾਥਣ ਦੇ ਗੁਣ, ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਰਗੇ ਪੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ।

ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਨਾਰੀ

ਜੀਵਨ-ਸਾਥਣ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ

ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗਰਿਮਾਮਈ ਇਸਤਰੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

மனைத்தக்க மாண்புடையள் ஆகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. (குறள் 51)

ਮਨੈੱਤੱਕ ਮਾਣ੍ਪੁਟੈਯਲ੍ ਆਕਿੱਤਰ੍ ਕੋਣ੍ਟਾਨ੍
ਵਲ਼ੱਤੱਕਾਲ੍ ਵਾਲ੍ਕੈਤ੍ ਤੁਣੈ। (ਕੁਰਲ 51)

ਉੱਤਮ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ
ਅਨੁਸਾਰ ਘਰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪਤਨੀ ਹੀ ਵਧੀਆ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਹੈ।

ਇਸ ਕੁਰਲ ਰਾਹੀਂ ਵੱਲੁਵਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ-ਸਾਥਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਗ੍ਰਿਹਣੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਗ੍ਰਿਹਸਥੀ ਖ਼ੁਸ਼ਹਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ–ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ–

மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை
எனைமாட்சித் தாயினும் இல். (குறள் 52)

ਮਨੈਮਾਟ੍ਚਿ ਇੱਲਾਲ੍ਕਣ੍ ਇੱਲਾਯਿਨ੍ ਵਾਲ੍ਕੈ
ਏਨੈਮਾਟ੍ਚਿਤ੍ ਤਾਯਿਨੁਮ੍ ਇਲ੍। (ਕੁਰਲ 52)

ਜੇ ਘਰਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਜੀਵਨ ਭਾਵੇਂ
ਕਿੰਨਾ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸਭ ਵਿਅਰਥ ਹੈ।

ਭਾਵ, ਬਾਹਰੀ ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਖ਼ੁਸ਼ਹਾਲੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਹੀ ਵੱਧ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਗਰਿਮਾ, ਸੁਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਸਦਗੁਣਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ ਘਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਅਸਲੀ ਖ਼ੁਸ਼ਹਾਲੀ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਹਰੀ ਦੌਲਤ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਨਾਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ

ਇੰਬੱਤੁੱਪਾਲ ਵਿੱਚ ਨਾਇਕਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ, ਵਿਛੋੜੇ, ਬਿਰਹਾ-ਵੇਦਨਾ, ਮਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਨਾਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਵੇਦਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਭਾਗ ਜੀਵਨ-ਸਾਥਣ ਦੀ ਗਰਿਮਾ, ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮਮਈ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ–ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

5.22. ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਨ

ਭਾਵੇਂ 'ਪ੍ਰਬੰਧਨ' ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵਰਤੀ ਨਹੀਂ ਗਈ, ਫਿਰ ਵੀ ਯੋਜਨਾ, ਮਨੁੱਖੀ-ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਚੋਣ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਛਾਣ, ਸਥਾਨ ਦੀ ਪਛਾਣ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪਣਾ, ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖਣਾ ਵਰਗੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਅਨੇਕ ਤੱਤ ਪੋਰੁੱਟਪਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਉਚਿਤ ਯੋਜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਰ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਕਾਰਜ-ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਕੁਰਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ–

எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு. (குறள் 467)

ਏੱਣਿਤ੍ ਤੁਣਿਕ ਕਰੁਮਮ੍ ਤੁਣਿਨ੍ਤਪਿਨ੍
ਏੱਣ੍ਣੁਵਮ੍ ਏਨ੍ਪਤੁ ਇਲ਼ੁੱਕੁ। (ਕੁਰਲ 467)

ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵੱਖ- ਪਹਿਲੂਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨੀ ਬਿਰਥੀ ਹੈ।

ਭਾਵ, ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖੀ-ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਬੰਧਨ

ਉਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪਣਾ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਵਾਉਣਾ–ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ-ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਪਲਬਧ ਮਨੁੱਖੀ-ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾਪੂਰਵਕ ਵਰਤੋਂ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਧੁਨਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧਨ-ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਬੰਧਨ-ਸਿਧਾਂਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੁਰਲ ਹੈ–

இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல். (குறள் 517)

ਇਤਨੈ ਇਤਨਾਲ੍ ਇਵਨ੍ਮੁਟਿੱਕੁਮ੍ ਏਨ੍ਰਾਯ੍ਨ੍ਤੁ
ਅਤਨੈ ਅਵਨ੍ਕਣ੍ ਵਿਟਲ੍। (ਕੁਰਲ 517)

ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਿਸ ਭਾਂਤ, ਕਿਹੜੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਸਹਿਤ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਉਪ੍ਰੰਤ ਹੀ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਰੱਥਾ-ਆਧਾਰਿਤ ਕੰਮ-ਵੰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ।

ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਅਮਲ

समय और स्थान किसी कार्य की सफलता में महत्त्वपूर्ण भूमिका निभाते हैं। इसलिए कार्य करते समय इन दोनों तत्वों को ध्यान में रखना चाहिए। इस तथ्य को निम्नलिखित कुऱळ् स्पष्ट करता है–

ஞாலம் கருதினும் கைகூடும் காலம்
கருதி இடத்தால் செயின். (குறள் 484)

ਵਾਲਮ੍ ਕਰੁਤਿਨੁਮ੍ ਕੈਕੂਟੁਮ੍ ਕਾਲਮ੍
ਕਰੁਤਿ ਇਟੱਤਾਰ੍ ਚੇਯਿਨ੍। (ਕੁਰਲ 484)

ਠੀਕ ਸਥਾਨ ਤੇ ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ
ਮਨੁਖ (ਰਾਜਾ) ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿੱਤ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਭਾਵ, ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਕੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਟੀਚਾ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਧਨ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਧਨ ਹਨ।

ਤਿਰੁੱਕੁਰਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਨ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ–

ਯੋਜਨਾ → ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ → ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਚੋਣ → ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ → ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ।

ਇਸ ਲਈ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਗੋਂ ਉਚਿਤ ਕੰਮ ਨੂੰ, ਉਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਹੀਂ, ਉਚਿਤ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਅਸਲੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਹੈ।

5.23. ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ

ਭਾਵੇਂ ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਦਾ ਜਨਮ ਤਮਿਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਚਾਰ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਰਵਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਛੂੰਹਦੇ ਹਨ। ਸਦਾਚਾਰ, ਪ੍ਰੇਮ, ਨਿਆਂ, ਮਿੱਤਰਤਾ, ਸ਼ਾਸਨ, ਸਿੱਖਿਆ,

ਮਿਹਨਤ, ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ-ਸੰਬੰਧ ਵਰਗੇ ਵਿਸ਼ੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਨੂੰ 'ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਸਰਵਵਿਆਪਕ ਗ੍ਰੰਥ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਦਾ ਆਪਣੀਆਂ-ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਵਵਿਆਪਕ ਮਾਨਵੀ ਵਿਚਾਰ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਹਨ।

ਸਿੱਖਿਆ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਰਗੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਵੀ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਮੂਲ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।

ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੇਵਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋ ਪੰਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਕੁਰਲ ਦੀ ਅਰਥ-ਗਹਿਰਾਈ, ਉਪਮਾ, ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਸੂਖਮਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਰੇਕ ਅਨੁਵਾਦ ਮੂਲ ਗ੍ਰੰਥ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਭਾਸ਼ਾਈ-ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚਕਾਰ ਬਣਿਆ ਇੱਕ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਪੁਲ ਹੈ।

ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਕੇਵਲ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਸ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਪਾਠਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹੈ।

"ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਮਨੁੱਖ ਵਜੋਂ ਕਿਵੇਂ ਜੀਵਿਆ ਜਾਵੇ?", "ਸੱਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ?", "ਧਨ ਦਾ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ?", "ਮਿੱਤਰਤਾ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?", "ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏ ਬਿਨਾਂ ਜੀਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ?"–ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ।

ਭਾਰਤੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ, ਯੂਰਪੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੱਖਣ-ਪੂਰਬੀ ਏਸ਼ੀਆਈ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਅਨੇਕਾਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਣਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਸਰਵਵਿਆਪਕ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਰਾਹੀਂ ਤਮਿਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭਾਸ਼ਾਈ-ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਨੇ ਤਮਿਲ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨਮੋਲ ਵਿਰਾਸਤ ਵਜੋਂ ਜਨਮ ਲੈ ਕੇ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਾਜ ਨਾਲ ਸੰਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵ-ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਤਾਕਤ ਕੇਵਲ ਇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮਾਨਵੀ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਬਦਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਪ੍ਰੇਮ, ਸਦਾਚਾਰ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦ ਦੀ ਲੋੜ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ। ਇਹੀ ਸਰਵਵਿਆਪਕ ਮਾਨਵਤਾ ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਾਈ ਹੱਦਾਂ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਨਿਰੰਤਰ ਵਿਸ਼ਵ ਵੱਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਵਾਨਮੜੈ ਵੱਲੁਵਮ' ਨਾਮਕ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਸਰਵਵਿਆਪਕ ਗ੍ਰੰਥ ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਅਗਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ 'ਕੁਰਲ-ਮਣਿਮਾਲਾ' ਰਾਹੀਂ ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗੇ।

6. ਕੁਰਲ-ਮਣਿਮਾਲਾ

ਤਿਰੁੱਕੁੜਲ ਦੇ ਅਰੱਤੁੱਪਾਲ ਅਤੇ ਪੋਰੁਟਪਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਅਧਿਆਇ ਲਈ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕੁਰਲ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁਰਲਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਕੁਰਲ-ਮਣਿਮਾਲਾ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕ ਕੁਰਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁੱਪਾਲ (ਅਰਮ, ਪੋਰੁਲ ਅਤੇ ਇਨਬਮ) ਦਾ ਸਮੁੱਚੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

1

அறத்துப்பால்

ਅਰੱਤੁੱਪਾਲ੍ - ਧਰਮ ਦਾ ਭਾਗ

1. கடவுள் வாழ்த்து

ਕਟਵੁਲ੍ ਵਾਲ੍ਤੁ - ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਉਸਤਤਿ

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு. (குறள் 1)

ਅਕਰ ਮੁਤਲ ਏਲ੍ਲੁੱਤੇੱਲਾਮ੍ ਆਤਿ
ਪਕਵਨ੍ ਮੁਤੱਰੇ ਉਲਕੁ। (ਕੁਰਲ 1)

ਜਿਵੇਂ ਸਭ ਲਿਪੀਆਂ 'ਅ' ਅੱਖਰ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ
ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਆਰੰਭ ਆਦਿ ਭਗਵਾਨ ਹੈ।

2. வான்சிறப்பு

वान् सिऱप्पु - वृष्टि का महत्व

வான்நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால்
தான்அமிழ்தம் என்றுணரல் பாற்று. (குறள் 11)

ਵਾਨ੍ਨਿਨ੍ਰੁ ਉਲਕਮ੍ ਵਲ੍ਕ਼੍ਕਿ ਵਰੁਤਲਾਲ੍
ਤਾਨ੍ਅਮਿਲ੍ਤਮ੍ ਏਨ੍ਨੂਣਰਲ੍ ਪਾੱਰੁ। (ਕੁਰਲ 11)

ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਅਸਤਿਤਵ ਮੀਂਹ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ
ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਹਾਉਣ ਯੋਗ ਹੈ।

3. நீத்தார் பெருமை

ਨੀੱਤਾਰ੍ ਪੇਰੁਮੈ - ਸੰਤ ਮਹਾਂਤਮਾ ਦੀ-ਮਹਿਮਾ

அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டுஒழுக லான். (குறள் 30)

ਅਨ੍ਤਣਰ੍ ਏਨ੍ਪੋਰੁ ਅਰ਼ਵੋਰ੍ਮਰ੍ ਰੈੱਵੁਯਿਰ੍ੱਕੁਮ੍
ਚੇਨ੍ਤਣ੍ਮੈ ਪੂਣ੍ਟੁਓਲ੍ਲੁਕ ਲਾਨ੍। (ਕੁਰਲ 30)

ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਹਾਉਣ ਯੋਗ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਧਰਮ ਉਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੋਇਆ
ਸਭ ਜੀਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਦਇਆ ਭਰਪੂਰ ਵਰਤਾਓ ਦਿਖਾਵੇ।

4. அறன் வலியுறுத்தல்

ਅਰ਼ਨ੍ ਵਲਿਯੁਰੁਤਲ੍ - ਧਰਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

அன்றறிவாம் என்னாது அறம்செய்க மற்றது
பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை. (குறள் 36)

ਅਨ੍ਰਿ਼ਵਾਮ੍ ਏਂਨ੍ਾਤੁ ਅਰ਼ਮ੍ਚੇਯ੍ਕ ਮੱਰ਼ਤੁ
ਪੋਨ੍ਰੁਕ੍ਕਾਲ੍ ਪੋਨ੍ਾਤ੍ ਤੁਣੈ। (ਕੁਰਲ 36)

ਅਗੇਤਰੇ ਪਾਏ ਬਿਨਾ ਇਸੇ ਛਿਨ ਤੋਂ ਧਰਮ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਰਹੋ,

ਇਹ ਮਰਨ ਉਪ੍ਰੰਤ ਵੀ ਸਹਾਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

5. இல்வாழ்க்கை
ਇਲ੍ਵਾਲ੍ੱਕੈ - ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਜੀਵਨ

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான்உறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். *(குறள்* 50)

ਵੈਯੱਤੁਲ੍ ਵਾਲ੍ਵਾਙ੍ਕੁ ਵਾਲ੍ਪਵਨ੍ ਵਾਨ੍ਉਰੈ਼ਯੁਮ੍
ਤੇਯ੍ੱਤੁਲ੍ ਵੈੱਕਪ੍ ਪਟੁਮ੍। (ਕੁਰਲ 50)

ਧਰਮ-ਯੁੱਕਤ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ
ਸਵਰਗ ਦੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

6. வாழ்க்கைத் துணைநலம்
ਵਾਲ੍ੱਕੈਤ੍ ਤੁਣੈਨਲਮ੍ - ਜੀਵਨ-ਸਾਥੀ ਦੇ ਗੁਣ

மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு. (குறள் 60)

ਮਙ੍ਕਲਮ੍ ਏਨ੍ਪ ਮਨੈ਼ਮਾਟ੍ਚਿ ਮੱਰ਼ਤਨ੍
ਨਨ੍ਕਲਮ੍ ਨਨ੍ਮੱਕਟ੍ ਪੇਰੁ। (ਕੁਰਲ 60)

ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਪਤਨੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਭਰਦੀ ਹੈ
ਤੇ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਘਰ ਦਾ ਗਹਿਣਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

7. மக்கட்பேறு
ਮੱਕਟ੍ਪੇਰੁ - ਸੰਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ

குழலினிது யாழினிது என்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொல் கேளா தவர். (குறள் 66)

ਕੁਲ਼ਲ਼ਿਨਿ਼ਤੁ ਯਾਲ਼ਿਨਿ਼ਤੁ ਏਨ੍ਪਤਮ੍ ਮੱਕਲ੍
ਮਲ਼ਲ਼ੈੱਚੋਲ੍ ਕੇਲ਼ਾ ਤਵਰ੍। (ਕੁਰਲ 66)

ਬੰਸਰੀ ਜਾਂ ਵੀਣਾ ਦੀ ਧੁਨੀ ਨੂੰ ਉਹ ਹੀ ਮਧੁਰ ਕਹਿਣਗੇ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਤੋਤਲੀ ਬੋਲੀ ਨਾ ਸੁਣੀ ਹੋਵੇ।

8. அன்புடைமை
ਅਨ੍ਪੁਟੈਮੈ - ਪਿਆਰ

அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு. (குறள் 72)

ਅਨ੍ਪਿਲਾਰ੍ ਏੱਲਾਮ੍ ਤਮੱਕੁਰਿਯਰ੍ ਅਨ੍ਪੁਟੈਯਾਰ੍
ਏਨ੍ਪੁਮ੍ ਉਰਿਯਰ੍ ਪਿਰ਼ਰੱ੍ਕੁ। (ਕੁਰਲ 72)

ਪਿਆਰ-ਰਹਿਤ ਲੋਕ ਸਭ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ
ਪਿਆਰ- ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

9. விருந்தோம்பல்
ਵਿਰੁਨ੍ਤੋਮ੍ਪਲ੍ - ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ

மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகம்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து. (குறள் 90)

ਮੋੱਪਕ੍ ਕੁਲ਼ੈਯੁਮ੍ ਅਨਿੱਚਮ੍ ਮੁਕਮ੍ਤਿਰਿਨ੍ਤੁ
ਨੋੱਕਕ੍ ਕੁਲ਼ੈਯੁਮ੍ ਵਿਰੁਨ੍ਤੁ। (ਕੁਰਲ 90)

ਜਿਵੇਂ 'ਅਨੀਚਮ' ਦਾ ਫੁੱਲ ਕੇਵਲ ਸੁੰਘਣ ਨਾਲ ਹੀ ਮੁਰਝਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇਵੇਂ ਹੀ ਮੱਥੇ ਤੇ ਤਿਊੜੀ ਪਾ ਕੇ ਦੇਖਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਹੁਣੇ ਦਾ ਦਿਲ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

10. இனியவை கூறல்
ਇਨਿ਼ਯਵੈ ਕੂਰ਼ਲ੍ - ਮਿੱਠੇ ਬਚਨ ਬੋਲਣਾ

இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. (குறள் 100)

ਇਨਿ਼ਯ ਉਲ਼ਵਾਕ ਇੰਨ਼ਾਤ ਕੂਰ਼ਲ੍
ਕਨਿ਼ਯਿਰੁੱਪਕ੍ ਕਾਯ੍ਕਵਰ੍ਨ੍ ਤੱਰੁ। (ਕੁਰਲ 100)

ਮਿੱਠੇ ਬਚਨਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕਠੋਰ ਬਚਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ
ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪੱਕੇ ਫਲਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕੱਚੇ ਫਲ ਖਾਣੇ।

11. செய்ந்நன்றி அறிதல்
ਚੇਯ੍ਨਨ੍ਰਿ ਅਰਿ਼ਤਲ੍ - ਕ੍ਰਿਤਘਣਤਾ

செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்றல் அரிது. (குறள் 101)

ਚੇੱਯਾਮਲ੍ ਚੇਯ੍ਤ ਉਤਵਿੱਕੁ ਵੈਯਕਮੁਮ੍
ਵਾਨ਼ਕਮੁਮ੍ ਆੱਰ਼ਲ੍ ਅਰਿਤੁ। (ਕੁਰਲ 101)

ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਕਾਰ ਕਰਵਾਏ ਬਿਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਕਾਰ ਬਦਲੇ ਜੇ
ਇਸ ਲੋਕ ਤੇ ਪ੍ਰਲੋਕ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਸੁੱਖ ਵੀ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹਨ।

12. நடுவுநிலைமை
ਨਟੁਵੁਨਿਲੈਮੈ - ਨਿਰਪੱਖਤਾ

வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவும் தமபோல் செயின். (குறள் 120)

ਵਾਣਿਕਮ੍ ਚੇਯ੍ਵਾਰ੍ੱਕੁ ਵਾਣਿਕਮ੍ ਪੇਣਿਪ੍
ਪਿਰ਼ਵੁਮ੍ ਤਮਪੋਲ੍ ਚੇਯਿਨ੍। (ਕੁਰਲ 120)

ਉਹ ਵਪਾਰੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਵਾਂਗ ਸਮਝ ਕੇ ਵਿਉਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

13. அடக்கமுடைமை

ਅਟੱਕਮੁਟੈਮੈ - ਸੰਜਮ

தீயினால் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினால் சுட்ட வடு. (குறள் 129)

ਤੀਯਿਨ਼ਾਲ੍ ਚੁੱਟਪੁਣ੍ ਉੱਲ਼ਾਰੁਮ੍ ਆਰ਼ਾਤੇ
ਨਾਵਿਨ਼ਾਲ੍ ਚੁੱਟ ਵਟੁ। (ਕੁਰਲ 129)

ਅੱਗ ਨਾਲ ਸੜਿਆ ਜ਼ਖਮ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਬਾਹਰੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹ ਮਾਤ੍ਰ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੀਭ ਦਾ ਲਗਾ ਘਾਉ ਕਦੇ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

14. ஒழுக்கமுடைமை

ਓਲੁੱਕਮੁਟੈਮੈ - ਸਦਾਚਾਰ

ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும். (குறள் 131)

ਓਲੁੱਕਮ੍ ਵਿਲੁੱਪਮ੍ ਤਰਲਾਨ੍ ਓਲੁੱਕਮ੍
ਉਯਿਰਿਨੁਮ੍ ਓਮ੍ਪਪ੍ ਪਟੁਮ੍। (ਕੁਰਲ 131)

ਸਦਾਚਾਰ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਯੱਸ਼ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਸੋ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਣਾ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਜਾਣ ਕੇ ਇਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

15. பிறனில் விழையாமை

ਪਿਰ਼ਨਿ਼ਲ੍ ਵਿਲ਼ੈਯਾਮੈ - ਪਰ-ਇਸਤਰੀ ਗਮਨ

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு
அறனொன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு. (குறள் 148)

ਪਿਰ਼ਨ੍ਮਨੈ ਨੋੱਕਾਤ ਪੇਰਾਣ੍ਮੈ ਚਾਨ੍ਰੋਰ੍ੱਕੁ
ਅਰ਼ਨੋਨ੍ਰੋ ਆਨ੍ਰ ਓਲੁੱਕੁ। (ਕੁਰਲ 148)

ਕਾਮ ਵਾਸ਼ਨਾ ਨਾਲ ਪਰ-ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖਣਾ ਹੀ ਅਸਲੀ ਮਰਦਾਨਗੀ ਹੈ, ਇਹੀ ਸੱਜਨ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ, ਇਸੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਹੈ।

16. பொறையுடைமை

ਪੋਰੈ਼ਯੁਟੈਮੈ - ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ

பொறுத்தல் இறப்பினை என்றும் அதனை
மறந்தல் அதனினும் நன்று. (குறள் 152)

ਪੋਰੁੱਤਲ੍ ਇਰ਼ੁੱਪਿਨੈ਼ ਏਨ੍ਨੁਮ੍ ਅਤਨੈ਼
ਮਰ਼ੁੱਤਲ੍ ਅਤਨਿ਼ਨੁਮ੍ ਨਨ੍ਨ। (ਕੁਰਲ 152)

ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਅਪ੍ਰਾਧ ਨੂੰ ਖਿਮਾ ਕਰਨਾ ਉੱਤਮ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਅਪ੍ਰਾਧ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖਣਾ ਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ।

17. அழுக்காறாமை

ਅਲੁੱਕਾਰ੍ਾਮੈ - ਈਰਖਾ ਨਾ ਕਰਨਾ

ஒழுக்காறாக் கொள்க ஒருவன்தன் நெஞ்சத்து
அழுக்காறு இலாத இயல்பு. (குறள் 161)

ਓਲੁੱਕਾਰ੍ਾਕ੍ ਕੋਲ੍ਕ ਓਰੁਵਨ੍ਤਨ੍ ਨੇਞ੍ਚੱਤੁ
ਅਲੁੱਕਾਰੁ ਇਲਾਤ ਇਯਲ੍ਪੁ। (ਕੁਰਲ 161)

ਈਰਖਾਲੂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾ ਕੇ ਰੱਖੋ
ਇਸੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉੱਚ ਸਦਾਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

18. வெஃகாமை

ਵੇਃਕਾਮੈ - ਲੋਭ ਦਾ ਤਿਆਗ

இறல்ஈனும் எண்ணாது வெஃகின் விறல்ஈனும்
வேண்டாமை என்னும் செருக்கு. (குறள் 180)

ਅਃਕਾਮੈ ਚੇਲ੍ਲੱਤਿਰ੍ਕੁ ਯਾਤੇਨਿ੍ਨ੍ ਵੇਃਕਾਮੈ
ਵੇਣ੍ਟੁਮ੍ ਪਿਰ੍ਨ੍ਕੈਪ੍ ਪੋਰੁਲ੍। (ਕੁਰਲ 180)

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਧੰਨ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨਾ ਆਵੇ
ਤਾਂ ਕਦੇ ਪ੍ਰਾਏ ਧੰਨ ਦਾ ਲੋਭ ਨਾ ਕਰੋ।

19. புறங்கூறாமை

ਪੁਰ੍ਕ੍ਕੁਰ੍ਾਮੈ - ਚੁਗ਼ਲ-ਖੋਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

ஏதிலார் குற்றம்போல் தம்குற்றம் காண்கிற்பின்
தீதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு. (குறள் 190)

ਏਤਿਲਾਰ੍ ਕੁੱਰ੍ਮ੍ਪੋਲ੍ ਤਮ੍ਕੁੱਰ੍ਮ੍ ਕਾਣ੍ਕਿਰ੍ਪਿਨ੍
ਤੀਤੁਣ੍ਟੋ ਮੰਨੁਮ੍ ਉਯਿਰੁੱਕੁ। (ਕੁਰਲ 190)

ਜੇ ਕੋਈ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੇਖਣ ਵਾਂਗ ਹੀ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਦੇਖੇ
ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਾਨੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ।

20. பயனில சொல்லாமை

ਪਯਨਿ੍ਲ ਚੋੱਲਾਮੈ - ਫਜ਼ੂਲ ਗੱਲਾਂ

சொல்லுக சொல்லில் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லில் பயனிலாச் சொல். (குறள் 200)

ਚੋੱਲੁਕ ਚੋੱਲਿਲ੍ ਪਯਨੁਟੈਯ ਚੋੱਲਰ੍ਕ
ਚੋੱਲਿਲ੍ ਪਯਨਿ੍ਲਾਚ੍ ਚੋਲ੍। (ਕੁਰਲ 200)

ਬੋਲੋ ਤਾਂ ਉਪਯੋਗੀ ਬੋਲੋ। ਕਦੇ ਵੀ ਅਨਉਪਯੋਗੀ ਤੇ
ਫਜ਼ੂਲ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਕਰੋ।

21. தீவினையச்சம்

ਤੀਵਿਨੈਯੱਚਮ੍ - ਪਾਪ ਤੋਂ ਭੈ

தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை
தீயினும் அஞ்சப் படும். (குறள் 202)

ਤੀਯਵੈ ਤੀਯ ਪਯੱਤਲਾਲ੍ ਤੀਯਵੈ
ਤੀਯਿਨੁਮ੍ ਅਞ੍ਚਪ੍ ਪਟੁਮ੍। (ਕੁਰਲ 202)

ਜੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਬੁਰਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਤੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਅਗ ਤੋਂ ਵੀ ਡਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

22. ஒப்புரவறிதல்

ਓੱਪੁਰਵਰਿਤਲ੍ - ਪਰਉਪਕਾਰ

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு
என்னாற்றும் கொல்லோ உலகு. (குறள் 211)

ਕੈਮਾਰੁ ਵੇਣ੍ਟਾ ਕਟੱਪਾਟੁ ਮਾਰਿਮੱਟੁ
ਏਂਨਾੱਰੁਮ੍ ਕੋੱਲੋ ਉਲਕੁ। (ਕੁਰਲ 211)

ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਰਨ ਉਪ੍ਰੰਤ ਫਲ ਦੀ ਤਾਂਘ ਨਾ ਰੱਖੋ
ਧਰਤੀ ਦੇ ਜੀਵ ਬੱਦਲਾਂ ਨੂੰ ਮੀਂਹ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੀ ਦੇਂਦੇ ਹਨ?

23. ஈகை

ਈਕੈ - ਦਾਨ

அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி. (குறள் 226)

ਈਤਲ੍ ਇਚੈਪਟ ਵਾਲ੍ਕ੍ਤਲ੍ ਅਤੁਵੱਲਤੁ
ਊਤਿਯਮ੍ ਇੱਲੈ ਉਯਿਰ੍ੱਕੁ। (ਕੁਰਲ 226)

ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇ ਕੇ ਯੱਸ਼ ਖੱਟਣ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ
ਜੀਵਨ ਵਿੱਚਲੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ।

24. புகழ்

ਪੁਕਲ੍ - ਯੱਸ਼

ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது
ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு. (குறள் 231)

ਈਤਲ੍ ਇਚੈਪਟ ਵਾਲ੍ਕ੍ਤਲ੍ ਅਤੁਵੱਲਤੁ
ਊਤਿਯਮ੍ ਇੱਲੈ ਉਯਿਰ੍ੱਕੁ। (ਕੁਰਲ 231)

ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇ ਕੇ ਯੱਸ਼ ਖੱਟਣ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ
ਜੀਵਨ ਵਿੱਚਲੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ।

25. அருளுடைமை

ਅਰੁਲ਼ੁਟੈਮੈ - ਦਇਆ ਭਾਵਨਾ

அருட்செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள. (241)

ਅਰੁਟ੍ਚੇਲ੍ਵਮ੍ ਚੇਲ੍ੱਵੁਲ੍ ਚੇਲ੍ਵਮ੍ ਪੋਰੁਟ੍ਚੇਲ੍ਵਮ੍
ਪੁਰਿਯਾਰ੍ ਕੱਣੁਮ੍ ਉਲ਼। (ਕੁਰਲ 241)

ਦਇਆ ਭਾਵਨਾ ਸਭ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿਚੋਂ ਉਤਮ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ।
ਧੰਨ ਦੌਲਤ ਤਾਂ ਨੀਚ ਲੋਕਾਂ ਪਾਸ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

26. புலால் மறுத்தல்

ਪੁਲਾਲ੍ ਮਰੁੱਤਲ੍ - ਮਾਸ ਖਾਣ ਦੀ ਨਿਖੇਧੀ

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும். (குறள் 260)

ਕੌੱਲਾਨ੍ ਪੁਲਾਲੈ ਮਰੁੱਤਾਨੈ਼ਕ੍ ਕੈਕੂੱਪਿ
ਏੱਲਾ ਉਯਿਰੁਮ੍ ਤੋਲ਼ੁਮ੍। (ਕੁਰਲ 260)

ਜੋ ਜੀਵ-ਹੱਤਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤੇ ਮਾਸ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ
ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਭ ਜੀਵ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

27. தவம்

ਤਵਮ੍ - ਤਪੱਸਿਆ

உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குஉறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற்கு உரு. (குறள் 261)

ਉੱਰੁਨੋਯ੍ ਨੋਨ੍ਰਲ੍ ਉਯਿਰ੍ੱਕੁਉਰੁਕਣ੍ ਚੈੱਯਾਮੈ
ਅੱਰੇ਼ ਤਵੱਤਿਰ੍ੱਕੁ ਉਰੁ। (ਕੁਰਲ 261)

ਆਪਣੇ ਉਤੇ ਆਏ ਕਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਭਾਵ ਨਾਲ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਤੇ
ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਖ ਨਾ ਦੇਣਾ ਹੀ ਤਪੱਸਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰੂਪ ਹੈ।

28. கூடாவொழுக்கம்

ਕੂਟਾਵੋਲ੍ੱਕਮ੍ - ਦੁਰਾਚਾਰਿਤਾ

வலியில் நிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்தோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று. (குறள் 273)

ਵਲਿਯਿਲ੍ ਨਿਲੈਮੈਯਾਨ੍ ਵੱਲੁਰੁਵਮ੍ ਪੇੱਰ਼ਮ੍
ਪੁਲਿਯਿਨ੍ਤੋਲ੍ ਪੋਰ੍ੱਤੁਮੇਯ੍ਨ੍ ਤੱਰੁ। (ਕੁਰਲ 273)

ਮਾਨਸਿਕ ਰੂਪ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਤਪੱਸਵੀ ਦਾ ਵੇਸ ਧਾਰਣ
ਕਰਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਠਗਣਾ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਗਊ ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਖੱਲ ਪਾ ਕੇ ਘਾਹ ਨੂੰ ਚਰ ਲਵੇ।

29. கள்ளாமை

ਕੱਲ਼ਾਮੈ - ਛੱਲ ਕਪਟ ਦਾ ਤਿਆਗ

எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் எனைத்தொன்றும்
கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு. (குறள் 281)

ऐੱਲ਼ਾਮੈ ਵੇਣ੍ਟੁਵਾਨ੍ ਏਨ੍ਪਾਨ੍ ਏਨੈ੍ਤੋਨ੍ਰੁਮ੍
ਕੱਲ਼ਾਮੈ ਕਾੱਕਤਨ੍ ਨੇਞ੍ਚੁ। (ਕੁਰਲ 281)

ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਅਪਮਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ
ਛੱਲ ਕਪਟ ਦੁਆਰਾ ਹਥਿਆਉਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

30. வாய்மை

ਵਾਯ੍ਮੈ - ਸੱਚਾਈ

வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
தீமை இலாத சொலல். (குறள் 291)

ਵਾਯ੍ਮੈ ਏਨ੍ਪ੍ਪਟ੍ਟੁਵਤੁ ਯਾਤੇਨਿ੍ਨ੍ ਯਾਤੋਨ੍ਰੁਮ੍
ਤੀਮੈ ਇਲਾਤ ਚੋਲਲ੍। (ਕੁਰਲ 291)

ਸਚਾਈ ਕੀ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲੇਸ ਮਾਤ੍ਰ ਵੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾ
ਬੋਲਣਾ ਹੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ।

31. வெகுளாமை

ਵੇਕੁਲ਼ਾਮੈ - ਕ੍ਰੋਧ ਨਾ ਕਰਨਾ

தன்னைத்தான் காக்கின் சினம்காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லும் சினம். (குறள் 305)

ਤੰਨੈ੍ਤਾਨ੍ ਕਾੱਕਿਨ੍ ਚਿਨ਼ਮ੍ਕਾੱਕ ਕਾਵਾੱਕਾਲ੍
ਤੰਨੈ੍ਯੇ ਕੋੱਲੁਮ੍ ਚਿਨ਼ਮ੍। (ਕੁਰਲ 305)

ਮਨੁੱਖ ਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰੇ,
ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਉਸ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

32. இன்னா செய்யாமை

ਇੰਨ਼ਾ ਚੈੱਯਾਮੈ - ਬੁਰਾ ਨਾ ਕਰਨਾ

இன்னாசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண
நன்னயம் செய்து விடல். (குறள் 314)

ਇੰਨ਼ਾਚੇਯ੍ ਤਾਰੈ ਓਰੁੱਤਲ੍ ਅਵਰ੍ਨਾਣ
ਨੰਨ਼ਯਮ੍ ਚੇਯ੍ਤੁ ਵਿਟਲ੍। (ਕੁਰਲ 314)

ਬੁਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖਿਮਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਭਲਾਈ ਕਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਉਹ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਫਿਰ ਉਸ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀ ਬੁਰਾਈ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀ ਖਿਮਾਂ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

33. கொல்லாமை
ਕੋੱਲਾਮੈ - ਅਹਿੰਸਾ

பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை. (குறள் 322)

ਪਕੁੱਤੁਣ੍ਟੁ ਪੱਲੁਯਿਰ੍ ਓਮ੍ਪੁਤਲ੍ ਨੂਲੋਰ੍
ਤੋਕੁੱਤਵੱਰੁਲ੍ ਏੱਲਾਮ੍ ਤਲੈ। (ਕੁਰਲ 322)

ਸਭ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨੇ ਵੰਡ ਕੇ ਖਾਣਾ ਤੇ ਜੀਵ ਮਾਤ੍ਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ
ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਸਦਾਚਾਰ ਦਸਿਆ ਹੈ।

34. நிலையாமை
ਨਿਲੈਯਾਮੈ - ਅਸਥਿਰਤਾ

நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்திவ் வுலகு. (குறள் 336)

ਨੇਰੁਨਲ੍ ਉੁਲ਼ਨੋ਼ਰੁਵਨ੍ ਇਨ੍ਨਿੈਲੈ ਏੰਨੁਮ੍
ਪੇਰੁਮੈ ਉਟੈੈਤਿਵ੍ ਵੁਲਕੁ। (ਕੁਰਲ 336)

ਇਸ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਅਦਭੁੱਤਤਾ ਇਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ
ਜੋ ਕਲ ਸੀ ਉਹ ਅਜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

35. துறவு
ਤੁਰ਼ਵੁ - ਸੰਨਿਆਸ

பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு. (குறள் 350)

ਪੱਰੁਕ ਪੱਰ੍ਰ਼ਾਨ੍ ਪੱਰਿ਼ਨੈ਼ ਅੱਪੈੈ਼ਪ੍
ਪੱਰੁਕ ਪੱਰੁ ਵਿਟਰ੍ਕੁ। (ਕੁਰਲ 350)

ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੰਧਨ-ਮੁਕਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਬੰਧਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੋ।
ਹੋਰ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਖਾਤਰ ਇਸ ਬੰਧਨ ਨਾਲ ਹੀ ਬੰਧੇ ਰਹੋ।

36. மெய்யுணர்தல்
ਮੈੱਯੁਣਰ੍ਤਲ੍ - ਤਤ੍ਵ ਗਿਆਨ

எப்பொருள் எத்தன்மைத்து ஆயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு. (குறள் 355)

ਏੱਪੋਰੁਲ੍ ਏੱਤਨ੍ਮੈੈੱਤੁ ਆਯਿਨੁਮ੍ ਅੱਪੋਰੁਲ੍
ਮੇਯ੍ੱਪੋਰੁਲ੍ ਕਾਣ੍ਪਤੁ ਅਰਿ਼ਵੁ। (ਕੁਰਲ 355)

ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦਾ ਆਕਾਰ ਤੇ ਰੂਪ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ
ਜੋ ਸਚਾਈ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲੈਣਾ ਹੀ ਸੱਚਾ ਗਿਆਨ ਹੈ।

37. அவா அறுத்தல்
ਅਵਾ ਅਰੁਤਲ੍ - ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ

அவாஎன்ப எல்லா உயிர்க்கும்எஞ் ஞான்றும்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து. (குறள் 361)

ਅਵਾਏਨ੍ਪ ਏੱਲਾ ਉਯਿਰੁੱਕੁਮ੍ਏਞ੍ ਞਾਨ੍ਰੁਮ੍
ਤਵਾਅਪ੍ ਪਿਰਪ਼ੀਨੁਮ੍ ਵਿੱਤੁ। (ਕੁਰਲ 361)

ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਇੱਕ ਉਹ ਬੀਜ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਕਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ
ਵਾਪਰ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੀ ਆਈ ਹੈ।

38. ஊழ்
ਊਲ੍ - ਭਾਗ (ਕਿਸਮਤ)

ஊழின் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினும் தான்முந் துறும். (குறள் 380)

ਊਲਿ਼ਨ੍ ਪੇਰੁਵਲਿ ਯਾਵੁਲ਼ ਮੱਰੋ਼ਨ੍ਰੁ
ਚੂਲਿ਼ਨੁਮ੍ ਤਾਨ੍ਮੁਨ੍ ਤੁਰੁਮ੍। (ਕੁਰਲ 380)

ਭਾਗਾਂ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ ਹੋਰ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ? ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਯਤਨ ਵੀ ਕਰੇ,
ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਗੇ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

2.

பொருட்பால்
ਪੋਰੁਟ੍ਪਾਲ੍ - ਅਰਥ-ਖੰਡ

39. இறைமாட்சி
ਇਰੈ਼ਮਾਟ੍ਚਿ - ਸ਼ਾਸਨ

முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப் படும். (குறள் 388)

ਮੁਰੈ਼ਚੇਯ੍ਤੁ ਕਾੱਪਾੱਰੁਮ੍ ਮੰਨ਼ਵਨ੍ ਮੱਕਟ੍ਕੁ
ਇਰੈ਼ਯੇਨ੍ਰੁ ਵੈੱਕਪ੍ ਪਟੁਮ੍। (ਕੁਰਲ 388)

ਜੋ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਕਰਤਵਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦਾ ਤੇ ਪਰਜਾ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਪਰਜਾ ਉਸ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਸਰੂਪ ਮੰਨਦੀ ਤੇ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

40. கல்வி
ਕਲ੍ਵਿ - ਸਿੱਖਿਆ (ਵਿੱਦਿਆ)

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக. (குறள் 391)

ਵਿਲਕ੍ਕੋਟੁ ਮੱਕਲ੍ ਅਨੈ਼ਯਰ੍ ਇਲਕ੍ਕੁਨੁਲ੍
ਕੱਰ਼ਾਰੋਟੁ ਏਨੈ਼ ਯਵਰ੍। (ਕੁਰਲ 391)

ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਨਪੜ੍ਹ ਦੀ
ਉਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

41. கல்லாமை
ਕੇਲ੍ਹਿ - ਸੁਣਨਾ

விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல்
கற்றாரோடு ஏனை யவர். (குறள் 410)

ਚੇਲ੍ਵੱਤੁਲ੍ ਚੇਲ੍ਵਮ੍ ਚੇਵ੍ਵਿੱਚੇਲ੍ਵਮ੍ ਅੱਚੇਲ੍ਵਮ੍
ਚੇਲ੍ਵੱਤੁਲ੍ ਏੱਲਾਮ੍ ਤਲੈ। (ਕੁਰਲ 410)

ਸੁਣਨ ਸ਼ਕਤੀ ਸਭ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਪੱਤੀ ਹੈ।
ਹੋਰ ਸਭ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵਿਸਿਸ਼ਟ ਹੈ।

42. கேள்வி
ਕੇਲ੍ਹਿ - ਸੁਣਨਾ

செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்
செல்வத்துள் எல்லாம் தலை. (குறள் 411)

ਚੇਲ੍ਵੱਤੁਲ੍ ਚੇਲ੍ਵਮ੍ ਚੇਵ੍ਵਿੱਚੇਲ੍ਵਮ੍ ਅੱਚੇਲ੍ਵਮ੍
ਚੇਲ੍ਵੱਤੁਲ੍ ਏੱਲਾਮ੍ ਤਲੈ। (ਕੁਰਲ 411)

ਸੁਣਨ ਸ਼ਕਤੀ ਸਭ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਪੱਤੀ ਹੈ।
ਹੋਰ ਸਭ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵਿਸਿਸ਼ਟ ਹੈ।

43. அறிவுடைமை
ਅਰਿ੍ਵਟੈਮੈ - ਬੁੱਧੀਮਾਨਤਾ

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு. (குறள் 423)

ਏੱਪੋਰੁਲ੍ ਯਾਰਯਾਰ੍ਵਾਯ੍ਕ੍ ਕੇਟ੍ਪਿਨੁਮ੍ ਅੱਪੋਰੁਲ੍
ਮੇਯ੍ੱਪੋਰੁਲ੍ ਕਾਣ੍ਪਤੁ ਅਰਿ੍ਵੁ। (ਕੁਰਲ 423)

ਕੋਈ ਗਲ ਚਾਹੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੁੰਹੋਂ ਸੁਣੋਂ (ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾ ਮੰਨ ਕੇ) ਉਸ ਵਿਚੋਂ
ਸਤਿ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਕਰਤਵ ਹੈ।

44. குற்றங்கடிதல்
ਕੁਰ੍ਰਕ੍ਕਟਿਤਲ੍ - ਦੋਸ਼-ਨਿਵਾਰਣ

தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றம் காண்கிற்பின்
என்குற்றம் ஆகும் இறைக்கு. (குறள் 436)

ਇਟ੍ੱਪਾਰੈ ਇੱਲਾਤ ਏਮਰਾ ਮੰਨ੍
ਕੇਟ੍ੱਪਾਰ੍ ਇਲਾਨੁਮ੍ ਕੇਟੁਮ੍। (ਕੁਰਲ 436)

ਸੁਚੇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਲੋਚਕ-ਮਿੱਤਰ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਜਿਸ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹਨ ਉਹ ਸ਼ਾਸਕ ਆਪਣੇ ਆਪ
ਅਧੋਗਤੀ ਵਲ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰਲੇ ਸ਼ਤਰੂ ਦੀ ਆਵੱਸ਼ਕਤਾ ਨਹੀਂ।

45. பெரியாரைத் துணைக்கோடல்
ਪੇਰਿਯਾਰੈਤ੍ ਤੁਣੈਕੋਟਲ੍ - ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਗੁਣੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮਿੱਤ੍ਰਤਾ

இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பார் இலானும் கெடும். (குறள் 448)

ਇਟਿੱਪਾਰੈ ਇੱਲਾਤ ਏਮਰਾ ਮੰਨਨ੍
ਕੇਟੁੱਪਾਰ੍ ਇਲਾਨੁਮ੍ ਕੇਟੁਮ੍। (ਕੁਰਲ 448)

ਸੁਚੇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਲੋਚਕ-ਮਿੱਤਰ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਜਿਸ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹਨ ਉਹ ਸ਼ਾਸਕ ਆਪਣੇ ਆਪ
ਅਧੋਗਤੀ ਵਲ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰਲੇ ਸ਼ਤਰੂ ਦੀ ਆਵੱਸ਼ਕਤਾ ਨਹੀਂ।

46. சிற்றினம் சேராமை
ਚਿੱਰਿਨਮ੍ ਚੇਰਾਮੈ - ਕੁਸੰਗਤ ਨਾ ਕਰਨਾ

நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந்து அற்றாகும் மாந்தர்க்கு
இனத்தியல்ப தாகும் அறிவு. (குறள் 452)

ਨਿਲੱਤਿਯਲ੍ਪਾਲ੍ ਨੀਰ੍ਤਿਰਿਨ੍ਤੁ ਅੱਰ੍ਾਕੁਮ੍ ਮਾਨ੍ਤਰ੍ੱਕੁ
ਇਨੱ੍ਤਿਯਲ੍ਪ ਤਾਕੁਮ੍ ਅਰਿ੍ਵੁ। (ਕੁਰਲ 452)

ਜਿਵੇਂ ਭੂਮੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਨੁਸਾਰ (ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਗਣ ਵਾਲੇ) ਜਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੀਵਰਤਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

47. தெரிந்து செயல்வகை
ਤੇਰਿਨ੍ਤੁ ਚੇਯਲ੍ਵੈ - ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ

எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு. (குறள் 467)

ਏੱਨਿਤ੍ ਤੁਣਿਕ ਕਰੁਮਮ੍ ਤੁਣਿਨ੍ਤਪਿਨ੍
ਏੱਨ੍ਤੁਵਮ੍ ਏਨ੍ਪਤੁ ਇਲ੍ਲੁੱਕੁ। (ਕੁਰਲ 467)

ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵੱਖ- ਪਹਿਲੂਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨੀ ਬਿਰਥੀ ਹੈ।

48. வலியறிதல்
ਵਲਿਯਰਿ੍ਤਲ੍ - ਆਪਣੀ ਸਮੱਥਾ ਦਾ ਗਿਆਨ

வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும்
துணைவலியும் தூக்கிச் செயல். (குறள் 471)

ਵਿਨੈ੍ਵਲਿਯੁਮ੍ ਤਨ੍ਨਲਿਯੁਮ੍ ਮੱਾਰ੍ਾਨ੍ ਵਲਿਯੁਮ੍
ਤੁਣੈ੍ਵਲਿਯੁਮ੍ ਤੂੱਕਿਚ੍ ਚੇਯਲ੍। (ਕੁਰਲ 471)

ਕਿਸੇ ਕਾਰਜ (ਯੁੱਧ) ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ (ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ) ਉਸ ਕਾਰਜ ਦੇ ਬੋਝ, ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਸਮੱਥਾ, ਸ਼ਤਰੂ ਦਾ ਬਲ, ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਦਿਕ ਨੂੰ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਜਾਂਚ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਉਸ ਦੇ ਬਾਦ ਹੀ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਕਰਨਾ ਉਚਿੱਤ ਹੈ।

49. காலமறிதல்
ਕਾਲਮਰਿ਼ਤਲ੍ - ਸਮੇਂ ਦਾ ਗਿਆਨ

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து. (குறள் 490)

ਕੋੱਕੋੱਕ ਕੂਮ੍ਪੁਮ੍ ਪਰੁਵੱਤੁ ਮੱਰ਼ਤਨ੍
ਕੁੱਤੋੱਕ ਚੀਰ੍ੱਤ ਇਟੱਤੁ। (ਕੁਰਲ 490)

ਠੀਕ ਸਮਾਂ ਆਉਣ ਤਕ ਸੰਜਮ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਬਗ਼ਲੇ ਵਾਂਗ ਇਕਸਾਰ ਧੀਰਜ ਪੂਰਬਕ ਖੜੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਹੈ ਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਮਾਂ ਆਉਣ ਤੇ ਇੱਕ ਦਮ ਵਾਰ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

50. இடனறிதல்
ਇਟਨ਼ਰਿ਼ਤਲ੍ - ਅਨੁਕੂਲ ਸਥਾਨ ਦੀ ਚੋਣ

நெடும்புனலுள் வெல்லும் முதலை அடும்புனலின்
நீங்கின் அதனைப் பிற. (குறள் 495)

ਨੇਟ੍ਮ੍ਪੁਨ਼ਲੁਲ੍ ਵੇੱਲੁਮ੍ ਮੁਤਲੈ ਅਟੁਮ੍ਪੁਨ਼ਲਿਨ੍
ਨੀਙ੍ਕਿਨ੍ ਅਤਨੈ਼ਪ੍ ਪਿਰ਼। (ਕੁਰਲ 495)

ਡੂੰਘੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਮਗਰ ਮੱਛ ਵੱਡਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਣ ਤੇ ਦੂਸਰੇ ਜੀਵ ਉਸ ਉਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

51. தெரிந்து தெளிதல்
ਤੇਰਿਨ੍ਤੁ ਵਿਨੈ਼ਯਾਟਲ੍ - ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਾਉਣਾ

குணம்நாடிக் குற்றமும்நாடி அவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். (குறள் 504)

ਕੁਣਮ੍ਨਾਟਿਕ੍ ਕੁੱਰ੍ਮੁਮ੍ ਨਾਟਿ ਅਵੱਰੁਲ੍
ਮਿਕੈਨਾਟਿ ਮਿੱਕ ਕੋਲ਼ਲ੍। (ਕੁਰਲ 504)

ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਗੁਣ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਚਣ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਮੁਲਿਅੰਕਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

52. தெரிந்து வினையாடல்
ਤੇਰਿਨ੍ਤੁ ਵਿਨੈ਼ਯਾਟਲ੍ - ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਾਉਣਾ

இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல். (குறள் 517)

ਇਤਨੈ਼ ਇਤਨ਼ਾਲ੍ ਇਵਨ੍ਮੁਟਿੱਕੁਮ੍ ਏਨ੍ਾਯ੍ਨ੍ਤੁ
ਅਤਨੈ਼ ਅਵਨ੍ਕਣ੍ ਵਿਟਲ੍। (ਕੁਰਲ 517)

ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਿਸ ਭਾਂਤ, ਕਿਹੜੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਸਹਿਤ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਉਪ੍ਰੰਤ ਹੀ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

53. சுற்றந்தழால்

ਚੁੱਰਨ੍ਤਲ੍ਹਾਲ੍ - ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰਨਾ

காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும் ஆக்கமும்
அன்னநீ ரார்க்கே உள. (குறள் 527)

ਕਾੱਕੈ ਕਰਵਾ ਕਰੈਨ੍ਤੁੱਨੁਮ੍ ਆੱਕਮੁਮ੍
ਅੰਨ੍ਨੀ ਰਾਰ੍ੱਕੇ ਉਲ੍। (ਕੁਰਲ 527)

ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਮਿਲਣ ਤੇ ਕਾਂ ਲੁਕਾਂਦੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਾਂ ਕਾਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਬਰਾਦਰੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਸਥਾਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

54. பொச்சாவாமை

ਪੋੱਚਾਵਾਮੈ - ਕਰਤੱਵ ਨਾ ਭੁਲਣਾ

முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான் தன்பிழை
பின்னூறு இரங்கி விடும். (குறள் 535)

ਮੁੰਨੁਰ੍ਕ੍ ਕਾਵਾਤੁ ਇਲ੍ੱਕਿਯਾਨ੍ ਤਨ੍ਪਿਲ੍ਲੈ
ਪਿੰਨ੍ਨੁਰੁ ਇਰਕ੍ਕਿ ਵਿਟੁਮ੍। (ਕੁਰਲ 535)

ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਸੰਕਟਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੁੱਲ ਉਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਛਤਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।

55. செங்கோன்மை

ਚੇਕ੍ਕੋਨ੍ਮੈ - ਨਿਆਇ-ਪੂਰਨ ਸ਼ਾਸਨ

வான்நோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்
கோல்நோக்கி வாழும் குடி. (குறள் 542)

ਵਾਨ੍ਨੋੱਕਿ ਵਾਲ੍ਹੁਮ੍ ਉਲਕੋੱਲਾਮ੍ ਮੰਨ੍ਵਨ੍
ਕੋਲ੍ਨੋੱਕਿ ਵਾਲ੍ਹੁਮ੍ ਕੁਟਿ। (ਕੁਰਲ 542)

ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਜੀਵਨ ਲਈ ਆਕਾਸ਼ ਵਲ ਮੀਂਹ ਲਈ ਤੱਕਦਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀ ਪਰਜਾ ਰਾਜੇ ਪਾਸੋਂ ਚੰਗੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਆਸ ਰਖਦੀ ਹੈ।

56. கொடுங்கோன்மை

ਕੋਟੁਙ੍ਕੋਨ੍ਮੈ - ਕੁਸ਼ਾਸਨ

அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. (குறள் 555)

ਅੱਲਰ੍ਪੱਟੁ ਆੱਰ੍ਾਤੁ ਅਲ੍ਹੁਤਕਣ੍ ਣੀਰਨ੍ਰੇ
ਚੇਲ੍ੱਤੈਤ੍ ਤੇਯ੍ੱਕੁਮ੍ ਪਟੈ। (ਕੁਰਲ 555)

ਜਿਵੇਂ ਰੇਤੀ ਲੋਹੇ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ ਤੇ ਕਸ਼ਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲੇ ਪਰਜਾ ਦੇ ਹੰਝੂ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਹਨ।

57. வெருவந்த செய்யாமை

ਵੇਰੁਵਨ੍ਤ ਚੈੱਯਾਮੈ - ਦੰਡ ਵਿੱਚ ਨਰਮੀ ਦਿਖਾਣਾ

தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தால்
ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து. (குறள் 561)

ਤੱਕਾਙ੍ਕੁ ਨਾਟਿਤ੍ ਤਲੈੈੱਚੇੱਲਾ ਵੱਣੱਤਾਲ੍
ਓੱਤਾਙ੍ਕੁ ਓਰੁੱਪਤੁ ਵੇਨ੍ਤੁ। (ਕੁਰਲ 561)

ਚੰਗਾ ਸ਼ਾਸਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਉਚਿੱਤ ਦੰਡ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਬਾਰਾ ਉਹੀ ਅਪਰਾਧ ਨਾ ਕਰੇ।

58. கண்ணோட்டம்
ਕੱਣੋਟਮ੍ - ਕ੍ਰਿਪਾ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ

பெயக்கண்டும் நஞ்சுண்டு அமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர். (குறள் 580)

ਪੇਯੱਕਣ੍ਟੁਮ੍ ਨਞ੍ਚੁਣ੍ਟੁ ਅਮੈਵਰ੍ ਨਯੱਤੱਕ
ਨਾਕਰਿਕਮ੍ ਵੇਣ੍ਟੁ ਪਵਰ੍। (ਕੁਰਲ 580)

ਚੰਗੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵਾਲਾ ਰਾਜਾ ਕਹਾਉਣ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਨੂੰ ਜੇ ਵੈਰ
ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਜ਼ਹਿਰ ਵੀ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪੀ ਜਾਵੇਗਾ।

59. ஒற்றாடல்
ਓਰ੍ਾਟਲ੍ - ਗੁਪਤ ਵਿਭਾਗ

ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும் இவையிரண்டும்
தெற்றென்க மன்னவன் கண். (குறள் 581)

ਓੱਰੁਮ੍ ਉਰੈਚਾਨ੍ਰ ਨੂਲੁਮ੍ ਇਵੈਯਿਰਣ੍ਟੁਮ੍
ਤੇੱਰੇ਼ਨ੍ਕ ਮੰਨ਼ਵਨ੍ ਕਣ੍। (ਕੁਰਲ 581)

ਗੁਪਤ ਵਿਭਾਗ ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕ ਨੀਤੀ-ਗ੍ਰੰਥ ਇਹ ਦੋਵੇਂ
ਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਅੱਖਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

60. ஊக்கமுடைமை
ਉੱਕਮੁਟੈਮੈ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਭਰਪੂਰਤਾ

வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனையது உயர்வு. (குறள் 595)

ਵੇੱਲ਼ਤ੍ ਤਨ੍ਨੈਯ ਮਲਰ੍ਨੀੱਟਮ੍ ਮਾਨ੍ਤਰ੍ਤਮ੍
ਉੱਲ਼ਤ੍ ਤਨ੍ਨੈ਼ਯਤੁ ਉਯਰ੍ਵੁ। (ਕੁਰਲ 595)

ਫੁੱਲ ਦੀ ਡੰਡੀ ਦੀ ਲੰਬਾਈ, ਜਿਤਨੇ ਡੂੰਘੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉੱਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,
ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਉੱਚਤਾ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਵਡਿੱਤਣ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

61. மடியின்மை
ਮਟਿਯਿਨ੍ਮੈ - ਆਲਸਹੀਣਤਾ

நெடுநீர் மறவி மடிதுயில் நான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன். (குறள் 605)

ਨੇਟੁਨੀਰ੍ ਮਰ੍ਵਿ ਮਟਿਤੁਯਿਲ੍ ਨਾਨ੍ਕੁਮ੍
ਕੇਟੁਨੀਰਾਰ੍ ਕਾਮਕ੍ ਕਲਨ੍। (ਕੁਰਲ 605)

ਆਲਸ, ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਗੇ ਪਾਉਣਾ, ਭੁਲੱਕੜ ਸੁਭਾਅ ਤੇ ਨੀਂਦ ਇਹ ਚਾਰੋਂ ਬੁਧੀਹੀਣਾ ਦੀਆਂ
ਬੇੜੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਮਾਰਗ ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

62. ஆள்வினையுடைமை
ਆਲ੍ਵਿਨੈ਼ਯੁਟੈਮੈ - ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰੀਸ਼੍ਰਮ

அருமை உடைத்தென்று அசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும். (குறள் 611)

ਅਰੁਮੈ ਉਟੈ਼ਤੇਨ੍ਰ ਅਚਾਵਾਮੈ ਵੇਣ੍ਟੁਮ੍
ਪੇਰੁਮੈ ਮੁਯਰ੍ਚਿ ਤਰੁਮ੍। (ਕੁਰਲ 611)

ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਮੰਨ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਨ ਹਟੋ। ਹਿੰਮਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸ ਕਾਰਜ
ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਲਈ ਆਤਮ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

63. இடுக்கணழியாமை
ਇਟੁੱਕਣਲ਼ਿਯਾਮੈ - ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਰਹਿਣਾ

இடுக்கண் வருங்கால் நகுக அதனை
அடுத்தூர்வது அஃதொப்பது இல். (குறள் 621)

ਇਟੁੱਕਣ੍ ਵਰੁਙ੍ਕਾਲ੍ ਨਕੁਕ ਅਤਨੈ਼
ਅਟੁੱਤੂਰ੍ਵਤੁ ਅਃਤੋੱਪਤੁ ਇਲ੍। (ਕੁਰਲ 621)

ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਆਉਣ ਤੇ ਵੀ ਹੁਲਾਸ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਪਾਰ ਲੰਘਣ ਲਈ
ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਮਾਰਗ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

64. அமைச்சு
ਅਮੈੱਚੁ - ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਲੱਛਣ

கருவியும் காலமும் செய்கையும் செய்யும்
அருவினையும் மாண்டது அமைச்சு. (குறள் 631)

ਕਰੁਵਿਯੁਮ੍ ਕਾਲਮੁਮ੍ ਚੇਯ੍ਕੈ਼ਯੁਮ੍ ਚ੆ੱਯੁਮ੍
ਅਰੁਵਿਨੈ਼ਯੁਮ੍ ਮਾਣ੍ਟਤੁ ਅਮੈੱਚੁ। (ਕੁਰਲ 631)

ਮੰਤਰੀ ਉਹੀ ਕਹਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕੇ
ਉਚਿੱਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰੇ ਤੇ ਵਿਧੀ ਪੂਰਬਕ ਕੰਮ ਆਰੰਭ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾ ਸਕੇ।

65. சொல்வன்மை
ਚੋਲ੍ਵਨ੍ਮੈ - ਬਚਨ-ਸ਼ਕਤੀ

சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை
வெல்லும்சொல் இன்மை அறிந்து. (குறள் 645)

ਚ੆ੱਲੁਕ ਚ੆ੱਲੈਪ੍ ਪਿਰਿ਼ਤੋਰ੍ਚ੊ਲ੍ ਅੱਚ੆ੱਲੈ
ਵੇੱਲੁਮ੍ਚ੊ਲ੍ ਇਨ੍ਮੈ ਅਰਿ਼ਨ੍ਤੁ। (ਕੁਰਲ 645)

ਆਪਣੀ ਗਲ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਗਲ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿੱਤ ਕਰ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਖੰਡਣ ਸੰਭਵ ਨਾ ਹੋਵੇ

66. வினைத்தூய்மை
ਵਿਨੈ਼ਤੂਯ੍ਮੈ - ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ

ஈன்றாள் பசிகாண்பான் ஆயினும் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை. (குறள் 656)

ਈਨ੍ਰਾਲ੍ ਪਚਿਕਾਣ੍ਪਾਨ੍ ਆਯਿਨੁਮ੍ ਚ੆ੱਯਰ੍ਕ
ਚਾਨ੍ਰੋਰ੍ ਪਲ਼ਿੱਕੁਮ੍ ਵਿਨੈ਼। (ਕੁਰਲ 656)

ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਵੇਖ ਕੇ ਵੀ ਨਿੰਦਤ ਕਾਰਜ
ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

67. வினைத்திட்பம்
ਵਿਨੈ਼ਤਿਟ੍ਪਮ੍ - ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ

எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார்
திண்ணியர் ஆகப் பெறின். (குறள் 666)

ਏੱਣਿਯ ਏੱਣਿਯਾਙ੍ਕੁ ਏਯ੍ਤੁਪ ਏੱਣਿਯਾਰ੍
ਤਿੱਣਿਯਰ੍ ਆਕਪ੍ ਪੇਰਿ਼ਨ੍। (ਕੁਰਲ 666)

ਯੋਜਨਾ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਪੁੰਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
ਮਿਥੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਜ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ।

68. வினைசெயல்வகை

ਵਿਨੈ਼ਚੇਯਲ੍ਵਕੈ - ਕੰਮ ਪ੍ਰਣਾਲੀ

தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை. (குறள் 672)

ਤੂਙ੍ਕੁਕ ਤੂਙ੍ਕਿਚ੍ ਚੇਯਰ੍ਪਾਲ ਤੂਙ੍ਕਰ੍ਕ
ਤੂਙ੍ਕਾਤੁ ਚ੆ੱਯੁਮ੍ ਵਿਨੈ਼। (ਕੁਰਲ 672)

ਅਵੱਸ਼ਕ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪਾਉਣਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਤਤਕਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਮੱਠ ਕਰਨੀ ਉਚਿੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

69. தூது

ਤੂਤੁ - ਰਾਜਦੂਤ

இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது இறைவற்கு
உறுதி பயப்பதாம் தூது. (குறள் 690)

ਇਰੁਤਿ ਪਯੱਪਿਨੁਮ੍ ਏਞ੍ਚਾਤੁ ਇਰੈ਼ਵਰ੍ਕੁ
ਉਰੁਤਿ ਪਯੱਪਤਾਮ੍ ਤੂਤੁ। (ਕੁਰਲ 690)

ਉਹ ਰਾਜਦੂਤ ਸਫ਼ਲ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾ,
ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹਿਤ ਲਈ ਪ੍ਰਯਤਨਸ਼ੀਲ ਰਹੇ।

70. மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

ਮੰਨ਼ਰੈਚ੍ ਚੇਰ੍ਨ੍ਤੋਲ੍ਲੁਕਲ੍ - ਰਾਜੇ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਬਾਰੇ

அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார். (குறள் 691)

ਅਕਲਾਤੁ ਅਣੁਕਾਤੁ ਤੀੱਕਾਯ੍ਵਾਰ੍ ਪੋਲ੍ਕ
ਇਕਲ੍ਵੇਨ੍ਤਰ੍ਚ੍ ਚੇਰ੍ਨ੍ਤੋਲ੍ਲੁਕੁ ਵਾਰ੍। (ਕੁਰਲ 691)

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗ ਸੇਕਣ ਵੇਲੇ ਨਾ ਉਸ ਦੇ ਬਹੁਤਾ ਨੇੜੇ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਹੁਤਾ ਦੂਰ
ਜਾਈਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਅਸਥਿਰ ਸੁਭਾ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

71. குறிப்பறிதல்

ਕੁਰਿੱਪਰਿ਼ਤਲ੍ - ਮਨ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਜਾਨਣਾ

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம். (குறள் 706)

ਅਟੁੱਤਤੁ ਕਾੱਟੁਮ੍ ਪਲਿ਼ਙ੍ਕੁਪੋਲ੍ ਨੇਞ੍ਚਮ੍
ਕਟੁੱਤਤੁ ਕਾੱਟੁਮ੍ ਮੁਕਮ੍। (ਕੁਰਲ 706)

ਆਪਣੇ ਨੇੜੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ
ਵਾਂਗ ਹੀ ਚਿਹਰਾ ਮਨ ਦੇ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਂਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

72. அவையறிதல்

ਅਵੈਯਰਿ਼ਤਲ੍ - ਸਭਾ ਦੀ ਪਰਖ

அவையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர். (குறள் 711)

ਅਵੈਯਰਿ਼ਨ੍ਤੁ ਆਰਾਯ੍ਨ੍ਤੁ ਚ੆ੱਲੁਕ ਚ੆ੱਲਿਨ੍
ਤੋਕੈਯਰਿ਼ਨ੍ਤ ਤੂਯ੍ਮੈ ਯਵਰ੍। (ਕੁਰਲ 711)

ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਠੀਕ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਗਿਆਤਾ ਵਕਤਾ, ਸ੍ਰੋਤਿਆਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ

ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

73. அவையஞ்சாமை
அவೈਯਞ੍ਚਾਮੈ - ਸਭਾ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰਨਾ

கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர் கற்றார்முன்
கற்ற செலச்சொல்லு வார். (குறள் 722)

ਕੱਰ੍ਰਾਰੁਲ੍ ਕੱਰ੍ਰਾਰ੍ ਏਨ੍ਪਟੁਵਰ੍ ਕੱਰ੍ਰਾਰ੍ਮੁਨ੍
ਕੱਰ੍ ਚੇਲੱਚੋੱਲੁ ਵਾਰ੍। (ਕੁਰਲ 722)

ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੱਰ੍ਥ ਵਕਤਾ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

74. நாடு
ਨਾਟੁ - ਦੇਸ

பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பம் ஏமம்
அணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து. (குறள் 738)

ਪਿਣਿਯਿਨ੍ਮੈ ਚੇਲ੍ਵਮ੍ ਵਿਲੈ੍ਵਿਨ੍ਪਮ੍ ਏਮਮ੍
ਅਣਿਯੇਨ੍ਪ ਨਾੱਟਿਰ੍ਕਿਵ੍ ਵੈਨ੍ਤੁ। (ਕੁਰਲ 738)

ਅਰੋਗਤਾ, ਭਰਪੁਰ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਉਪਜ-ਅਮੀਰੀ, ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ-ਇਹ ਪੰਜੋ ਦੇਸ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਹਨ।

75. அரண்
ਅਰਣ੍ - ਕਿਲ੍ਹਾ

மணிநீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழல்
காடும் உடையது அரண். (குறள் 742)

ਮਣਿਨੀਰੁਮ੍ ਮੱਣੁਮ੍ ਮਲੈਯੁਮ੍ ਅਣਿਨਿਲ੍ਲ੍
ਕਾਟੁਮ੍ ਉਟੈਯਤੁ ਅਰਣ੍। (ਕੁਰਲ 742)

ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਗਦਾ ਪਾਣੀ, ਪੱਧਰੇ ਮੈਦਾਨ, ਪਹਾੜੀਆਂ ਤੇ ਸੰਘਣੇ ਜੰਗਲ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਿਲ੍ਹੇ ਸਮਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

76. பொருள்செயல்வகை
ਪੋਰੁਲ੍ਚੇਯਲ੍ਵਕੈ - ਧੰਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ

செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும்
எஃகுஅதனிற் கூரியது இல். (குறள் 759)

ਚੇਯ੍ਕ ਪੋਰੁਲੈ੍ਚ੍ ਚੇਰੁਨਰ੍ ਚੇਰੁੱਕਰੁੱਕੁਮ੍
ਏਃਕੁਅਤਨਿ਼ਰ੍ ਕੂਰਿਯਤੁ ਇਲ੍। (ਕੁਰਲ 759)

ਧੰਨ ਸੰਪੱਤੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰੋ। ਸ਼ਤਰੂ ਦੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਧੰਨ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ ਤਿੱਖਾ ਹਥਿਆਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

77. படைமாட்சி
ਪਟੈਮਾਟ੍ਚਿ - ਸੈਨਾ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ

மறம்மானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம்
எனநான்கே ஏமம் படைக்கு. (குறள் 766)

ਮਰ਼ੰਮਾਨ਼ਮ੍ ਮਾਣ੍ਟ ਵ਼ਲ਼ਿੱਚੇਲਵੁ ਤੇੱਰ਼ਮ੍
ਏਨ਼ਨਾਨ੍ਕੇ ਏਮਮ੍ ਪਟੈੱਕੁ। (ਕੁਰਲ 766)

ਬਹਾਦਰੀ, ਸਵੈਮਾਨ, ਸਪਸ਼ਟ ਸੋਚਣੀ, ਪੂਰਬਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚਲੇ ਯੁੱਧਾਂ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੇ ਵਿਸਤਿਰਤ ਗਿਆਨ-ਇਹ ਚਾਰੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੈਨਾ ਦੇ ਉੱਤਮ ਗੁਣ ਹਨ।

78. படைச்செருக்கு

ਪਟੈਚੇਰੁੱਕੁ - ਯੋਧੇ ਦਾ ਮਾਨ

பேராண்மை என்பது தறுகண்ஒன்று உற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு. (குறள் 773)

ਪੇਰਾਣ੍ਮੈ ਏਨ੍ਪ ਤਰੁਕਣ੍ਓਨ੍ਰੁ ਉੱਰ੍ਕਾਲ੍
ਊਰਾਣ੍ਮੈ ਮੱਰ੍ਤਨ੍ ਏਃਕੁ। (ਕੁਰਲ 773)

ਦੁਸ਼ਮਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੀਰਤਾ ਉੱਚ ਕੋਟੀ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਹੈ।
ਅਤੇ ਸੰਕਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਤਰੂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਨਾ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

79. நட்பு

ਨਟ੍ਪੁ - ਮਿੱਤਰਤਾ

உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இருக்கண் களைவதாம் நட்பு. (குறள் 788)

ਉਟੁੱਕੈ ਇਲ੍ਲ਼ਨ੍ਤਵਨ੍ ਕੈਪੋਲ ਆਙ੍ਕੇ
ਇਟੁੱਕਣ੍ ਕਲ਼ੈਵਤਾਮ੍ ਨਟ੍ਪੁ। (ਕੁਰਲ 788)

ਸਰੀਰ ਦਾ ਕਪੜਾ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਣ ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਗੇ ਵੱਧ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਕੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਮਿੱਤਰ ਉੱਤੇ ਬਿਪਤਾ ਪੈਣ ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਕਠਨਾਈ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਮਿੱਤਰਤਾ ਹੈ।

80. நட்பாராய்தல்

ਨਟ੍ਪਾਰਾਯ੍ਤਲ੍ - ਮਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨੀ

கேட்டினும் உண்டுஓர் உறுதி கிளைஞரை
நீட்டி அளப்பதோர் கோல். (குறள் 796)

ਕੇੱਟਿਨੁਮ੍ ਉਣ੍ਟੁਓਰ੍ ਉਰੁਤਿ ਕਿਲ਼ੈਵਰੈ
ਨੀੱਟਿ ਅਲ਼ੱਪਤੋਰ੍ ਕੋਲ੍। (ਕੁਰਲ 796)

ਸੰਕਟ ਦੀ ਘੜੀ ਵੀ ਇੱਕ ਪਖੋਂ ਚੰਗੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿਇਹ ਫੁੱਟਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਪ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

81. பழமை

ਪਲ਼ੈਮੈ - ਚਿਰ ਸਥਾਈ ਮਿੱਤਰਤਾ

பழமை எனப்படுவது யாதெனின் யாதும்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு. (குறள் 801)

ਪਲ਼ੈਮੈ ਏਨ੍ੱਪਟੁਵਤੁ ਯਾਤੇਨਿ੍ਨ੍ ਯਾਤੁਮ੍
ਕਿਲ਼ਮੈਯੈਕ੍ ਕੀਲ੍ਨ੍ਤਿਟਾ ਨਟ੍ਪੁ। (ਕੁਰਲ 801)

ਨੇੜੇਪਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ (ਅਨ-ਉਚਿੱਤ) ਕੰਮ ਹੋ ਜਾਣ ਤੇ ਵੀ ਮਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਾ ਆਏ, ਏਹੀ ਚਿਰ-ਸਥਾਈ ਮਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਲੱਛਣ ਹੈ।

82. தீநட்பு

ਤੀਨਟ੍ਪੁ - ਹਾਨੀ ਪੂਰਬਕ ਮਿੱਤਰਤਾ

கனவினும் இன்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. (குறள் 819)

ਕਨ੍ਵਿਨੁਮ੍ ਇੰਨ੍ਾਤੁ ਮੰਨੇ ਵਿਨੈ੍ਵੇਰੁ
ਚੇਲ੍ਹੇਰੁ ਪੱਟਾਰ੍ ਤੇਟਰ੍ਪੁ। (ਕੁਰਲ 819)

ਜਿਨ੍ਾਂ ਦੀ ਕਹਿਣੀ ਤੇ ਕਰਨੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਨਾਂ ਨਾਲ
ਮਿੱਤਰਤਾ, ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਰਨੀ ਦੁਖਦਾਇੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

83. கூடாநட்பு

ਕੂਟਾਨਟ੍ਪੁ - ਕਪਟ ਭਰਪੂਰ ਮਿੱਤਰਤਾ

தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கும் ஒன்னார்
அழுதகண் ணீரும் அனைத்து. (குறள் 828)

ਤੋਲ੍ਹੁਤਕੈ ਯੁੱਲ੍ਲੁਮ੍ ਪਟੈਯੋਟ੍ਟ੍ਕੁਮ੍ ਓੰਨਾ੍ਰ੍
ਅਲ੍ਹੁਤਕਣ੍ ਣੀਰੁਮ੍ ਅਨੈ੍ਤੁ। (ਕੁਰਲ 828)

ਪ੍ਰਣਾਮ ਦੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ
ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਲੋਂ ਵਹਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੰਝੂਆਂ ਉਤੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰੋ।

84. பேதைமை

ਪੇਤੈਮੈ - ਮੂਰਖਤਾ

பேதைமை என்பதுஒன்று யாதெனின் ஏதம்கொண்டு
ஊதியம் போக விடல். (குறள் 831)

ਪੇਤੈਮੈ ਏਨ੍ਪਤੁਓਨ੍ਰੁ ਯਾਤੇਨਿ੍ਨ੍ ਏਤਮ੍ਕੋਣ੍ਟ੍ਰੁ
ਊਤਿਯਮ੍ ਪੋਕ ਵਿਟਲ੍। (ਕੁਰਲ 831)

ਲਾਭਦਾਇੱਕ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਹਾਨੀਦਾਇੱਕ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ
ਅਪਨਾਉਣਾ ਨਿਰੀ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ।

85. புல்லறிவாண்மை

ਪੁੱਲਰਿ੍ਵਾਣ੍ਮੈ - ਝੂਠਾ ਹੰਕਾਰ

உலகத்தார் உண்டென்பது இல்லென்பான் வையத்து
அலகையா வைக்கப் படும். (குறள் 850)

ਉਲਕ੍ਤਾਰ੍ ਉਣ੍ਟੇਨ੍ਪਤੁ ਇੱਲੇਨ੍ਪਾਨ੍ ਵੈਯੱਤੁ
ਅਲਕੈਯਾ ਵੈੱਕਪ੍ ਪਟੁਮ੍। (ਕੁਰਲ 850)

ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਜਿਨ੍ਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਉਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨੀਚ
ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ ਮੰਨਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ
ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

86. இகல்

ਇਕਲ੍ - ਦੁਸ਼ਮਣੀ

இகலென்ப எல்லா உயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கும் நோய். (குறள் 851)

ਇਕਲੇਨ੍ਪ ਏੱਲਾ ਉਯਿਰ੍ੱਕੁਮ੍ ਪਕਲੈੰਨੁਮ੍
ਪਣ੍ਪਿਨ੍ਮੈ ਪਾਰਿੱਕੁਮ੍ ਨੋਯ੍। (ਕੁਰਲ 851)

ਪਰਾਇਆਪਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਣਚਾਹਿਆ ਰੋਗ ਹੈ
ਜਿਸ ਨਾਲ ਜੀਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੈਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਧਦੀ ਹੈ।

87. பகைமாட்சி

ਪਕੈਮਾਟ੍ਚਿ - ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੀ ਤਾਕਤ

வலியார்க்கு மாறுஏற்றல் ஓம்புக ஓம்பா
மெலியார்மேல் மேக பகை. (குறள் 861)

ਵਲਿਯਾਰ੍ਕੁ ਮਾਰੁਏੱਰ੍ਲ੍ ਓਮ੍ਪੁਕ ਓਮ੍ਪਾ
ਮੇਲਿਯਾਰ੍ਮੇਲ੍ ਮੇਕ ਪਕੈ। (ਕੁਰਲ 861)

ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਤਕੜੇ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।
ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨੂੰ ਛੱਡੇ ਬਿਨਾ ਉਸ ਤੋਂ ਲਾਭ ਉਠਾਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

88. பகைத்திறம் தெரிதல்
ਪਕੈੱਤਿਰ੍ਮ੍ ਤੇਰਿਤਲ੍ - ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚਣਾ

பகையென்னும் பண்பி லதனை ஒருவன்
நகையேயும் வேண்டற்பாற்று அன்று. (குறள் 871)

ਪਕੈਯੇੱਨੁਮ੍ ਪਣ੍ਪਿ ਲਤਨੈ ਓਰੁਵਨ੍
ਨਕੈਯੇਯੁਮ੍ ਵੇਣ੍ਟਰ੍ਪਾੱਰੁ ਅਨ੍ਰੁ। (ਕੁਰਲ 871)

ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਇੱਕ ਘ੍ਰਿਣਿਤ ਬੁਰਾਈ ਹੈ ਜੋ
ਹਾਸੇ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।

89. உட்பகை
ਅੰਦਰੂਨੀ ਦੁਸ਼ਮਣ

உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருள்
பாம்போடு உடனுறைந் தற்று. (குறள் 890)

ਉਟਮ੍ਪਾਟੁ ਇਲਾਤਵਰ੍ ਵਾਲ੍ੱਕੈ ਕੁਟਙ੍ਕਰੁਲ੍
ਪਾਮ੍ਪੋਟੁ ਉਟਨੁਰੈਨ੍ ਤੱਰੁ। (ਕੁਰਲ 890)

ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਪਸੀ ਘ੍ਰਿਣਾ ਰਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ,
ਫ਼ਨੀਅਰ ਸੱਪ ਦੇ ਸਾਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਕੁਟੀਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

90. பெரியாரைப் பிழையாமை
ਪੇਰਿਯਾਰੈਪ੍ ਪਿਲ਼ੈਯਾਮੈ - ਵੱਡਿਆਂ ਦਾ ਅਨਾਦਰ ਨਾ ਕਰਨਾ

பெரியாரைப் பேணாது ஒழுகின் பெரியாரால்
பேரா இடும்பை தரும். (குறள் 892)

ਪੇਰਿਯਾਰੈਪ੍ ਪੇਣਾਤੁ ਓਲ੍ਲੁਕਿਨ੍ ਪੇਰਿਯਾਰਾਲ੍
ਪੇਰਾ ਇਟੁਮ੍ਪੈ ਤਰੁਮ੍। (ਕੁਰਲ 892)

ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ (ਸ਼ਾਸਕ) ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਰਾਦਰ ਭਰਪੂਰ ਵਰਤਾਓ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸ ਵਲੋਂ
ਸਾਨੂੰ ਅਤਿਅੰਤ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

91. பெண்வழிச் சேறல்
ਪੇਣ੍ਵਲਿਚ੍ ਚੇਰਲ੍ - ਪਤਨੀ ਦਾ ਦਾਸ ਹੋਣਾ

மனைவிழைவார் மாண்பயன் எய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளும் அது. (குறள் 901)

ਮਨੈਵਿਲ਼ੈਵਾਰ੍ ਮਾਣ੍ਪਯਨ੍ ਏਯ੍ਤਾਰ੍ ਵਿਨੈਵਿਲ਼ੈਵਾਰ੍
ਵੇਣ੍ਟਾਪ੍ ਪੋਰੁਲੁਮ੍ ਅਤੁ। (ਕੁਰਲ 901)

ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਤੇ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਮ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।
ਕਰਤੱਵ ਪਾਲਣ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇਹ ਉਪਯੋਗੀ ਨਹੀਂ।

92. வரைவின் மகளிர்
ਵਰੈਵਿਨ੍ ਮਕਲਿਰ੍ - ਵੇਸਵਾਵਾਂ

அன்பின் விழையார் பொருள்விழையும் ஆய்தொடியார்
இன்சொல் இழுக்குத் தரும். (குறள் 911)

ਅਨ੍ਪਿਨ੍ ਵਿਲ੍ਲੈਯਾਰ੍ ਪੋਰੁਲ੍ਵਿਲ੍ਲੈਯੁਮ੍ ਆਯ੍ਤੋਟਿਯਾਰ੍
ਇਨ੍ਚੋਲ੍ ਇਲ੍ਲੁੱਕੁਤ੍ ਤਰੁਮ੍। (ਕੁਰਲ 911)

ਜਿਹੜੀਆਂ ਸੁੰਦਰੀਆਂ ਕੇਵਲ ਧੰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ,
ਉਨਾਂ ਦੇ ਮਿੱਠੇ ਬਚਨ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੇਂਦੇ ਹਨ।

93. கள்ளுண்ணாமை
ਕੱਲ੍ਲੁਣਾਮੈ - ਸ਼ਰਾਬ ਨਾ ਪੀਣਾ

கள்ளுண்ணாப் போழ்தில் களித்தானைக் காணுங்கால்
உள்ளான்கொல் உண்டதன் சோர்வு. (குறள் 930)

ਕੱਲ੍ਲੁਣਾਪ੍ ਪੋਲ੍ਲੁਤਿਲ੍ ਕਲਿੱਤਾਨੈ੍ਕ੍ ਕਾਣੁਙ੍ਕਾਲ੍
ਉੱਲਾਨ੍ਕੋਲ੍ ਉਣ੍ਟਤਨ੍ ਚੋਰ੍ਵੁ। (ਕੁਰਲ 930)

ਪਿਅੱਕੜ ਜਦੋਂ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਦੇਖਣ ਪਿਛੋਂ
ਵੀ ਕੀਹ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਕੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੁਰਗਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ?

94. சூது
ਚੂਤੁ - ਜੂਆ

வேண்டற்க வென்றிடினும் சூதினை வென்றதூஉம்
தூண்டில்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று. (குறள் 931)

ਵੇਣ੍ਟਰ੍ਕ ਵੇਨ੍ਰਿਟਿਨੁਮ੍ ਚੂਤਿਨੈ੍ ਵੇਨ੍ਰਤੂਉਮ੍
ਤੂਣ੍ਟਿਲ੍ਪੋਨ੍ ਮੀਨ੍ਵਿਲੁਙ੍ਕਿ ਯਾਁਰੁ। (ਕੁਰਲ 931)

ਜਿੱਤ ਪ੍ਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ ਜੂਆ ਖੇਡਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆਓ।
ਜੂਏ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤੀ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਕੰਡੇ ਵਾਂਗ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੱਛੀ ਖਾਣਾਂ ਸਮਝ ਕੇ ਨਿਗਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

95. மருந்து
ਮਰੁਨ੍ਤੁ - ਦਵਾਈ

மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின்
ஊறுபாடு இல்லை உயிர்க்கு. (குறள் 945)

ਮਾਰੁਪਾਟੁ ਇੱਲਾਤ ਉਣ੍ਟਿ ਮਰੁੱਤੁੱਣਿਨ੍
ਊਰੁਪਾਟੁ ਇੱਲੈ ਉਯਿਰ੍ੱਕੁ। (ਕੁਰਲ 945)

ਸਰੀਰ ਦੀ ਲੋੜ ਤੇ ਪ੍ਕਿਰਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਭੋਜਨ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਖਾਇਆ ਜਾਏ
ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਕਸ਼ਟ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰੋਗ ਹੀ ਉਤਪੰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

96. குடிமை
ਕੁਟਿਮੈ - ਖਾਨਦਾਨੀਪੁਣਾ

இல்பிறந்தார் கண்ணல்லது இல்லை இயல்பாகச்
செப்பமும் நாணும் ஒருங்கு. (குறள் 951)

ਇਲ੍ਪਿਰਨ੍ਤਾਰ੍ ਕੱਣੱਲਤੁ ਇੱਲੈ ਇਯਲ੍ਪਾਕਚ੍
ਚ੆ੱਪਮੁਮ੍ ਨਾਣੁਮ੍ ਓਰੁਙ੍ਕੁ। (ਕੁਰਲ 951)

ਮਨ, ਵਚਨ ਤੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਏਕਤਾ ਤੇ ਪਾਪੀ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਲੱਜਾ
ਚੰਗੇ ਖਾਨਦਾਨੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

97. மானம்

ਮਾਨ਼ਮ੍ - ਸਵੈ-ਸਨਮਾਨ

மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்
உயிர்நீப்பர் மானம் வரின். (குறள் 969)

ਮਯਿਰ੍ਨੀੱਪਿਨ੍ ਵਾਲ਼ਾਕ੍ ਕਵਰਿਮਾ ਅੰਨ਼ਾਰ੍
ਉਯਿਰ੍ਨੀੱਪਰ੍ ਮਾਨ਼ਮ੍ ਵਰਿਨ੍। (ਕੁਰਲ 969)

ਜਿਵੇਂ ਤਿੱਬਤ ਦਾ ਲੰਮੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਜੰਗਲੀ ਬਲਦ (ਯਾਕ) ਵਾਲ ਉਤਰਣ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਸਵੈ ਸਨਮਾਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਨਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।

98. பெருமை

ਪੇਰੁਮੈ - ਮਹਾਨਤਾ

பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான். (குறள் 972)

ਪਿਰ਼ੱਪੋੱਕੁਮ੍ ਏੱਲਾ ਉਯਿਰ੍ੱਕੁਮ੍ ਚਿਰ਼ੱਪੋੱਵਾ
ਚੇਯ੍ਤੋਲ਼ਿਲ੍ ਵੇੱਰੁਮੈ ਯਾਨ੍। (ਕੁਰਲ 972)

ਜਨਮ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਭਿੰਨਤਾ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

99. சான்றாண்மை

ਚਾਨ੍ਰਾਣ੍ਮੈ - ਗੁਣਵਾਨਤਾ

ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை. (குறள் 985)
ਆੱਰੁਵਾਰ੍ ਆੱਰ਼ਲ੍ ਪਣਿਤਲ੍ ਅਤੁਚਾਨ੍ਰੋਰ੍
ਮਾੱਰ਼ਾਰੈ ਮਾੱਰੁਮ੍ ਪਟੈ। (ਕੁਰਲ 985)

ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਵਾਨਾਂ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿੱਤਰ ਬਣਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਹਥਿਆਰ ਹੈ।

100. பண்புடைமை

ਪਣ੍ਪੁਟੈਮੈ - ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ

அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்
மக்கட்பண்பு இல்லா தவர். (குறள் 997)

ਅਰਮ੍ਪੋਲੁਮ੍ ਕੂਰ੍ਮੈਯ ਰੇਨੁਮ੍ ਮਰਮ੍ਪੋਲ੍ਵਰ੍
ਮੱਕਟ੍ਪਣ੍ਪੁ ਇੱਲਾ ਤਵਰ੍। (ਕੁਰਲ 997)

ਮਨੁੱਖੀ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਸੱਖਣਾ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਰਹਿਤ ਰੁੱਖ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਰੇਤੀ ਵਾਂਗ ਤਿੱਖੀ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।

101. நன்றியில் செல்வம்

ਨਨ੍ਰਿਯਿਲ੍ ਚੇਲ੍ਵਮ੍ - ਨਿਸਫਲ ਧੰਨ

வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொருள் அஃதுஉண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்தது இல். (குறள் 1001)

ਵੈੱਤਾਨ੍ਵਾਯ੍ ਚਾਨ੍ਰ ਪੇਰੁਮ੍ਪੋਰੁਲ੍ ਅਃਤੁਉੱਣਾਨ੍
ਚੇੱਤਾਨ੍ ਚੈਯੱਕਿਟਨ੍ਤਤੁ ਇਲ੍। (ਕੁਰਲ 1001)

ਬੇਅੰਤ ਧੰਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ
ਲੈ ਸਕਦਾ ਉਸ ਦਾ ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਮੁਰਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।

102. நாணுடைமை
ਨਾਣੁਟੈਮੈ - ਲੱਜਾਸ਼ੀਲਤਾ

கருமத்தால் நாணுதல் நாணுத் திருநுதல்
நல்லவர் நாணுப் பிற. (குறள் 1011)

ਕਰੁਮੱਤਾਲ੍ ਨਾਣੁਤਲ੍ ਨਾਣੁਤ੍ ਤਿਰੁਨੁਤਲ੍
ਨੱਲਵਰ੍ ਨਾਣੁਪ੍ ਪਿਰ੍। (ਕੁਰਲ 1011)

ਪਾਪ-ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਹੀ ਸੱਚੀ ਲੱਜਾਸ਼ੀਲਤਾ ਹੈ। ਸੋਹਣੀ ਮੁਟਿਆਰ
ਦੀ ਸੁਭਾਵਿਕ ਲੱਜਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

103. குடிசெயல்வகை
ਕੁਟਿਚੇਯਲ੍ਵਕੈ - ਕੁੱਲ ਦਾ ਕਲਿਆਣ

கருமம் செயஒருவன் கைதூவேன் என்னும்
பெருமையில் பீடுடையது இல். (குறள் 1021)

ਕਰੁਮਮ੍ ਚੇਯਓਰੁਵਨ੍ ਕੈਤੂਵੇਨ੍ ਏਂਨੁਮ੍
ਪੇਰੁਮੈਯਿਨ੍ ਪੀਟੁਟੈਯਤੁ ਇਲ੍। (ਕੁਰਲ 1021)

“ਕੁੱਲ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਿਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਾਂਗਾ।”
ਇਸ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ ਮਹਾਨ ਭਾਵਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

104. உழவு
ਉਲ਼ਵੁ - ਖੇਤੀਬਾੜੀ

சுழன்றும்ஏர்ப் பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை. (குறள் 1031)

ਚੁਲ਼ਨ੍ਰੁਮ੍ਏਰ੍ਪ੍ ਪਿੰਨ੍ਤੁ ਉਲਕਮ੍ ਅਤਨਾਲ੍
ਉਲ਼ਨ੍ਤੁਮ੍ ਉਲ਼ਵੇ ਤਲੈ। (ਕੁਰਲ 1031)

ਮਿਹਨਤ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਵਿਵਸਾਇ ਹੈ।
ਹੋਰਨਾਂ ਵਿਵਸਾਇਆਂ ਪਿਛੇ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਾਸਤਵਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਸਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਹੀ ਹੈ।

105. நல்குரவு
ਨਲ੍ਕੁਰਵੁ - ਗਰੀਬੀ

இன்மையின் இன்னாதது யாதெனின் இன்மையின்
இன்மையே இன்னா தது. (குறள் 1041)

ਇਨ੍ਮੈਯਿਨ੍ ਇੰਨ੍ਾਤਤੁ ਯਾਤੇਨਿ੍ਨ੍ ਇਨ੍ਮੈਯਿਨ੍
ਇਨ੍ਮੈਯੇ ਇੰਨ੍ਾ ਤਤੁ। (ਕੁਰਲ 1041)

ਜੇ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਏ ਕਿ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੁਖਦਾਈ ਵਸਤ ਕਿਹੜੀ ਹੈ,
ਤਾਂ ਉੱਤਰ ਮਿਲੇਗਾ, ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਪੀੜਾ-ਦਾਇੱਕ ਗਰੀਬੀ ਹੀ ਹੈ।

106. இரவு
ਇਰਵੁ - ਮੰਗਣਾ

இரக்க இரத்தக்கார்க் காணின் கரப்பின்
அவர்பழி தம்பழி அன்று. (குறள் 1051)

இரக்க இரத்தக்காரக் காணின் கரப்பின்
அவரப்லி தம்ப்லி அனு. (குரல 1051)

ਜੋ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਮੱਰਥ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਮੰਗਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦੇਣ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਹੀਂ।

107. இரவச்சம்
ਇਰਵੱਚਮ் - ਮੰਗਣ ਦਾ ਡਰ

இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான். (குறள் 1062)

ਇਰਨ੍ਤੁਮ੍ ਉਯਿਰ੍ਵਾਲ੍ਤਲ੍ ਵੇਣ੍ਟਿਨ੍ ਪਰਨ੍ਤੁ
ਕੇਟੁਕ ਉਲਕਿਯੱਰਿ ਯਾਨ੍। (ਕੁਰਲ 1062)

ਜੇ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਵਿਧਾਤਾ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਧਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁਖ ਮੰਗ ਕੇ ਹੀ ਜੀਵਨ-ਨਿਰਬਾਹ
ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਧਾਤਾ ਆਪ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਗਦਾ ਹੋਇਆ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਫਿਰੇ ਤੇ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਏ।

108. கயமை
ਕਯਮੈ - ਨੀਚਤਾ

மக்களே போல்வர் கயவர் அவரன்ன
ஒப்பாரி யாம்கண்டது இல். (குறள் 1071)

ਮੱਕਲੇ ਪੋਲ੍ਵਰ੍ ਕਯਵਰ੍ ਅਵਰੰਨ੍
ਓੱਪਾਰਿ ਯਾਮ੍ਕਣ੍ਟਤੁ ਇਲ੍। (ਕੁਰਲ 1071)

ਨੀਚ-ਕਮੀਨੇ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਕਲ ਸੂਰਤ ਤੋਂ ਆਮ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇਹ ਸਮਾਨਤਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ (ਜੀਵ ਜੰਤੂ) ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।